

วารสาร ราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

Journal of Academic Surindra Rajabhat

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 มีนาคม - เมษายน 2566
VOL.1 No.2 March - April 2023

ISSN 2822-0870 (Print)
ISSN 2822-0889 (Online)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
SURINDRA RAJABHAT UNIVERSITY

กำหนดเผยแพร่ :

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ I Journal of Academic Surindra Rajabhat

ISSN 2822-0870 (Print)

I ISSN 2822-0889 (Online)

มีกำหนดเผยแพร่ปีละ 6 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 (มกราคม-กุมภาพันธ์) ฉบับที่ 2 (มีนาคม-เมษายน) ฉบับที่ 3 (พฤษภาคม-มิถุนายน) ฉบับที่ 4 (กรกฎาคม-สิงหาคม) ฉบับที่ 5 (กันยายน-ตุลาคม) และฉบับที่ 6 (พฤศจิกายน-ธันวาคม)

วัตถุประสงค์ :

เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ทางสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การศึกษา การบริหารจัดการ การบูรณาการข้ามศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ตลอดจนพบวิเคราะห์ที่เสนอทางออกของปัญหาให้แก่ท้องถิ่น สังคม ประเทศ

เงื่อนไขการตีพิมพ์ :

บทความแต่ละบทความจะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) จากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยสามท่าน โดยบทความผู้เขียนนอกได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกคนหนึ่งท่าน หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอย่างน้อยสองท่าน ส่วนบทความผู้เขียนภายในได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสาร มีความเชี่ยวชาญตรงตามสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ ทั้งนี้จะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้เขียนบทความและผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความเช่นเดียวกัน (Double-Blind Peer Review) และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร ทั้งนี้ บทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างพิจารณาเสนอขอตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้เขียนอื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้เขียนต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อกองบรรณาธิการก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์ สำหรับทัศนะและข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้ เป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

บรรณาธิการ : รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ทรัพย์สิน

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม I อาจารย์ ดร.วิจิตรา โพธิสาร

กองบรรณาธิการ :

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพัฒน์ ลาภจิตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ธินันท์ ผึ้งฉาย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวรรตน์ นิธิชัยอนันต์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัทธา วยะละกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายฝน ทพหะศรี

อาจารย์ปิยพร สีสันต์

หน่วยงานภายนอก :

รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนะ ปัญญาภา

รองศาสตราจารย์ ดร.อัศรพล เนื้อไม้หอม

รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล

รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอร แสนภูวา

รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ

รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ ทองทิพย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ สนวา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุเทน วัชรชีโนรส

อาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ขาวสอาด

อาจารย์ ดร.ฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewers)

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความภายใน : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ททรัพย์สิน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันทนา กุลรัตน์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา พิณศรี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุไร จันทมัตตการ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัตร ภูธรธีรานรัชต์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัคราพร สุขทอง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ แสงอัมพร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันต์ชัย กากแก้ว
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนา จินดาศรี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จงกิจ วงษ์พินิจ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพัฒน์ ลาภจิตร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกื้อ กระแสโสม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรวัส อินทวิ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพจุฑา สุภิมารส สิงคเสลิต
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณะชัย ปฐมสิริวงศ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประดับ เรียนประยูร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทราภรณ์ แก้วกุล
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณรัตน์ พิงคานนท์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานวย วัฒนกรสิริ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพัฒน์ ลาภจิตร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ธิพันธ์ ผึ้งผาย
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ นิธิชัยอนันต์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัตรา วยะยะสุน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายฝน ทดทะศรี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ สงวนสัตย์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สยาม ระโส
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย เจือจันทร์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบลวรรณ สุวรรณกุลสิทธิ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร ศูนย์กลาง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริลักษณ์ หวังขอบ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาฤทธิ์ นวลนาง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ สงวนสัตย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัยชนะรินทร์ ทับมะเรียง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงศักดิ์ มีสิทธิ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงกลด พลพวง
 อาจารย์ ดร.ทองอินทร์ ไหวดี
 อาจารย์ ดร.จักรพงษ์ เจือจันทร์
 อาจารย์ ดร.วิโรจน์ ทองปลิว
 อาจารย์ ดร.ศิวาพร พยัคฆนันท์
 อาจารย์ ดร.วิจิตรา โพธิสาร
 อาจารย์ ดร.ประดิษฐ์ ชื่นบาน
 อาจารย์ ดร.อิทธิวัตร ศรีสมบัติ
 อาจารย์ ดร.ชาติรี เกษโพหนอง
 อาจารย์ ดร.จิราวรรณ อยู่เกษม

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ อีระศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.เยาวนารถ พันธุ์เพ็ง
รองศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ ใจอารีย์
รองศาสตราจารย์ ดร.ฐิติรัชฎาณ์ แก่นเพชร
รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ บุญวิเศษ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ศรีนอก
รองศาสตราจารย์ ดร.สถาพร โภคา
รองศาสตราจารย์ ดร.สัมพันธ์ มูลสาร
รองศาสตราจารย์ ดร.จินณวัตร ปะโคทั้ง
รองศาสตราจารย์ ดร.สมมาตร ผลเกิด
รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ
รองศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์
รองศาสตราจารย์ ดร.เอกพงษ์ วงศ์คำจันทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล
รองศาสตราจารย์ ดร.อัศวินพร หนี้อยู่หม่อม
รองศาสตราจารย์ ดร.โชติ บดีรัฐ
รองศาสตราจารย์ ดร.กตัญญู แก้วหานาม
รองศาสตราจารย์ ดร.วรกฤต เลื่อนช้าง
รองศาสตราจารย์ ดร.รัตน์ ปัญญาภา
รองศาสตราจารย์ ดร.กานต์ เนตรกลาง
รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอร แสนภูวา
รองศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ ปัญญาแก้ว
รองศาสตราจารย์ ดร.พิกุล ภูมิโคกรักษ์
รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ ทองทิพย์
รองศาสตราจารย์ ดร.สารภี วรรณตรง
รองศาสตราจารย์ ธงชัย วงศ์เสนา
รองศาสตราจารย์ สมหมาย ชินนาค
รองศาสตราจารย์ บุญยัง หมั่นดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณินนิตย์ ไสยโสภณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเศษ ชิมวงษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา รัตนธรรมเมธี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป แพร่มย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรัณย์พัชร ศรีเพ็ญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ หมื่นเทพ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรลีส สนั่นจันทร์	มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนิต ศรีประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุเทน วัชรวิณโรส	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดือนเพ็ญพร ชัยภักดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิณดา คำพุกกะ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิ่งแก้ว ปะติตังโ	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญวรัตน์ แจ่มใส	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปอง สุวรรณภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญยแสนอ ศรีวิเศษ	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภูมิวิทย์ ไสยโสภณ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเพ็ญ อัดไพบูลย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระศักดิ์ วรรณัต	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุวัต กระสังข์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.อ. ดร.ศธาวัธ พลโคตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภิกษุศักดิ์ กัลยาณมิตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ ชัดขุมแสง	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรารถนา แซ่อึ้ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ อนันตนาถ	มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อิลาว	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรณ์ มาลา	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยาภานต์ เรืองสุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป พิษทองกลาง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภขกร เดชะคำภู	มหาวิทยาลัยนครพนม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศวเดช พรหมกลัป	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์ลิขิต แก้วหานาม	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกันต์ แสงโชติ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถาพร วิชัยรัมย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ แสงเรณู	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุกัญญา อุตตานนท์	มหาวิทยาลัยนครพนม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสิตา เกิดผล ประสพศักดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาณี เผือกบัวขาว	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรธิดา ประสาร	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนู ศรีทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม ทิพราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ ด้านประดิษฐ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระชัย ยศโสธร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธาดารี มหันตรัตน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ สนวา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุมาวดี เดชธำรงค์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนู ศรีทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนฐาพัชร วรพงศ์พัชร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐชา นัจจนากุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำพล ชะโยมชัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วณัฏฐ์ วรวิธ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษศิริ ทองเฉลิม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ เลิศสมพร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธีรุต ชูชื่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนล สอนประดิษฐ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดนัย ลามคำ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บรรจง โสดาดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุทัศน์ กองทรัพย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัมพาพรรณ พงศ์ผลาดิษฐ์
อาจารย์ ดร.เบญจวรรณ วงษาดี
อาจารย์ ดร.ดำเกิง โททอง
อาจารย์ ดร.ฉัตรมงคลศักดิ์ สุธรรมดี
อาจารย์ ดร.ปริญญา บริพัฒ
อาจารย์ ดร.ภานุวัชร สุขเสน
อาจารย์ ดร.ธนรัชต์ อนุกุล
อาจารย์ ดร.วิยะดา วรณนทวินิช
อาจารย์ ดร.อัครสิทธิ์ ไชยณรงค์
อาจารย์ ดร.นริศรา ลอยฟ้า
อาจารย์ ดร.ธนรัฐ สะอาดเอี่ยม
อาจารย์ ดร.อุมาพร ไชยสูง
อาจารย์ ดร.ธนฐาพัชร วรพงศ์พัชร
อาจารย์ ดร.วิภาสทธิ์ ทิรณัฐ
อาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ขาวสะอาด
อาจารย์ ดร.ปณณวีร์ หนูประกอบ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยอุตรดิตถ์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
มหาวิทยาลัยมหิดล
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยพะเยา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
วิทยาลัยพิษณุพนธ์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

อาจารย์ ดร.ปิ่นนธร หอมบุญมา

ดร.วิชชุณณ์ ทองมัน

นางสาวสุภาพร ลาภจิตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาสุรินทร์ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ ศูนย์การศึกษาอกระบบ
และการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสุรินทร์**กองเลขานุการวารสาร :****เลขานุการ :** อาจารย์วิเชียร พรหมแก้ว**ผู้ช่วยเลขานุการ :** นางสาวน้ำฝน เครือแก้ว**ศิลปกรรม :** นายณัฐนันท์ แสงสว่าง / นายอนันต์ แสงมี**ฝ่ายประชาสัมพันธ์ :** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธมนพัชร ศรีชะพลูสิทธิ์ / นางชนชนก พันธุ์สนธิ /
นางสาวศรินทิพย์ สุทธิการปรกรณ์ / นางสาวณฤดี แปลงดี / นางสาวอภิญญา คำกล้า**สำนักงาน :**

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>E-mail : jasrru@srru.ac.th

ISSN 2822-0870 (Print)

ISSN 2822-0889 (Online)

บทบรรณาธิการ (Editorial)

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ เป็นวารสารทางวิชาการที่มุ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการทางสหวิทยาการ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การศึกษา การบริหารจัดการ การบูรณาการข้ามศาสตร์เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ตลอดจนบทวิเคราะห์ที่เสนอทางออกของปัญหาให้แก่ท้องถิ่น สังคม ประเทศ โดย ดำเนินการภายใต้เกณฑ์คุณภาพการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของวารสารตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2564 และศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index : TCI) ในการดำเนินการ ซึ่งทางกองบรรณาธิการได้ใช้รูปแบบการนำเสนอบทความพร้อมกับข้อเสนอแนะสำหรับผู้ นิพนธ์ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เข้มข้นเช่นเดียวกันทุกฉบับตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น เพื่อมุ่งเน้น การพัฒนาคุณภาพวารสารและยกระดับขึ้นสู่ฐานข้อมูลสากล โดยทางวารสารได้มีการดำเนินการขอ หมายเลขที่สหพันธ์การสารสนเทศดิจิทัล หรือตัวระบุวัตถุดิจิทัล (ดีไอโอ) (Digital Object Identifier : DOI) สำหรับทุกบทความที่เผยแพร่ในวารสาร เริ่มตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 นี้เป็นต้นไป ทั้งนี้ ช่องทางการ นำส่งบทความเพื่อพิจารณาเผยแพร่นั้น สามารถนำส่งบทความออนไลน์ได้ที่ <https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru> ซึ่งเป็นระบบการบริหารงานวารสารออนไลน์ด้วยงานระบบ ThaiJo2.0

โดยบทความในวารสารฉบับนี้มีผู้นิพนธ์มาจากหลากหลายหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก ซึ่ง ผลงานทางวิชาการดังกล่าวทางกองบรรณาธิการได้จัดส่งไปให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและ ตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) จำนวน 3 ท่าน พิจารณาแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ของบทความก่อน การเผยแพร่ทางวิชาการที่มาจากหลากหลายหน่วยงานของแต่ละสาขาเป็นผู้พิจารณาเพื่อความสมบูรณ์ ของบทความ และมอบให้ผู้นิพนธ์นำบทความไปปรับปรุงแก้ไขเป็นการเรียบร้อยแล้วก่อนการตีพิมพ์ตาม กติกาและรูปแบบการตีพิมพ์เผยแพร่

ขอขอบคุณคณาจารย์ นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปทุกท่านที่ให้ความสนใจร่วมส่งบทความเผยแพร่ ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ และขอขอบคุณกองบรรณาธิการ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน และตรวจสอบบทความทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ทรัพย์สิน
บรรณาธิการ

สารบัญ (Content)

	หน้า (Page)
กองบรรณาธิการ (Editorial Board)	I
คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewers)	II
บทบรรณาธิการ (Editorial)	VII
บทความวิจัย (Research Articles)	
การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี The Human Resource Development of Personels in Local Administrative Organizations of Nongwua So in Udonthani Province दनय लामका, संगासा फुमंगकलसुरिया และ प्रीचा होमप्रफाठ Danai Lamkham, Sangausa Phumongkolsuriya and Preecha Hompraphat	1
การศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ โดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส A Study of Mathematical Problem Solving Ability Using the KWDL Technique for Mathayomsuksa 2 Students on the Subject of Pythagorean Theorem वरिनทร์ญา โพธิ์ทอง, वरनतिदा यलविलास และनपकुन ठोमवल Warinya Phothong, Wannatida Yonwilad and Noppakun Tongmual	15
การพัฒนาระบบการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุรินทร์ The System Development for Checking the Curriculum Structure of Surindra Rajabhat University Students มยุรา กระโพธิ์, ทศพล คำชู, พิชญ์ฉัตรณ์ เมืองงาม และณัฐพล สันทาลุนัย Mayura Krapho, Thosapon Kamchoo, Phitchaporn Mueangngam and Nuttapol Santalunal	27

สารบัญ (Content)

	หน้า (Page)
การประเมินโครงการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ข้อมูลชุมชนเพื่อพัฒนาการจัดการ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย The Evaluation of Project to Promote the learning Process of Community Information to Develop Non-Formal Education and Informal Education ธวัชชัย สุนทรสวัสดิ์ Thawatchai Sunthornsawattdi	43
การศึกษาทัศนคติของผู้ใช้บริการพัฒนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด Attitude Studies of Fitness Service Users at Roi Et Rajabhat University รสนันท์ ทิพรักษ์ และรัชฎาภรณ์ แก้วกาหลง Rotsanant Thipparak and Ratchadaporn Keawkalong	57
บทความวิชาการ (Academic Articles)	
พระสงฆ์กับการพัฒนาท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมและประเพณีชุมชน จังหวัดสุรินทร์ Monks and local Development in Terms of Culture and Community Traditions Surin Province สุรียา คลังฤทธิ์, ยโสธรา ศิริภาพระภากร และสำเริง อินทุง Suriya Krangrit, Yasothara Siriphaprapagon and Samrong Intayung	73
คำแถลงฉันทามติสตอกโฮล์มว่าด้วยการแปลงเพศในวงการกีฬา : ข้อพิจารณาความ ท้าทายและโอกาสจากมุมมองด้านสิทธิมนุษยชน Statement of the Stockholm Consensus on Sex Reassignment in Sports : A Comment on Challenges and Opportunities from A Human Rights Perspective ปีดิเทพ อยู่ยูนยง Pedithep Youyuenyong	89
ภาคผนวก (Appendix)	
ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ	101
หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์เพื่อตีพิมพ์ ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ	102
จริยธรรมของการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน	114

สารบัญ (Content)

	หน้า (Page)
แบบฟอร์มการส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์	118
ลงวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ	
ใบตอบรับการเป็นสมาชิกวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ	119

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี*

The Human Resource Development of Personels in Local
Administrative Organizations of Nongwua So in Udonthani
Province*

दनय ललकल¹ सलंगुषल णुडुगकुलसुरल² ललपूरल हलडुरल³
Danai Lamkham¹, Sangausa Phumongkolsuriya² and Preecha Hompraphat³

Received : February 3, 2023; Revised : March 4, 2023; Accepted : March 4, 2023

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรและระดับปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เครื่องมือที่ใช้ศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามกลุ่มเป้าหมาย คือ บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี รวม 234 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ เฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test (Independent Sample) และ F-test (One Way ANOVA) ผลการศึกษา พบว่า ระดับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับมากที่สุด ระดับปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับมากที่สุด ผลเปรียบเทียบความ

¹คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพินธุบัณฑิต; Faculty of Political Science, Pitchayabandit College, Thailand; e-mail : namedanai@gmail.com

²คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพินธุบัณฑิต; Faculty of Political Science, Pitchayabandit College, Thailand.

³คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพินธุบัณฑิต; Faculty of Political Science, Pitchayabandit College, Thailand

*DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2023.8>

คิดเห็นต่อระดับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พบว่า บุคลากรที่มีเพศ ระดับการศึกษา อายุงาน สถานภาพการรับราชการ และสังกัดหน่วยงาน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระดับปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พบว่า บุคลากรที่มีเพศ ระดับการศึกษา อายุงาน สถานภาพการรับราชการ และสังกัดหน่วยงาน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ (Keywords) : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, จังหวัดอุดรธานี

Abstract

The objectives of the research were 1, to study the level on human resources development and the level on developing problems for human resources in local administrative organizations of Nong Wuaso District in Udonthani Province and 2, to compare the concepts towards developing on human resources and the problems on developing of human resources by diving on personel factors. The instruments using for study were questionnaires on purposive groups for 234 persons from the personals in local administrative organizations of Nong Wua so District in Udonthani. The statistics using for data analysis included frequency, percentage, mean and standard deviation. the hypothesis testing included t-test (Independent Sample) and F-test (One Way ANOVA). The results of findings were as follows: The levels on development for human resources and the problems on development for human resources in the administrative organizations were in the highest levels. The results of comparison on concepts towards the levels on development of human resources were founded that the persons with difference of gender educational level, the length of working, the status of being officer and being in service of the office were statistical significant different at .05 level. The results of comparison on the concepts towards the level of problems on development for human resources were statistical significant at .05 level for the persons with difference of the personnel factors as mentioned.

Keywords : Local Administrative Organization, Development on Human Resource, Udonthani Province

บทนำ (Introduction)

การบริหารงานของหน่วยงานใด ๆ ก็ตาม “ทรัพยากรมนุษย์” นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ในการบริหารคน หรือที่เรียกว่า “ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource)” หากสังคมใดมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ สังคมนั้นจะง่ายต่อการพัฒนาและเป็นสังคมที่มีความเจริญก้าวหน้า ดังนั้นทรัพยากรมนุษย์ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่งต่อการพัฒนาสังคมโลกไม่ว่าสังคมนั้นจะเป็น ระดับองค์กร สถาบัน ชุมชนหรือแม้กระทั่งสังคมที่เล็กที่สุดคือครอบครัว จำเป็นอย่างยิ่งที่สังคมจะต้องมีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ความสามารถ ดำรงชีวิตอยู่ในกฎระเบียบที่สังคมได้วางเอาไว้ เมื่อทรัพยากรมนุษย์ได้ถูกพัฒนาให้มีทั้งความรู้และความดีแล้วก็จะทำให้ระบบอื่นๆ ในสังคมมีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงไปในทางที่ดีงามตามมา (เชาว์ โรจนแสง, 2544 : 135)

เมื่อกล่าวถึง “ทรัพยากร” ก็มักจะนึกถึงทรัพยากรธรรมชาติ อันหมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ซึ่งมนุษย์สามารถนำทรัพยากรเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ในรูปลักษณะต่างๆ ได้ เช่น น้ำ ถ่านหิน แร่ธาตุ โดยที่ทรัพยากรชนิดนี้ถ้าใช้มากก็อาจหมดไปได้ จึงถือว่าเป็นทรัพยากรที่สิ้นเปลือง ส่วนทรัพยากรที่ไม่สิ้นเปลือง เช่น น้ำทะเล ฝน แสงอาทิตย์ เป็นทรัพยากรที่มีค่า มีประโยชน์ และเป็น สิ่งจำเป็นที่ก่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ ในขณะเดียวกัน ถ้าพูดถึง “ทรัพยากรมนุษย์” ย่อมหมายถึง “คน” ทรัพยากรมนุษย์เป็นทรัพยากรประเภทหนึ่งที่จะต้องจัดการ การพัฒนา ทั้งนี้เป็นเพราะว่ามนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับทรัพยากรธรรมชาติทั้งหมด แม้ว่ามนุษย์จะไม่ใช้วัตถุหรือทรัพยากรแต่ต้องถือว่าเป็นทรัพยากรในการจัดการที่ซื้อหาได้ด้วยเงิน ไม่ได้ง่ายนัก และการที่มนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญ

สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 รัฐได้ให้ความสำคัญเป็นอิสระคล่องตัว ตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะรัฐบาลเป็นผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นภายใต้กรอบกฎหมายและเพื่อกระจายอำนาจ ให้แก่ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง และเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม และในส่วนขององค์กรประกอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย ผู้บริหารท้องถิ่น ทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง

โดยตรงของประชาชน ในท้องถิ่น และมีสภาท้องถิ่น ทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเช่นเดียวกัน (โกวิทย์ พวงงาม, 2560 : 13) ดังนั้นการพัฒนาบุคลากร (Human Resource Development : HRD) เป็นหัวใจหลักของหลายองค์กร เนื่องจากทรัพยากรบุคคลเป็นเรื่องที่สำคัญ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กรซึ่งทุกองค์การมุ่งที่จะให้บุคลากรของตนมีความรู้ความสามารถและเต็มใจปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลาการดำเนินงานขององค์การต่าง ๆ จะประสบความสำเร็จ มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการดำเนินงานที่รับผิดชอบในระดับใด ก็ขึ้นอยู่กับระดับคุณภาพของคน เรียงลำดับความสำคัญตั้งแต่ผู้นำสูงสุดขององค์การผู้บริหาร หัวหน้าหน่วยงาน และผู้ปฏิบัติงานทุกคน ซึ่งจะส่งผลไปถึงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ให้มีความเจริญเติบโตอย่างมั่นคง และด้วยเหตุนั้นมนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าสูงสุดเพราะคนเป็นกลไกทำให้เกิดงานที่มีคุณภาพต้องเกิดจากคนที่มีคุณภาพ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ 9 ทรงมีพระราชดำรัสว่า “จะต้องพัฒนาคนเพื่อพัฒนาประเทศ” แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ.2540-2544) จึงได้มุ่งเน้นในการพัฒนาบุคลากรเป็นสำคัญ (ปราโมทย์ อินส่วง, 2557)

การจะพัฒนาบุคลากรขององค์กร จำเป็นต้องประเมินความสามารถของบุคลากรขององค์กรให้รู้ว่ามีจุดแข็งอะไรที่ต้องส่งเสริมสนับสนุนและมีจุดอ่อนอะไรที่ต้องปรับปรุงแก้ไขที่สำคัญ การพัฒนาเพื่อให้รู้ทันความเป็นไปของโลกธุรกิจในอนาคต องค์กรต้องมีความสามารถที่จะแบ่งปันเอาทรัพยากรในตลาดมาสร้างความมั่งคั่งให้กับองค์กร ซึ่งเป็นภาระอันใหญ่หลวงของผู้บริหารทุกคน องค์กรที่ดีสมาชิกขององค์กรต้องมีข้อผูกมัดหรือพันธะทางใจว่าจะทำให้งานขององค์กรประสบผลสำเร็จ และมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ การที่องค์กรจะขับเคลื่อนได้ขึ้นอยู่กับสมาชิกขององค์กร ดังนั้น จำเป็นต้องพัฒนาให้พนักงานรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม และการเติบโตขององค์กร ซึ่งการพัฒนาพนักงานมีหลายรูปแบบ เช่น การปฐมนิเทศ การฝึกอบรม การมอบหมายงาน การทำงานเป็นกลุ่มคณะ (Team building) การประเมินผลการปฏิบัติงาน การพัฒนาสายอาชีพ เป็นต้น (ประเวศน์ มหารัตนสกุล, 2547: 165-173) ในการดำเนินงานของหน่วยงานหรือองค์การใด ๆ จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยนำเข้า (Inputs) ทรัพยากรต่าง ๆ (Resources) ขององค์กรที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด และได้ผลดีที่สุดจึงจะทำให้การดำเนินงานขององค์การบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทรัพยากรมนุษย์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งขององค์การ เพราะจะเป็นผู้ที่นำเอาทรัพยากรด้านอื่น ๆ ขององค์การในการที่มีอยู่อย่างจำกัดมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์การให้มากที่สุด ทั้งยังเป็นผู้จัดการหรือดำเนินงานให้แก่องค์การในการที่จะแสวงหาทรัพยากรอื่น ๆ ที่จำเป็นให้แก่องค์การด้วย หากบุคลากรเป็นผู้ที่ขาดประสิทธิภาพ

ทรัพยากรต่าง ๆ เหล่านั้น ก็จะถูกนำไปใช้อย่างไร้ประสิทธิภาพ ดังนั้นการพัฒนาบุคลากรเป็นสิ่งจำเป็นต่อประสิทธิภาพงานเป็นอย่างมาก กล่าวคือ เมื่อได้มีการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้าทำงานแล้ว ก็ได้หมายความว่าสามารถให้เข้าทำงานได้ทันทีเสมอไป จำเป็นต้องมีการอบรมแนะนำเบื้องต้นแก่ผู้เข้าทำงานใหม่ (Orientation) ในบางกรณีอาจต้องมีการอบรมถึงวิธีการทำงาน (In-service training) ให้ด้วย (สมาน รังสิโยภิญช์, 2530 : 83)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษา เรื่อง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรและระดับปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลนำไปสู่การเสนอแนะแนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งทั่วประเทศได้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายองค์กรที่วางไว้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรและระดับปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาสาระสำคัญของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่
 - 1.1 การฝึกอบรม
 - 1.2 การศึกษาต่อ
 - 1.3 การพัฒนาตนเอง

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น (Independent variable) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุงาน สถานภาพการรับราชการ และหน่วยงานที่สังกัด

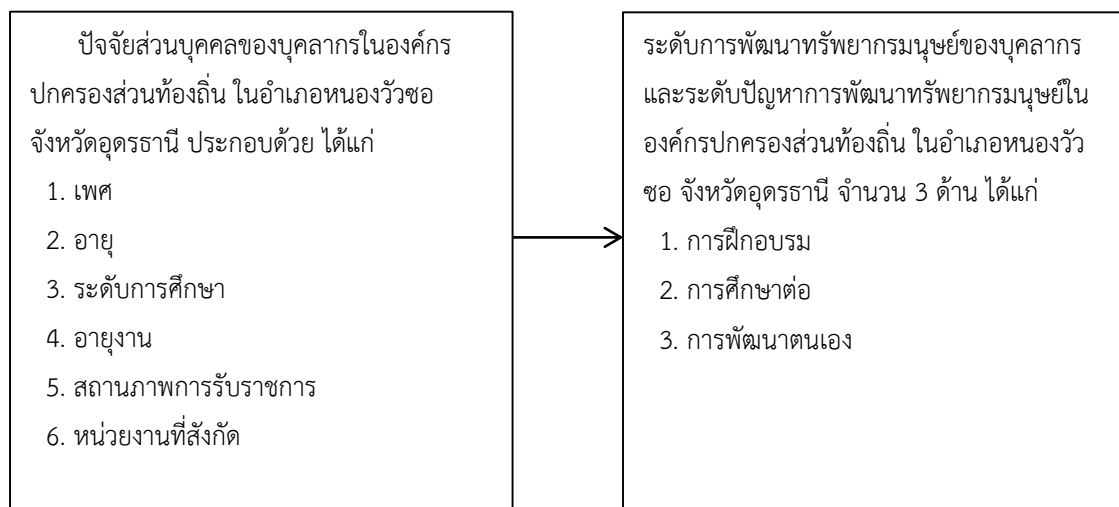
2.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ ระดับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรและระดับปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ การฝึกอบรม การศึกษาต่อ และการศึกษาต่อ

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี มีกรอบแนวคิด ดังนี้

ตัวแปรต้น (Independent variable)

ตัวแปรตาม (Dependent variable)

4. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี ทั้งหมด 563 คน (ข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน 2565)

4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี ทั้งหมด 234 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยด้วยการใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane, 1967) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่

95% และได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แบบเป็นสัดส่วน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 9 กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี 9 แห่ง ตามสัดส่วนของบุคลากรแต่ละองค์กร ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะต่างกัน จากนั้น คำนวณหาขนาดตัวอย่างจาก 9 แห่ง ตามสัดส่วนของประชากรให้ได้กลุ่มตัวอย่างครบตามเกณฑ์ที่กำหนด

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยแบบสอบถามมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check-list) ประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพการรับราชการ และหน่วยงานที่สังกัด

ตอนที่ 2 ระดับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรและระดับปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษาต่อ และด้านการพัฒนาตนเอง ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรและปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี ลักษณะของคำถามเป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น (Open-ended Question)

6. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

6.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ผลงานวิจัย เพื่อกำหนดกรอบเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

6.2 จัดทำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ประกอบด้วยคำถามที่ต้องการเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ให้ครบถ้วนและครอบคลุมเนื้อหา

6.3 ผู้ศึกษาทำการตรวจสอบเครื่องมืออีกครั้งหนึ่งในขั้นตอนนี้ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความเข้าใจของภาษา ความเข้าใจตรงกันของคำถาม

6.4 นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ

6.5 นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญมีจำนวน 3 ท่าน และนำเครื่องมือที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Content Validity) โดยคำนวณหาค่า IOC โดยคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 เป็นต้นไป เป็นข้อที่นำไปใช้ได้

6.6 นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ได้จากการปรับปรุงแก้ไขของผู้เชี่ยวชาญเสนอ คณะกรรมการควบคุมการค้นคว้าอิสระตรวจสอบแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 30 คน

6.7 วิเคราะห์แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) (ทองใบ สุดซารี, 2549 : 131) ซึ่งจากการวิเคราะห์ผลได้ค่าเท่ากับ 0.842

6.8 นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปเก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บและรวบรวมข้อมูล ดังนี้

7.1 ผู้ศึกษาทำการศึกษาเกี่ยวข้องกับระดับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรและระดับปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี

7.2 ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างและรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งได้ทำการแจกแบบสอบถามจำนวน 234 ฉบับ

7.3 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ และเก็บรวบรวมเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

8. การตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์โดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาแปลงข้อมูลเป็นรหัสตัวเลขและบันทึกลงในสื่อนคอมพิวเตอร์ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

8.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) อัตราร้อยละ (Percentage) และประกอบการนำเสนอแบบตาราง

8.2 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาแปรค่าเฉลี่ยพฤติกรรมของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีต่อระดับพฤติกรรม ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น (วิชิต อ้วน, 2548 : 181)

8.3 ข้อเสนอแนะแนวการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรและปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี วิเคราะห์

เคราะห์โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จำแนกและจัดหมวดหมู่ แล้วสรุป
เป็นประเด็นหลักและพรรณนาข้อความอย่างละเอียด

9. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

9.1 การวิเคราะห์สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) หรือค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

- (1) ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2542: 101)
- (2) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) (บุญชม ศรีสะอาด, 2542: 102)
- (3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2542: 106)

9.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ได้แก่

- (1) t-test (Independent Sample)
- (2) F-test (หรือ One Way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 52.14 มีอายุระหว่าง 31-40 ปีจำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 42.31 มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 47.01 มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 59.40 มีสถานภาพการรับราชการเป็นข้าราชการ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 40.60 และสังกัดเทศบาลตำบลทุกตำบล จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 14.53

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวม

ระดับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากร ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. ด้านการฝึกอบรม	4.21	0.49	มากที่สุด	2
2. ด้านการศึกษาต่อ	4.14	0.56	มาก	3
3. ด้านการพัฒนาตนเอง	4.28	0.48	มากที่สุด	1
รวม	4.21	0.44	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.21$, S.D.=0.44) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ($\bar{X}=4.28$, S.D.=0.48) รองลงมา คือ ด้านการฝึกอบรม ($\bar{X}=4.21$, S.D.= 0.49) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการศึกษาต่อ ($\bar{X}=2.37$, S.D.=0.88)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวม

ระดับปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. ด้านการฝึกอบรม	4.10	0.52	มาก	3
2. ด้านการศึกษาต่อ	4.19	0.51	มาก	2
3. ด้านการพัฒนาตนเอง	4.22	0.49	มากที่สุด	1
รวม	4.17	0.41	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.17$, S.D.=0.41) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ($\bar{X}=4.22$, S.D.=0.49) รองลงมา คือ ด้านการศึกษาต่อ ($\bar{X}=4.19$, S.D.= 0.51) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ($\bar{X}=4.10$, S.D.= 0.52)

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. ระดับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ทั้งนี้อาจเนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเองของบุคลากรเพราะบทบาทของทรัพยากรมนุษย์ไม่ได้เป็นเพียง

แรงงานเท่านั้นแต่เป็นทุนทางสังคมและสินทรัพย์ ขององค์กร ที่มีผลต่อการสร้างโอกาส ของการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาองค์กรให้ก้าวหน้าต่อไปในอนาคตนอกจากนี้ยังเป็นรากฐานสำคัญที่จะปรับองค์การให้สามารถโต้ตอบกับสิ่งท้าทายต่างๆ ที่เกิดจาก สิ่งแวดล้อมภายนอกได้อย่างมั่นใจตามที่ Gilley & Eggland, 1990 (อ้างถึงใน สายทิพย์ รัตนสารี, 2553 : 18) ได้ให้นิยามการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ว่าการหมายถึงการนำกิจกรรมที่มีการเน้น กำหนดและวาง รูปแบบอย่างเป็นระบบเพื่อใช้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ และปรับปรุงพฤติกรรมของพนักงานให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัย อุ่อรุณ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณผลการศึกษาพบว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อยู่ในระดับสูงได้แก่ ด้านการศึกษาต่อเพื่อพัฒนาความรู้แสดงว่าองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ภายในองค์การทางด้านการศึกษาต่อเพื่อพัฒนาความรู้ เพื่อเพิ่มทักษะ ความชำนาญงาน

2. ระดับปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอนองวัวหอ จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบุคลากรส่วนใหญ่เป็นพนักงานจ้าง ทำให้การสำรวจความต้องการทำได้ไม่เท่าที่ควร อีกทั้งตัวแทนจากแต่ละหน่วยงานที่เข้าประชุมเพื่อจัดทำ แผนพัฒนาบุคลากรนั้นส่วนใหญ่เป็นข้าราชการทำให้การฝึกอบรมส่วนใหญ่จึงเน้นการพัฒนา บุคลากรที่รับราชการ และการพัฒนาบุคลากรทำได้เป็นกลุ่มใหญ่ไม่ได้เจาะตามหน้าที่บุคลากรต้องปฏิบัติงานและหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรง จึงทำให้การจัดกิจกรรมพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในแต่ละด้านได้ผลลัพธ์ไม่ตรงกับเป้าหมายที่วาง และที่สำคัญการจัดสรรงบประมาณที่ได้ ในระหว่างปีงบประมาณจึงต้องปรับเปลี่ยนโครงการหรือหลักสูตรการฝึกอบรม สัมมนาต่างๆตามงบประมาณที่ได้รับ และทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัญหาการพัฒนา ทรัพยากรด้านการฝึกอบรมนั้น สอดคล้องกับ ณัฐจิรา เจริญบุญ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอพบพระ จังหวัดตาก ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับปัญหามากที่สุดคือ ขาดการจัดทำแผนพัฒนางานด้านการพัฒนาบุคลากร

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการฝึกอบรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการประเมินผลบุคลากรที่ผ่านการเข้ารับการฝึกอบรมว่าสามารถปรับใช้ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นหรือไม่ และควรมีการจัดหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักให้แก่บุคลากร

1.2 ด้านการศึกษาต่อ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสนับสนุนการศึกษาต่อในสาขาวิชาที่จำเป็นและขาดแคลน ให้บุคลากรสามารถเลือกสาขาวิชาในการศึกษาต่อที่ความสัมพันธ์กับหน้าที่และภาระงาน

1.3 ด้านการพัฒนาตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริม สนับสนุนให้ได้ศึกษาเรียนรู้และดูแนวทางการปฏิบัติของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ และควรส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลไปศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี

2.2 ควรศึกษาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่น่าจะมีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี นอกเหนือจากปัจจัยที่ศึกษาในงานวิจัยนี้ เพื่อให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรเพิ่มขึ้น

2.3 ควรทำการศึกษาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี โดยการจัดทำ Focus Group

เอกสารอ้างอิง (References)

โกวิท พวงงาม. (2560). การปกครองท้องถิ่นว่าด้วยทฤษฎี แนวคิด และหลักการ. กรุงเทพฯ :

บริษัท ส. เอเซียเพรส จำกัด.

เชาว์ โจนแสง. (2544). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร. เอกสารชุดวิชาการจัดการ

องค์กรและทรัพยากรมนุษย์ หน่วยที่ 11. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ณัฐริรา เจริญบุญ. (2549). **แนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอพบพระ จังหวัดตาก**. รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขายุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2542). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประเวศน์ มหารัตน์สกุล. (2543). **การบริหารทรัพยากรมนุษย์แนวทางใหม่**. กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- ปราโมทย์ อินสว่าง. (2557). **การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://saving.egat.co.th/news/member-news/1049/1049-04.pdf>. สืบค้น 11 ตุลาคม 2557.
- สมาน รังสิโยภักษ์. (2530). **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล**. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.
- สายทิพย์ รัตนสารี. (2553). **การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของเทศบาลเมืองอุทัยธานี อำเภอเมือง จังหวัด อุทัยธานี**. รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุทัย อุ่อรุณ. (2552). **การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี**. รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Gilley, J. W. and Eggland, S.A. (1990). **Principles of Human Resource Development**. New York: Addison-Wesley.
- Yamane. (1967). **Taro Statistic: An Introductory Analysis**. New York: Harper & row.

การศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ โดยใช้เทคนิค
KWDL สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส*
A Study of Mathematical Problem Solving Ability Using the
KWDL Technique for Mathayomsuksa 2 Students on the
Subject of Pythagorean Theorem*

วรินทร์ญา โพธิ์ทอง¹ วรณธิดา ยลวิลาศ² และนพคุณ ทองมวล³

Warinya Phothong¹, Wannatida Yonwilad² and Noppakun Tongmual³

Received : February 14, 2023; Revised : March 29, 2023; Accepted : March 29, 2023

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ โดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนสหสหัสขันธ์ศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWDL เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส จำนวน 10 ชั่วโมง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2) แบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน จำนวน 5 ข้อ มีค่าความสอดคล้องเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.67 – 1.00 มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.45-0.70 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.44 – 0.73 ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นพบว่าแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

¹คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์; Faculty of Education and Educational Innovation, Kalasin University, Thailand; e-mail : warinya.ph@ksu.ac.th

²คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์; Faculty of Education and Educational Innovation, Kalasin University, Thailand.

³คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสุขภาพ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์; Faculty of Science and Health Technology, Kalasin University, Thailand.

*DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2023.9>

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL จำนวนคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 คิดเป็นร้อยละ 86.54 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด

คำสำคัญ (Keywords) : เทคนิค KWDL, ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์, ทฤษฎีบทพีทาโกรัส

Abstract

This research aimed to improve the abilities of Mathayomsuksa 2 students to solve mathematical problems based on the Pythagorean theorem by using the KWDL technique. The sample used in this research were Mathayomsuksa 2/2 students at Sahatsakhan Suksa School, under the Office of Kalasin Secondary Educational Service Area, semester 1, academic year 2022, totaling 34 students obtained by cluster random sampling. The tools used in the research consisted of: 1) A learning plan for solving mathematical problems by using the KWDL technique on the Pythagorean Theorem, 10 hours 2) The mathematical problem-solving ability test consisted of five items. Statistics used in data analysis were mean standard deviation and percentage. The research results were as follows: Students were able to solve mathematical problems based on the Pythagorean theorem. By learning management with the KWDL technique, the number of passing scores was 70 percent, representing 86.54 percent of the full score, and there were 34 students passing the criteria of 70 percent, representing 100 percent of all students.

Keywords : KWDL Technique, Mathematical Problem-Solving Abilities, Pythagorean Theorem

บทนำ (Introduction)

คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาทักษะการคิดของมนุษย์ทำให้มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผลเป็นระบบมีแบบแผนสามารถวิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ได้อย่างถี่ถ้วนรอบคอบช่วยให้คาดการณ์วางแผนตัดสินใจแก้ปัญหาและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสมนอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและศาสตร์อื่น ๆ คณิตศาสตร์จึงมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้

ดีขึ้นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (Ministry of Education, 2010) อีกทั้งหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีเป้าหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ ทฤษฎี ในสาระคณิตศาสตร์ที่จำเป็น พร้อมทั้งสามารถนำไปประยุกต์ได้ มีความสามารถในการแก้ปัญหา สื่อสารและสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ เชื่อมโยงให้เหตุผลและมีความคิดสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์ เห็นคุณค่าและตระหนักถึงความสำคัญของ คณิตศาสตร์ สามารถนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นตลอดจนการประกอบอาชีพ พร้อมทั้งมีความสามารถในการเลือกใช้สื่อ อุปกรณ์เทคโนโลยีและแหล่งข้อมูลที่เหมาะสมเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงานและการแก้ปัญหาอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

แต่การเรียนคณิตศาสตร์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบ O-NET รายวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2564 มีค่าเฉลี่ยเพียง 26.30 คะแนน (The National Institute of Educational Testing Service, 2020) ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 50 ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาสภาพชั้นเรียน พบว่า การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน นักเรียนขาดทักษะในการแก้โจทย์ปัญหา ไม่สามารถวิเคราะห์ประเด็นปัญหา รวมทั้งไม่สามารถหาแนวทางในการแก้ปัญหา หรือตรวจสอบคำตอบได้ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยเฉพาะในเนื้อหาทฤษฎีบทพีทาโกรัส พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าร้อยละ 50 เมื่อพิจารณาจากการทำแบบทดสอบพบว่า นักเรียนไม่สามารถทำโจทย์ปัญหาได้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนไม่มีความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนหรือกระบวนการแก้ปัญหาก็ถูกต้อง แนวทางหนึ่งในการฝึกการแก้ปัญหานักเรียนนั้นคือให้นักเรียนวิเคราะห์โจทย์ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอนละเอียดถี่ถ้วนและทำให้นักเรียนเข้าใจกับโจทย์ปัญหาได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังฝึกให้นักเรียนหาวิธีแก้ปัญหได้อย่างหลากหลาย อันจะส่งผลให้นักเรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล การนำขั้นตอนของเทคนิค KWDL ในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์เป็นวิธีที่เหมาะสมอีกวิธีหนึ่ง (Pengjan et al., 2017)

การจัดการเรียนการสอนแบบแก้ปัญหตามกระบวนการแก้ปัญหของเทคนิคการสอนแบบ KWDL เป็นเทคนิคการสอนรูปแบบหนึ่งที่ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหและการสื่อสารทางคณิตศาสตร์โดยเทคนิค KWDL (Know – Want – Do - Learn) พัฒนาจากแนวคิด KWL ซึ่งเป็นแนวคิดเดิมที่ส่งเสริมการแก้ปัญหทางคณิตศาสตร์ Ogle (1986) กล่าวว่า ครูสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหการเรียนรู้ เนื่องจากวิธีการสอนแบบ KWDL เป็นเทคนิคที่ฝึกให้นักเรียนคิดวิเคราะห์โจทย์ปัญหาอย่างหลากหลาย อันจะเป็นผลให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้

ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของตนเองได้ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ K (What we know) นักเรียนรู้อะไรบ้างในเรื่องที่จะเรียนหรือสิ่งที่บอกให้ทราบมีอะไรบ้าง เป็นขั้นที่นักเรียนต้องอ่านอย่างวิเคราะห์โดยอาจต้องใช้ความรู้เดิมที่เรียนไปแล้ว W (What we want to know) นักเรียนหาสิ่งที่ต้องการทราบหรือสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ และต้องการค้นหาจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เพื่อที่จะหาคำตอบและข้อมูลเหล่านั้น D (What we do to find out) นักเรียนจะต้องทำอะไรบ้าง มีวิธีใดบ้าง เพื่อหาคำตอบตามที่ต้องการ หรือสิ่งที่ตนเองต้องการรู้ โดยดำเนินการแก้ปัญหาตามแผน และขั้นตอนที่วางไว้ ซึ่งเป็นขั้นที่นักเรียนลงมือแก้ปัญหา และเรียนรู้ขั้นตอนวิธีการแก้ปัญหาอย่างกระฉับกระชวย L (What we learned) นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือต้องการทราบอะไร เป็นขั้นที่นักเรียนต้องตอบคำถามได้ว่าโจทย์ต้องการอะไร คำตอบที่ได้คืออะไร ได้มาอย่างไร ถูกต้องหรือไม่ โดยเขียนเป็นประโยคสัญลักษณ์ให้ได้ว่ารวมถึงขั้นการวางแผนการแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ จากข้อมูลที่ได้ในขั้นตอนแรกจากการแก้ปัญหาตามขั้นตอนดังกล่าว จะเห็นได้ว่านักเรียนได้ฝึกกระบวนการทางคณิตศาสตร์อย่างหลากหลาย รู้จักการคิดวิเคราะห์ จะช่วยให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องหลากหลายวิธีมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ รุจิอร รักใหม่ (2557 : 62) รายงานว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL สามารถพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องลำดับและอนุกรม ให้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ปกติ สอดคล้องกับ Trangan and Thongaim (2016) รายงานว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 การจัดการเรียนรู้แบบ KWDL จะเน้นการถ่ายโอนการเรียนรู้และให้ความสำคัญกับการตรวจสอบพื้นความรู้เดิมของเด็กจะทำให้ครู ได้ค้นพบว่า จะต้องเรียนรู้อะไรก่อนที่จะเรียนในเนื้อหานั้น ๆ นักเรียนจะสร้างความรู้จากพื้นความรู้เดิมที่เด็กทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและไม่เกิดแนวความคิดที่ผิดพลาดและเน้นให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

จากการศึกษาแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้สนใจในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL เพื่อเสริมสร้างทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

เพื่อศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส โดยใช้เทคนิค KWDL ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

ได้ดำเนินการศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ โดยใช้เทคนิค KWDL เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานตามลำดับดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสหสขันธ์ อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 6 ห้อง ซึ่งมีนักเรียนทั้งหมด 206 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสหสขันธ์ อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงนักเรียนห้องที่ผู้วิจัยสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิค KWDL จำนวน 5 แผน จำนวน 10 ชั่วโมง ที่ผ่านการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ ดังตารางที่ 1 - 2

ตารางที่ 1 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	จำนวน (ชั่วโมง)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 2	ทฤษฎีบทพีทาโกรัส	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 - 4	ทฤษฎีบทกลับพีทาโกรัส	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	การนำไปใช้	3

ตารางที่ 2 ลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL

ขั้นการจัดการเรียนรู้	พฤติกรรมในการแก้ปัญหาที่ปรากฏ
ขั้นที่ 1 ขั้นนำ	เป็นการทบทวนความรู้ที่จำเป็นต้องใช้ในชั่วโมงนั้น ๆ
ขั้นที่ 2 ขั้นการจัดการเรียนรู้แบบ KWDL	เป็นการทบทวนความรู้ที่จำเป็นต้องใช้ในชั่วโมงนั้น ๆ ครูดำเนินการสอนโดยยกตัวอย่างโจทย์วิเคราะห์โจทย์ลงในตาราง KWDL พร้อมกัน ขั้นที่ K (What we Know) เป็นขั้นที่นักเรียนต้องวิเคราะห์ว่าโจทย์บอกอะไรมาบ้าง เรารู้อะไรบ้างจากโจทย์ ขั้นที่ W (What we Want to know) เป็นขั้นที่นักเรียนต้องหาว่าสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบคืออะไร และจะมีวิธีแก้ปัญหาอย่างไร และยังเป็นการช่วยส่งเสริมความสามารถในการคิดแบบมีวิจารณญาณ ขั้นที่ D (What we Do) เป็นขั้นที่นักเรียนจะต้องวิเคราะห์ว่ามีวิธีใดในการแก้ปัญหาบ้าง และต้องดำเนินการตามแผนและขั้นตอนที่วางไว้โดยนักเรียนสามารถบอกประโยคสัญลักษณ์และขั้นตอนการแก้ปัญหาได้ และช่วยส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียน ขั้นที่ L (What we Learned) เป็นขั้นที่นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากโจทย์และสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการแก้ปัญหา นักเรียนต้องสามารถบอกได้ว่าโจทย์ต้องการอะไร คำตอบที่ได้คืออะไรและได้มาอย่างไร และสามารถเขียนเป็นประโยคสัญลักษณ์รวมทั้งอธิบายขั้นตอนการแก้ปัญหาได้อย่างชัดเจน
ขั้นที่ 3 ฝึกทักษะ	เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกับสมาชิกในกลุ่ม
ขั้นที่ 4 สรุป	เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเรียนในชั่วโมงนั้น ๆ

2. แบบวัดการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ แบบอัตนัย ทางการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบวัดการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 8 คะแนน โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์

การประเมิน	คะแนน	พฤติกรรมในการแก้ปัญหาที่ปรากฏ
ขั้น K เรารู้อะไร	2	นักเรียนสามารถเขียนสิ่งที่โจทย์กำหนดให้และสิ่งที่โจทย์ต้องการได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์
	1	นักเรียนสามารถเขียนสิ่งที่โจทย์กำหนดให้และสิ่งที่โจทย์ต้องการได้บางส่วนไม่สมบูรณ์
	0	นักเรียนไม่สามารถเขียนสิ่งที่โจทย์กำหนดให้และสิ่งที่โจทย์ต้องการได้
ขั้น W เราต้องการรู้อะไร, ต้องการทราบอะไร	2	นักเรียนสามารถเขียนสิ่งที่โจทย์กำหนดให้และสิ่งที่โจทย์ต้องการได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์
	1	นักเรียนสามารถเขียนสิ่งที่โจทย์กำหนดให้และสิ่งที่โจทย์ต้องการได้บางส่วนไม่สมบูรณ์
	0	นักเรียนไม่สามารถเขียนสิ่งที่โจทย์กำหนดให้และสิ่งที่โจทย์ต้องการได้
ขั้น D เราทำอะไร, อย่างไร	2	นักเรียนสามารถเขียนกระบวนการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์
	1	นักเรียนสามารถเขียนกระบวนการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องบางส่วน
	0	นักเรียนไม่สามารถเขียนกระบวนการแก้ปัญหาได้
ขั้น L สรุป/อภิปรายผล	2	นักเรียนสามารถสรุปผลได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์
	1	นักเรียนสามารถสรุปผลได้อย่างถูกต้องบางส่วน
	0	นักเรียนไม่สามารถสรุปผลได้อย่างถูกต้อง

คุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้วิธีการหาค่า IOC ซึ่งพบว่าข้อสอบแบบอัตนัยมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 – 1.00 จากนั้นทำการตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบแบบอัตนัยและคัดเลือกข้อสอบจำนวน 5 ข้อ ที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.45-0.70 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.44 – 0.73 ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นพบว่าแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างโดยมีตัวอย่างของข้อสอบแบบอัตนัย

1. จงหาพื้นที่ของรูปสามเหลี่ยมมุมฉากที่มีด้านหนึ่งยาว 7 เซนติเมตร และด้านตรงข้ามมุมฉากยาว 25 เซนติเมตร

2. ตันไม้ต้นหนึ่งใช้ลวดผูกที่จุดซึ่งห่างจากยอด 2 ฟุต แล้วดึงมาผูกที่หลักซึ่งห่างจากโคนต้นไม้ 15 ฟุต ถ้าลวดยาว 25 ฟุต ตันไม้ต้นสูงกี่ฟุต

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดกระบวนการวิจัย โดยมีรายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน ไปทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลผลการวัดความรู้พื้นฐานของผู้เรียน

2. ทำการปรับทักษะและความรู้พื้นฐานในการเรียน เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ให้กับนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ได้นำข้อมูลจากการรวบรวมมาวิเคราะห์ดังนี้

วิเคราะห์ความสามารถการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของจำนวนนักเรียน โดยนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยและร้อยละค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบโดยกับเกณฑ์ที่กำหนดคือ นักเรียนมีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

ผลการวิจัย (Research Results)

ผลการวิเคราะห์ทักษะการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส โดยใช้เทคนิค KWDL ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลการวิเคราะห์ทักษะการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส โดยใช้เทคนิค KWDL ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด โดยแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 คะแนนทักษะการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิค KWDL

จำนวน ผู้เรียน	คะแนน เต็ม	$\bar{x}$	ร้อยละ	SD	จำนวนนักเรียน	
					ผ่าน(ร้อยละ)	ไม่ผ่าน(ร้อยละ)
34	40	34.62	86.54	4.593	34	-

จากตารางที่ 4 พบว่า ทักษะการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส โดยใช้เทคนิค KWDL ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม เท่ากับ 34.62 คิดเป็นร้อยละ 86.62 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด อีกทั้งนักเรียนสามารถวิเคราะห์ทักษะการแก้ปัญหาโดยใช้เทคนิค KWDL โดยผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส เป็นรายชั้นได้ดังตารางที่ 4 มากที่สุดคือ ชั้น K คะแนนเต็ม 10 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10 คิดเป็นร้อยละ 100 ของคะแนนเต็ม รองลงมา คือ ชั้น D คะแนนเต็ม 10 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.44 คิดเป็นร้อยละ 88.82 ของคะแนนเต็ม ชั้น W คะแนนเต็ม 10 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.88 คิดเป็นร้อยละ 88.82 ของคะแนนเต็ม ชั้น L คะแนนเต็ม 10 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.50 คิดเป็นร้อยละ 85.00 ของคะแนนเต็ม ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบทักษะการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิค KWDL กับเกณฑ์ร้อยละ

ขั้นตอน KWDL	จำนวน ผู้เรียน	คะแนน เต็ม	$\bar{x}$	SD	ร้อยละ
ชั้น K เรารู้อะไร	34	10	10	0.000	100
ชั้น W เราต้องการรู้อะไร, ต้องการทราบ อะไร	34	10	8.88	1.250	88.82
ชั้น D เราทำอะไร, อย่างไร	34	10	9.44	1.284	94.41
ชั้น L สรุป/อภิปรายผล	34	10	8.50	1.441	85.00

งานวิจัยนี้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่าความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส โดยใช้เทคนิค KWDL ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 34.62 คิดเป็นร้อยละ 86.54 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนจำนวน 34 คนที่ผ่านเกณฑ์ เท่ากับ ร้อยละ 100 ของนักเรียนจำนวนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลการใช้เทคนิค KWDL เพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลได้ว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส โดยใช้เทคนิค KWDL ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ จากการทำแบบทดสอบอัตนัย 5 ข้อของนักเรียนทั้งหมด 34 คน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 34.62 คิดเป็นร้อยละ 86.54 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนจำนวน 34 คนที่ผ่านเกณฑ์ เท่ากับ ร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดเนื่องจากเทคนิค KWDL มีขั้นตอนคือ ขั้น K โจทย์บอกอะไรบ้าง ขั้น W โจทย์ต้องการอะไร/ มีวิธีการอย่างไรบ้าง ขั้น D เดินตามกระบวนการ ขั้น L สรุป/อภิปรายผล นั้นมีการคิดเป็นขั้นตอนชัดเจนทำให้นักเรียนสามารถสร้างความเข้าใจในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ได้ดียิ่งขึ้น เมื่อนักเรียนที่เข้าใจก็จะช่วยเหลือเพื่อนในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ต่อไปได้ ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับรุจิธร รักใหม่ (2557 : 62) รายงานว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL สามารถพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องลำดับและอนุกรม ให้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ปกติ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL มีความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องลำดับและอนุกรม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 มากกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และยังสอดคล้องกับ Dabthong (2018) รายงานว่า เทคนิค K-W-D-L สามารถพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และยังสอดคล้องกับ Luenklang et al. (2019) พบว่าทักษะการแก้โจทย์ปัญหาเรื่องอัตราส่วนและร้อยละ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWDL หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการจัดการกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์จากเรื่องสร้างปัญหาทฤษฎีบทพีทาโกรัสด้วยตนเองมากขึ้น

1.2 นักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL พบว่ากิจกรรมในขั้นตอน
ดำเนินการสอนควรเพิ่มเวลาให้มากขึ้นข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1.3 ผู้สอนต้องคอยดูแลให้คำแนะนำช่วยเหลือ เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจหรือข้อสงสัยใน
ขณะที่นักเรียนทำแบบฝึกทักษะเทคนิค KWDL เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกทักษะเทคนิค KWDL เสร็จ
ครูควรตรวจผลงาน และอธิบายขั้นตอนการแก้ปัญหาเทคนิค KWDL เพื่อให้นักเรียนทราบถึง
ขั้นตอนในการเรียนรู้เทคนิค KWDL

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรหรือปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้
เทคนิค KWDL เช่น ความคงทนทางการเรียนรู้ เพื่อจะนำมาพัฒนารูปแบบการสอนให้เหมาะสม
ที่สุด

2.2 ควรมีการสร้างการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWDL ในเนื้อหาอื่น ๆ ในระดับชั้นที่
ต่างกันหรือสาระการเรียนรู้ที่ซับซ้อนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้น

2.3 ควรมีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยเทคนิค KWDL เพื่อ
พัฒนาทักษะกระบวนการคิด เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์

เอกสารอ้างอิง (References)

รุจิอร รักใหม่. (2557). การศึกษาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง
ลำดับและอนุกรม ด้วยเทคนิค KWDL สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน
สตรีพัทลุง จังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์
ศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

รุจิอร รักใหม่. (2557). การศึกษาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง
ลำดับ และอนุกรม ด้วยเทคนิค KWDL สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน
สตรีพัทลุง จังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
คณิตศาสตร์ศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- Dabthong, B. (2018). The Development of Learning Management Model for Mathematical Problem Solving by Using Inquiry cycle (5E) and K-W-D-L Technique for Students in Prathomsuksa 4 . **Journal of Education Prince of Songkla University**. 29(2) : 164-174. [In Thai]
- Luenklang, P., Hembasat, P. and Pimpasalee, W. (2019). The development of problem-solving skill in ratios and percentages for Grade-8 students by incorporating cooperative learning STAD technique into KWDL technique. **Journal of Science and Science Education**. 2(2) : 145-153. [In Thai]
- Ministry of Education, Thailand. (2010). **Basic education core curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)** . Bangkok : The Agricultural Co-operative Federation of Thailand Ltd. [In Thai]
- Ogle, D. M. (1986). KWL: A teaching model that develops active reading of expository text. **The reading teacher**. 39(6). 564-570.
- Pengjan, C., Tanachaikhan, N. and Panyapreuk, S. (2017). The learning management by using KWDL technique to develop learning achievement in mathematics entitle “sentence problems” of Prathomsuksa 6 students. **Journal of Graduate Research**. 8(1) : 71-82. [In Thai]
- The National Institute of Educational Testing Service, Thailand. (2020). **Basic statisticsof O-NET test resultsfor grade-9student during academic year 2014 -2017**. [Online]. Available : <https://www.niets.or.th/uploads/editor/files/Download/ค่าสถิติพื้นฐาน%20ม3.pdf>. Retrieved 1 March 2020. [In Thai]
- Trangan, N. and Thongaime, A. (2016). The study of effects of KWDL for problem solving of physicsor learning on electricity and magnetism. **Journal of Graduate School**. 5(2) : 764-775. [In Thai]

การพัฒนาระบบการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*
The System Development for Checking the Curriculum
Structure of Surindra Rajabhat University Students *

มยุรา กระโพธิ์¹ ทศพล คำชู² พิชญ์ฉัตร เมืองงาม³ และณัฐพล สันทาลุนัย⁴
Mayura Krapho¹, Thosspon Kamchoo², Phitchaporn Mueangngam³
and Nuttapol Santalunal⁴

Received : March 8, 2023; Revised : March 26, 2023; Accepted : March 26, 2023

บทคัดย่อ (Abstract)

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ 2) ประเมินความพึงพอใจผู้ใช้งานระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เป็นการวิจัยและพัฒนาโดยพัฒนาระบบฐานข้อมูลโครงสร้างหลักสูตรในระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี ภาคปกติของภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 381 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)

¹สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์; Institute of Academic Support and Registrar, Surindra Rajabhat University, Thailand; e-mail : mayura1210@hotmail.com

²สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์; Institute of Academic Support and Registrar, Surindra Rajabhat University, Thailand; e-mail : thossaponk@srru.ac.th

³สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์; Institute of Academic Support and Registrar, Surindra Rajabhat University, Thailand; e-mail : iamgirl191@gmail.com

⁴สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์; Institute of Academic Support and Registrar, Surindra Rajabhat University, Thailand; e-mail : ntp_stln@hotmail.com

* DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2023.10>

ค่าส่วนเบี่ยงเบน (Standard Deviation) ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้ระบบฐานข้อมูลตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตร ระดับปริญญาตรี และ 2) ความพึงพอใจในการใช้ระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ในภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการออกแบบ ด้านความสมบูรณ์ของข้อมูล ด้านประสิทธิภาพและความปลอดภัย และด้านรูปแบบการใช้งาน อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ (Keywords) : การพัฒนาระบบ, ระบบฐานข้อมูล, โครงสร้างหลักสูตร

Abstract

The objectives of this research were 1) to develop a database system for examining student curriculum structure of Surindra Rajabhat University. 2) To assess the satisfaction of users of the database system for examining the curriculum structure of Surin Rajabhat University. It's research and development by developing a database system for curriculum structure at the bachelor's degree level. The sample group consisted of undergraduate students of all years. The normal semester of the first semester of the academic year 2018, a total of 381 students using a stratified random sampling method. Use a questionnaire to collect satisfaction data. Statistics used in the analysis were percentage (Percentage), mean (Mean), deviation (Standard Deviation). The result 1) Has a developed Database system for examining student curriculum structure of Surindra Rajabhat University. 2) The satisfaction of using the database system for examining student curriculum structure Surindra Rajabhat University in the overview and in each aspect, namely design Data Integrity performance and safety and usage patterns at a high level.

Keywords : System development, Database system, Curriculum Structure

บทนำ (Introduction)

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีภารกิจหลักในการส่งเสริมสนับสนุนและการให้บริการงานวิชาการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยตามพันธกิจที่ได้รับมอบหมาย โดยการส่งเสริมสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัยตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ภายใต้เกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาของ

กระทรวงศึกษาธิการ การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ และจัดทำแผนการเปิดรับนักศึกษาทั้งภาคปกติ และภาค กศ.บป. การจัดทำแผนการเรียนตลอดหลักสูตร แผนการเปิดสอนรายวิชาการ จัดตารางสอนและตารางเรียน การเทียบโอนผลการเรียน และอื่น ๆ การประมวลและประเมินผล การศึกษาเพื่อขออนุมัติการสำเร็จการศึกษา การออกเอกสารหลักฐานทางการศึกษาต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษา การจัดระบบฐานข้อมูลงานทะเบียนและวัดผล การจัดทำระบบฐานข้อมูลงานทะเบียนและวัดผล เพื่อใช้ในการบริหารจัดการ และเผยแพร่แก่คณาจารย์ นักศึกษาและประชาชนทั่วไป การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนัก การดำเนินงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการและมหาวิทยาลัย (สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียนประจำปี 2558-2560, 2558)

การประมวลผลและประเมินผลการศึกษาเพื่อขออนุมัติการสำเร็จการศึกษาเป็นภาระงานที่ต้องเชื่อมโยงกับภาระงานอื่น ๆ เช่น การตรวจสอบสถานภาพของนักศึกษา ได้แก่ การชำระเงิน ค่าธรรมเนียมการลงทะเบียนเรียน หรือการรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา ตรวจสอบการลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่าง ๆ ว่าศึกษาครบตามโครงสร้าง หรือเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรหรือไม่ กรณีมีปัญหาจะมีหนังสือแจ้งนักศึกษาเพื่อทราบและมาให้ข้อมูลเพิ่มเติม ตรวจสอบคุณวุฒิการศึกษาเดิมว่ามีหนังสือยืนยันการสำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาเดิมถูกต้องหรือไม่ และการบันทึกผลการเรียน ภาคการศึกษาสุดท้ายและมีความสำคัญเพราะการที่จะอนุมัติให้สำเร็จการศึกษาได้นั้น รายวิชาต้องครบตามโครงสร้างหลักสูตรและเป็นไปตามข้อบังคับเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร ขั้นตอนของการประมวลและประเมินผลประกอบด้วย สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ตรวจสอบผลการเรียนของผู้ขอสำเร็จการศึกษาทุกคน เมื่อพบว่ามีผลการเรียนครบถ้วนสมบูรณ์ทุกรายวิชาแล้ว จึงพิมพ์ใบรายงานผลการเรียนออกมาเพื่อตรวจสอบว่านักศึกษาครบตามโครงสร้างหลักสูตรหรือไม่ เมื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์จนเป็นที่แน่ใจแล้ว จึงส่งให้กรรมการอีกชุดหนึ่งตรวจทานเพื่อยืนยันความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง นายทะเบียนบันทึกคะแนนเฉลี่ยสะสมของผู้ที่ครบหลักสูตรลงในต้นฉบับบัญชีรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษา บันทึกคะแนนเฉลี่ยสะสมลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษา จัดพิมพ์บัญชีรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาเพื่อตรวจสอบคะแนนเฉลี่ยสะสมกับต้นฉบับอีกครั้งหนึ่ง และจัดทำบหน้าสรุปจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาแยกตามสาขาวิชา จัดทำบัญชีรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณาอนุมัติผลการศึกษา และรวบรวมบัญชีรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสภาวิชาการแล้ว เพื่อจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาเสนอสภาวิชาการ เพื่อพิจารณาเสนอการให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษาต่อสภามหาวิทยาลัย ต่อไป ซึ่งการตรวจสอบ

โครงสร้างหลักสูตร เป็นงานที่นักศึกษาต้องรับรู้เพื่อให้สามารถบริหารจัดการการเรียนรู้ตามสาขาวิชาได้สอดคล้องกับที่กำหนดไว้

ในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันรวมถึงระบบการทำงานมากขึ้น เพื่อใช้อำนวยความสะดวก ความรวดเร็ว และถูกต้องของข้อมูล สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนได้นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งสื่อออนไลน์ต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการดำเนินงานตั้งแต่การรับสมัครนักศึกษา การลงทะเบียนเรียนของนักศึกษา ตลอดจนการประมวลผลการเรียนของนักศึกษาที่ขอสำเร็จการศึกษา ทางสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนได้เริ่มใช้ระบบดังกล่าวตั้งแต่ ภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษาที่ 2555 ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาระบบและปรับปรุงระบบการทำงานอย่างต่อเนื่องกระบวนการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ดำเนินการเพื่อให้ศึกษารับรู้การบริหารตนเองในมหาวิทยาลัยตั้งแต่นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ได้รับการปฐมนิเทศการเป็นนักศึกษาในชั้นปีที่ 1 ได้ดำเนินการแจกคู่มือนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยแนะนำวิธีการลงทะเบียนรายวิชาผ่านระบบออนไลน์ โดยเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบแจกเอกสารโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาที่ศึกษาโดยคณะและอาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษาสามารถเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำปรึกษาเกี่ยวกับรายวิชาในหลักสูตรในแต่ละภาคการศึกษาก่อนที่จะดำเนินการลงทะเบียนรายวิชาตามปฏิทินวิชาการ จากการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้าถึงระบบสารสนเทศได้ เนื่องจากยังขาดความรู้ ความเข้าใจใส่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนรายวิชาไม่ตรงตามโครงสร้างหลักสูตร และรายวิชาไม่ตรงกับกลุ่มรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร มีผลทำให้นักศึกษาไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนพยายามที่จะหาแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการพัฒนาระบบการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ระบบ ในการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการให้ทันสมัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศของการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรได้

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้คณะผู้วิจัย จึงมีความประสงค์ที่จะวิจัยในการพัฒนาระบบการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เพื่อให้สามารถเกิดประโยชน์ในองค์กรและกับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจผู้ใช้งานระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

วิธีดำเนินการวิจัยการพัฒนาระบบการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ประจำปีการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 8,176 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2561) และกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี จำนวน 381 คน โดยใช้สูตรการคำนวณทฤษฎีเชิงสถิติเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือการวิจัย

ประกอบด้วย 1) ระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่พัฒนาขึ้นตามตามรูปแบบวงจรการพัฒนาระบบ (System Development Life Cycle : SDLC) และ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. ระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ โดยมีรายละเอียด

1.1 การออกแบบระบบตามรูปแบบวงจรการพัฒนาระบบ (System Development Life Cycle : SDLC) เพื่อให้ได้มาซึ่งระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

1.2 การวิเคราะห์ระบบ (System Analysis) ดังนี้ ข้อมูลโครงสร้างหลักสูตรที่นักศึกษาจะต้องเรียนตลอดหลักสูตร ตรวจสอบหน่วยกิตที่นักศึกษาทำได้ ตามโครงสร้างหลักสูตร และแสดงสถานะการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตร

1.3 การออกแบบระบบ (System Design) เป็นการทำงานของระบบข้อมูลที่จะนำเข้าสู่ระบบ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับระบบ การกำหนดรายละเอียดของตารางข้อมูล (Data Dictionary) การกำหนดรายละเอียดของตารางข้อมูลมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเอาแผนผังแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลเชิงวัตถุ (Class Diagram) ที่ได้มาดำเนินการออกแบบ กำหนดรูปแบบ และรายละเอียดให้อยู่ในรูปแบบของโครงสร้างที่สามารถนำไปใช้ในการสร้างฐานข้อมูลของระบบ

1.4 การพัฒนาระบบ (System Development) เป็นขั้นตอนที่นำข้อมูลจากขั้นตอนก่อนหน้ามาทำการพัฒนา ซึ่งขั้นตอนการพัฒนาระบบจะใช้เครื่องมือในการพัฒนาระบบตามเครื่องมือที่ทำการศึกษาโดยใช้ภาษา C# เป็นภาษาหลักในการพัฒนาระบบและใช้เทคโนโลยี ASP.NET ร่วมกับระบบฐานข้อมูล Microsoft SQL Server เป็นระบบบริหารจัดการข้อมูลของระบบ ประกอบกับการวิเคราะห์ ออกแบบพัฒนาส่วนติดต่อกับผู้ใช้งานระบบให้มีความสอดคล้องกับการวิเคราะห์ออกแบบระบบตามกระบวนการพัฒนาระบบ สามารถจำแนกการพัฒนาระบบเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1.4.1 ส่วนการพัฒนาระบบส่วนฐานข้อมูล การพัฒนาระบบส่วนฐานข้อมูลเป็นการสร้างฐานข้อมูลภายในโปรแกรม Microsoft SQL Server ตามระบบฐานข้อมูลที่ได้ทำวิเคราะห์และการออกแบบไว้สำหรับโปรแกรมระบบตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ สามารถจำแนกขั้นตอนการดำเนินงานได้ ดังนี้

1) คณะผู้วิจัยทำการจัดเก็บข้อมูลที่ต่อนำเข้าสู่โปรแกรม เช่น ข้อมูลโครงสร้างหลักสูตร

2) คณะผู้วิจัยทำการสร้างฐานข้อมูลระบบโดยใช้โปรแกรม Microsoft SQL Server ตามรูปแบบที่ได้จากขั้นตอนการวิเคราะห์ระบบ

1.4.2 ส่วนการพัฒนาระบบส่วนติดต่อกับผู้ใช้งานระบบ ในส่วนของการสร้างส่วนติดต่อกับผู้ใช้งานโปรแกรมระบบตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา เป็นการพัฒนาโปรแกรมในส่วนของติดต่อกับผู้ใช้งาน (Graphic User Interface: GUI) โดยทำการออกแบบหน้าจอให้เหมาะสมกับการใช้งานผ่านทางเว็บเบราว์เซอร์ด้วยการใช้โปรแกรมตกแต่งภาพและชุดเครื่องมือ Visual Studio.NET สามารถจำแนกขั้นตอนการดำเนินงานได้ ดังนี้

1) คณะผู้วิจัยทำการสร้างหน้าจอที่ใช้สำหรับติดต่อกับผู้ใช้งานระบบ ตามรูปแบบที่ทำการออกแบบจากขั้นตอนการออกแบบระบบ

2) คณะผู้วิจัยทำการทบทวน และตรวจสอบการสร้างหน้าจอติดต่อกับผู้ใช้เพื่อให้เกิดความถูกต้องและเหมาะสมกับการใช้งาน

1.4.3 ส่วนการพัฒนาระบบส่วนโปรแกรมควบคุมการทำงาน ดำเนินการพัฒนา ระบบส่วนโปรแกรมควบคุมการทำงานในลักษณะ Web-Based Application สำหรับบริหารจัดการ ข้อมูลโปรแกรมระบบตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ โดย อาศัยเทคโนโลยี ASP.NET พัฒนาด้วยภาษา C# ซึ่งมีการรองรับรูปแบบการพัฒนาในลักษณะ ดังกล่าวเป็นอย่างดี สามารถจำแนกขั้นตอนการดำเนินงานได้ ดังนี้

1) คณะผู้วิจัยทำการวางแผนและจัดเตรียมซอฟต์แวร์ในการเขียนโปรแกรม ระบบ

2) คณะผู้วิจัยทำการเขียนโปรแกรมควบคุมการทำงานของโปรแกรมระบบ เพื่อให้โปรแกรมระบบที่ทำการพัฒนาขึ้นนั้น สามารถทำงานได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการอย่าง ครบถ้วนและถูกต้อง

1.5 การทดสอบระบบ (System Test) การทดสอบระบบเป็นกระบวนการตรวจสอบ ข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น ในการพัฒนาระบบตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัย ราชภัฏสุรินทร์ โดยแบ่งการทดสอบระบบได้ ดังนี้

1.5.1 การทดสอบในแต่ละส่วน (Unit Testing) เป็นการทดสอบโปรแกรมในแต่ละ ส่วนตามโมดูลต่าง ๆ ที่พัฒนาไว้ ซึ่งคณะผู้วิจัยจะเป็นผู้ทดสอบเอง โดยจะทำการทดสอบโปรแกรม ในแต่ละส่วนเพื่อหาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น ซึ่งมีกระบวนการทดสอบในแต่ละส่วนดังนี้

- 1) การทดสอบลำดับการทำงานของโปรแกรม
- 2) การทดสอบรวมดูการเชื่อมโยงระหว่างโปรแกรมกับปุ่มควบคุมต่าง ๆ
- 3) การทดสอบความถูกต้องของข้อมูลที่แสดงบนหน้าจอ
- 4) การทดสอบตั้งแต่เริ่มโปรแกรม จนได้ผลลัพธ์

1.5.2 การทดสอบทั้งระบบ (System Testing) เป็นกระบวนการทดสอบระบบ ตั้งแต่เริ่มโปรแกรมจนกระทั่งได้ผลลัพธ์ออกมาโดยคณะผู้วิจัย เพื่อทำการตรวจสอบหาข้อผิดพลาด และนำไปปรับปรุงแก้ไขระบบต่อไป

1.5.3 การทดสอบการยอมรับระบบ (Acceptance Test) เป็นการทดสอบโดยการ ให้กลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบระบบ ซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านคอมพิวเตอร์และนักศึกษา จากนั้นทำการประเมินความพึงพอใจที่ต่อระบบตรวจสอบ โครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

1.6 การติดตั้งระบบและการประเมินผล (Deployment and Evaluation) การติดตั้งระบบและประเมินผล จัดเป็นกระบวนการสุดท้ายในการพัฒนาระบบ เป็นการประเมินประสิทธิภาพของระบบที่สร้างขึ้นเพื่อการแก้ไขและพัฒนาให้สมบูรณ์ต่อไป

2. แบบสอบถามความพึงพอใจระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจผู้ใช้ระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ได้แก่ ด้านการออกแบบ ด้านความสมบูรณ์ของข้อมูล ด้านประสิทธิภาพและความปลอดภัย และด้านรูปแบบการใช้งาน และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ในการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของเนื้อหาให้ถูกต้องตามหลักวิชาการและเพื่อความสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำระบบฐานข้อมูลเพื่อตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรมาใช้ในสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ โดยให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ประเมินความพึงพอใจผู้ใช้งานระบบตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2561

การวิเคราะห์ผลข้อมูล

เป็นการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ประกอบด้วย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบน (Standard Deviation) ของแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจผู้ใช้ระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ได้แก่ ด้านการออกแบบ ด้านความสมบูรณ์ของข้อมูล ด้านประสิทธิภาพและความปลอดภัย และด้านรูปแบบการใช้งาน และดำเนินการเรียบเรียงสังเคราะห์ข้อมูลในส่วนข้อเสนอแนะและความคิดเห็น

ผลการวิจัย (Research Results)

คณะผู้วิจัยได้ผลการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ผลของการพัฒนาระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จากการวิเคราะห์ออกแบบพัฒนาส่วนติดต่อกับผู้ใช้งานระบบให้มีความสอดคล้องกับการวิเคราะห์ออกแบบระบบตามกระบวนการพัฒนาระบบ โดยออกแบบระบบ 3 ส่วน คือ สามารถจำแนกการพัฒนาระบบเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ส่วนการพัฒนาระบบส่วนฐานข้อมูล การพัฒนาระบบส่วนฐานข้อมูลเป็นการสร้างฐานข้อมูลภายในโปรแกรม Microsoft SQL Server

ส่วนที่ 2 ส่วนการพัฒนาระบบส่วนติดต่อกับผู้ใช้งานระบบ ในส่วนของการสร้างส่วนติดต่อกับผู้ใช้งานโปรแกรมระบบตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา เป็นการพัฒนาโปรแกรมในส่วนของการติดต่อกับผู้ใช้งาน (Graphic User Interface: GUI) โดยทำการออกแบบหน้าจอให้เหมาะสมกับการใช้งานผ่านทางเว็บเบราว์เซอร์ด้วยการใช้โปรแกรมตกแต่งภาพและชุดเครื่องมือ Visual Studio.NET และ

ส่วนที่ 3 ส่วนการพัฒนาระบบส่วนโปรแกรมควบคุมการทำงาน ดำเนินการพัฒนาระบบส่วนโปรแกรมควบคุมการทำงานในลักษณะ Web-Based Application สำหรับบริหารจัดการข้อมูลโปรแกรมระบบตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ โดยอาศัยเทคโนโลยี ASP.NET พัฒนาด้วยภาษา C#

การออกแบบระบบตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ทำให้ทราบถึงขั้นตอนการทำงานของระบบ ข้อมูลที่จะนำเข้าสู่ระบบ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับระบบ การกำหนดรายละเอียดของตารางข้อมูล (Data Dictionary) การกำหนดรายละเอียดของตารางข้อมูลมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเอาแผนผังแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลเชิงวัตถุ มาดำเนินการออกแบบ กำหนดรูปแบบและรายละเอียดให้อยู่ในรูปแบบของโครงสร้างที่สามารถนำไปใช้ในการสร้างฐานข้อมูลของระบบ จากแผนผังแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลเชิงวัตถุ (Class Diagram) ที่ทำการวิเคราะห์และออกแบบ ทำให้สามารถกำหนดรายละเอียดของตารางข้อมูลที่เกี่ยวข้องในฐานข้อมูลของระบบวิดีโอเล็กทรอนิกส์สำหรับสนับสนุนการจัดการความรู้และดำเนินการเขียนเป็นพจนานุกรมข้อมูล (Data Dictionary) โดยสามารถจำแนกตารางที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลส่วนต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 1 พจนานุกรมข้อมูลนักศึกษา

ชื่อ	ชนิด	ขนาด	คำอธิบาย	หมายเหตุ
id_no	integer	11	รหัสนักศึกษา	PK
id_group	integer	9	รหัสหมู่เรียน	
pname	nvarchar	50	คำนำหน้า	
name	nvarchar	150	ชื่อ	
lname	nvarchar	150	นามสกุล	
program	nvarchar	150	สาขาวิชา	
status	nvarchar	1	สถานะนักศึกษา	

ตารางที่ 2 พจนานุกรมข้อมูลชื่อโครงสร้างหลักสูตร

ชื่อ	ชนิด	ขนาด	คำอธิบาย	หมายเหตุ
id_name	integer	2	รหัสชื่อโครงสร้าง	PK
curri_name	nvarchar	100	ชื่อโครงสร้าง หลักสูตร	
tab_name	integer	1	จัดคำ	

ตารางที่ 3 พจนานุกรมข้อมูลโครงสร้างหลักสูตร

ชื่อ	ชนิด	ขนาด	คำอธิบาย	หมายเหตุ
id_group	nvarchar	9	รหัสหมู่เรียน	PK
id_name	integer	1	รหัสชื่อ โครงสร้าง หลักสูตร	FK
id_subjgroup	integer	1	รหัสกลุ่มวิชา	FK
credit	integer	1	หน่วยกิตที่ต้อง เรียน	
no	integer	1	ลำดับอ้างอิง	

ตารางที่ 4 พจนานุกรมข้อมูลลงทะเบียนเรียน

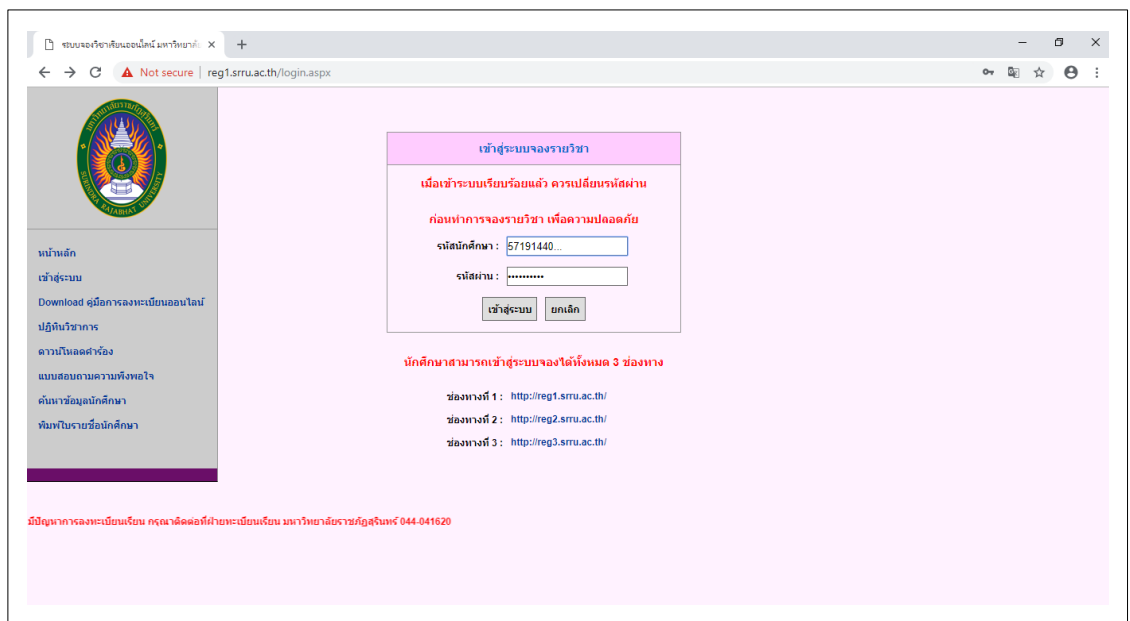
ชื่อ	ชนิด	ขนาด	คำอธิบาย	หมายเหตุ
std_id	integer	11	รหัสนักศึกษา	PK
subjcode	integer	7	รหัสวิชา	
id_subjgroup	integer	1	รหัสกลุ่มวิชา	FK

การพัฒนาระบบการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ คณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เพื่อเป็นช่องทางให้นักศึกษา เข้าไปตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตร สาขาวิชาที่ตนเองสังกัดอยู่ นักศึกษาสามารถวางแผนเลือกรายวิชาลงทะเบียนได้ หรือบริหารจัดการเพื่อให้

สามารถจบการศึกษาตามโครงสร้างหลักสูตรของสาขาวิชาที่นักศึกษาสังกัดอยู่ เป็นส่วนช่วยในการลดภาระงานของผู้ดูแลงานในส่วนนี้ และสามารถทำงานได้ตามวัตถุประสงค์ในการพัฒนาระบบด้วยขั้นตอนในการเข้าไปใช้ระบบ มีขั้นตอนดังนี้

1. เข้าเว็บไซต์ <http://req3.srru.ac.th/>
2. บอกรหัสผู้ใช้เป็นรหัสนักศึกษา และรหัสผ่านของนักศึกษา
3. เมื่อเข้าระบบแล้วเลือกเมนูด้านซ้าย “ตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตร”
4. ระบบจะแสดงข้อมูลขอชื่อผู้เข้าใช้

ดังแสดงให้เห็นตามภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ช่องทางการเข้าสู่ระบบตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตร

ซึ่งในระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วยข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

1. รหัสนักศึกษา
2. ชื่อสกุล
3. สถานะของนักศึกษา
4. สถานะอนุมัติจบการศึกษา
5. วันที่สำเร็จการศึกษา
6. วันรับพระราชทานปริญญา

7. โครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วย หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะด้าน หมวดเลือกเสรี
8. จำนวนหน่วยกิตตามเกณฑ์
9. จำนวนหน่วยกิตที่ทำได้
10. หมายเหตุ (ระบุครบหน่วยกิตโครงสร้างหลักสูตร)

2. ผลการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้งานระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตร นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ได้วิเคราะห์ความพึงพอใจในการใช้ระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจการใช้งานระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ในภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการออกแบบ มีระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x}=4.01$) ด้านความสมบูรณ์ของข้อมูลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.01$) ด้านประสิทธิภาพและความปลอดภัยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.01$) และด้านรูปแบบการใช้งานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.99$)

จากผลการวิเคราะห์ผลสามารถสรุปผลได้ว่า ระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่คณะกรรมการผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและพัฒนาระบบขึ้นมามีประสิทธิภาพในการใช้งาน สามารถใช้งานได้ตรงวัตถุประสงค์ และสามารถเป็นแนวทางที่นำไปสู่การพัฒนาระบบในส่วนงานอื่นต่อไปได้

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากการพัฒนาระบบการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ทำให้ได้ระบบตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตร สามารถใช้งานได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และสามารถเป็นแนวทางที่นำไปสู่การพัฒนาระบบในส่วนงานอื่นต่อไปได้ และนอกจากนี้ยังเป็นช่องทางให้นักศึกษา เข้าไปตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตร สาขาวิชาที่นักศึกษาสังกัดอยู่ นักศึกษาสามารถวางแผนเลือกรายวิชาลงทะเบียนได้ หรือบริหารจัดการเพื่อให้สามารถจบการศึกษาตามโครงสร้างหลักสูตร เป็นส่วนช่วยในการลดภาระงานของงานของผู้ดูแลงานด้านนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของคมเพชร อินสุวรรณ์ (2554) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า การพัฒนาระบบงานทะเบียนและวัดผลทางการศึกษาของโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ตั้งในเขตพื้นที่การศึกษา

พะเยาเขต 1 จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผลที่ได้จากการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนและวัดผลทางการศึกษาของโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ตั้งในเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1 พบว่า สามารถทำให้ได้ระบบงานทะเบียนและวัดผลทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ สามารถออกเอกสารได้ถูกต้องรวดเร็วครบถ้วนนอกจากนี้ ระบบนี้สามารถช่วยให้เจ้าหน้าที่ออกเอกสารได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องทันเวลา ความพึงพอใจในการใช้ระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจการใช้งานระบบฐานข้อมูลการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ในภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.01$) สอดคล้องกับ ประสิทธิ์ ปิตะสิงห์ (2549) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าการพัฒนาระบบงานทะเบียนและวัดผล โรงเรียนบ้านบุญยาว อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ สอดคล้องกับงานวิจัย อัญชลา ทามัน (2550) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าการพัฒนาระบบงานทะเบียนและวัดผล มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าระบบสามารถใช้งานได้ในระดับดี รวมถึงสามารถแสดงรายงานได้ครอบคลุมตามทีมงานทะเบียนและวัดผลต้องการและมีการประเมินผล ผลการประเมินพบว่า ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจในระบบโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี และสอดคล้องกับภัทรพงษ์ แซ่ตั้ง และศักดิ์ชัย ศิโรรัตนพาณิชย์ (2557) ได้ทำการศึกษาระบบฐานข้อมูลออนไลน์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพื่อสนับสนุนงานวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ในด้านรูปแบบการใช้งาน พบว่ามีความพึงพอใจในระดับดี เนื่องจากระบบมีความสมบูรณ์และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้และเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของหน่วยงาน ระบบที่พัฒนามีความรวดเร็วในการทำงาน มีการจัดเมนูต่าง ๆ ในการใช้งานเป็นหมวดหมู่

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการพัฒนาระบบการตรวจสอบผลการเรียนตามโครงสร้างหลักสูตรผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้น ต้องคำนึงถึงทรัพยากรของระบบ เช่น คอมพิวเตอร์แม่ข่าย หน่วยความจำหลัก หน่วยประมวลผลข้อมูล หน่วยเก็บข้อมูลหลัก หน่วยเก็บข้อมูลสำรอง จำนวนข้อมูลนักศึกษา เพราะเวลาใช้งานจริงอาจพบปัญหาเกิดขึ้น

1.2 ในการพัฒนาระบบตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรนี้ ได้มีการทดลองใช้ในบางรหัสก่อนเท่านั้น ซึ่งยังอาจไม่สมบูรณ์ ดังนั้นในการพัฒนาระบบต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาต่อไปเพื่อความสมบูรณ์ในการใช้งาน การเชื่อมต่อดูฐานข้อมูลอื่น ๆ ในสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

1.3 การพัฒนาระบบตรวจสอบผลการเรียนตามโครงสร้างหลักสูตรต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของข้อมูล จึงต้องมีรหัสและรหัสผ่านที่ต้องเป็นส่วนตัว

1.4 ในการออกแบบฐานข้อมูลต้องไม่มีข้อมูลมากเกินไป หรือควรแยกข้อมูลออกเป็น ส่วน ๆ เพื่อลดภาระของระบบแม่ข่าย และเพิ่มความเร็วในการประมวลผลข้อมูล

1.5 ควรมีการพัฒนาฟังก์ชันการนำผลการเรียนในแต่ละกลุ่มวิชาของนักศึกษา มาวิเคราะห์โครงสร้างว่าหมวดใดหรือวิชาใดที่นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนแล้วไม่ผ่าน หรือมีผู้ผ่านน้อย และจำนวนหน่วยกิตเหมาะสมหรือไม่ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานทะเบียนและวัดผลที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลของนักศึกษาได้อย่างครบประเด็น

เอกสารอ้างอิง (References)

- กิตติ ภัคดิวัฒน์กุล. (2551). การวิเคราะห์และออกแบบระบบ. กรุงเทพฯ : เคทีพี คอมพ์ แอนด์ คอนซัลท์.
- คมเพชร อินสุวรรณ์. (2554). การพัฒนาระบบงานทะเบียนและวัดผลทางการศึกษาของโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ตั้งในเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1. วิทยานิพนธ์วิทยาศาตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- คำตัน ถิ่นช่วง. (2549). การพัฒนาระบบงานทะเบียนและวัดผลของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยยุทธ ศิริสุทธิ. (ม.ป.ป.). เอกสารประกอบการสอนวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2551). **การวิเคราะห์และออกแบบระบบสารสนเทศ**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ด
ยูเคชั่น.
- ประสิทธิ์ ปิตะสิงห์. (2549). **การพัฒนาระบบงานทะเบียนและวัดผล โรงเรียนบ้านบุยาว อำเภอ
ห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พงษ์พันธ์ ศิวิลัย. (2552). **SQL Server 2008 ฉบับสมบูรณ์**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ภัทรพงษ์ แซ่ตั้ง และศักดิ์ชัย ศิโรรัตนพาณิชย์. (2557). **ระบบฐานข้อมูลออนไลน์ตามกรอบ
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพื่อสนับสนุนงานวิชาการ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์**.
- รัตติกาล ลอยสนั่น. (2543). **ระบบตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี ผ่านทาง
อินเทอร์เน็ต**. สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- วิโรจน์ เกตุสกุล. (2549). **การพัฒนาระบบงานทะเบียนวิทยาลัยการอาชีพคำม่วง จังหวัด
กาฬสินธุ์**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ศิริวัฒน์ ภาภิรมย์. (2559). **การพัฒนาระบบลงทะเบียนเรียนออนไลน์**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
บัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศุภิสราพร สุธาทิพย์รัตน์. (2548). **ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ**. นนทบุรี : ไอดีซี อินโฟ
ดิสทริบิวเตอร์ เซ็นเตอร์.
- เศรษฐชัย ชัยสนิท และเตชา อัสวสิทธิถาวร. (2549). **การวิเคราะห์และออกแบบระบบ**. กรุงเทพฯ:
วังอักษร.
- สำนักงานมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558
และเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง**. กรุงเทพฯ : วงศ์สว่างพับลิชชิง แอนด์ พรินติ้ง.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. (2558). **คู่มือนักศึกษา**. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- _____. (2559). **คู่มือนักศึกษา**. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- _____. (2558). **แผนยุทธศาสตร์**. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

- สุรีย์ วงศ์อภินิษฐ์. (2549). การพัฒนาโปรแกรมการตรวจสอบการสำเร็จการศึกษาสำหรับ
นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อัญชลา ทามัน. (2550). การพัฒนาระบบงานทะเบียนและวัดผล มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
การค้นคว้าอิสระ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์. (2548). การวิเคราะห์และการออกแบบระบบ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D.W. (1970). Determining sample sizes for research
activities. Educational and Psychological Measurement. 30 : 607-610.

การประเมินโครงการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ข้อมูลชุมชนเพื่อพัฒนา
การจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย*

The Evaluation of Project to Promote the learning Process of
Community Information to Develop Non-Formal Education and
Informal Education*

ธวัชชัย สุนทรสวัสดิ์¹

Thawatchai Sunthornsawatdi¹

Received : January 30, 2023; Revised : February 13, 2023; Accepted : February 15, 2023

บทคัดย่อ (Abstract)

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ข้อมูลชุมชนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยใช้รูปแบบการประเมินโครงการของเคิร์กแพทริก (Kirkpatrick) เพื่อประเมินโครงการเกี่ยวกับ 1) ประเมินด้านปฏิกิริยา (Reaction Evaluation) 2) ประเมินด้านการเรียนรู้ (Learning Evaluation) 3) ประเมินด้านพฤติกรรม (Behavior Evaluation) 4) ประเมินด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร (Result Evaluation) โดยใช้กลุ่มผู้ผ่านการอบรมเป็นกลุ่มประชากรเก็บข้อมูลในการศึกษา จำนวน 42 คน เครื่องมือใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นการติดตามผลหลังการอบรมแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ผลการประเมินโครงการ พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นต่อการประเมินโครงการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.41$; $\sigma = 0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นต่อการประเมินโครงการอยู่ในระดับมากทุกด้าน ตามลำดับ ดังนี้ ด้านการ

¹สถาบันพัฒนาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยภาคตะวันออก; Eastern Regional Institution for Non-formal Education and Informal Education, Thailand; e-mail :
thawatchai@dei.ac.th

*DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2023.11>

เรียนรู้ ($\mu = 4.45$; $\sigma = 0.53$) ด้านปฏิกิริยา ($\mu = 4.45$; $\sigma = 0.54$) ด้านพฤติกรรม ($\mu = 4.41$; $\sigma = 0.54$) ด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร ($\mu = 4.33$; $\sigma = 0.51$) ผ่านเกณฑ์การประเมิน

คำสำคัญ (Keywords) : การประเมินโครงการ, ข้อมูลชุมชน, การศึกษานอกระบบ, การศึกษาตามอัธยาศัย

Abstract

The purpose of this study was evaluation of project to promote the learning process of community information to develop non-formal education and informal education. The project evaluation took the approach of Kirk Patrick evaluation model to evaluation the project of 1) Reaction Evaluation 2) Learning Evaluation 3) Behavior Evaluation 4) Result Evaluation. The population in this study was the passed trainee in Project to promote the learning process of community information to develop non-formal education and informal education 42 trainees. The instrument used in this study for follow up after training was questionnaire 5 rating scale. The statistics used in this study were frequency, percentage (%), mean (μ), standard deviation (σ).

The result of the study was found that. The opinions of trainees to evaluation of project to promote the learning process of community information to develop non-formal education and informal education were overall at a high level ($\mu = 4.41$; $\sigma = 0.50$), When considering each aspect, it was found that the trainees had a high level of opinions on project evaluation in all aspect, respectively, as follows 1) reaction evaluation overall was a high level ($\mu = 4.45$; $\sigma = 0.53$), 2) learning Evaluation overall was a high level ($\mu = 4.45$; $\sigma = 0.54$) 3) Behavior Evaluation overall was a high level ($\mu = 4.41$; $\sigma = 0.54$), and 4) result Evaluation overall was a high level ($\mu = 4.33$; $\sigma = 0.51$). So passed the criteria as specified all items

Keywords : Project Evaluation, Community information, Non-formal Education, Informal Education

บทนำ (Introduction)

การศึกษาในสังคมไทยให้ความสำคัญกับความเป็นชุมชน ซึ่งชุมชนเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญมากมายหลายด้าน อาทิ ประวัติศาสตร์ชุมชนท้องถิ่น ภูมิปัญญาและแหล่งเรียนรู้ ภูมิศาสตร์ชุมชน เศรษฐกิจชุมชน ความสัมพันธ์ของระบบเครือญาติ ผู้นำท้องถิ่น แหล่งท่องเที่ยวชุมชน ซึ่งการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส พลาดโอกาส และขาดโอกาสทางการศึกษาที่อยู่ในชุมชน โดยใช้ชุมชนเป็นฐานทั้งด้านข้อมูลชุมชน สถานที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสร้างภาคีเครือข่ายเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของ กศน. ตำบล ที่ตั้งอยู่ในชุมชน (สำนักงาน กศน. ม.ป.ป. : 47-53) ประกอบกับข้อมูลจากการนิเทศ ติดตาม การดำเนินงานของหน่วยงาน สถานศึกษาในภูมิภาค พบว่า ครู กศน. ตำบล ขาดการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ การศึกษาข้อมูลชุมชน การจัดระบบข้อมูลชุมชน การนำข้อมูลชุมชนมาใช้ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จากสภาพปัญหาดังกล่าวจึงได้จัดโครงการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ข้อมูลชุมชนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อพัฒนาบุคลากร ครู กศน. ให้มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ กระบวนการเรียนรู้วิธีข้อมูลชุมชนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยใช้เครื่องมือเรื่องวิธีชุมชน : เครื่องมือ 7 ชิ้น ที่ทำให้งานชุมชน ง่าย ได้ผล และสนุก ของโกมาตร จึงเสถียรทรัพย์และคณะ ซึ่งเป็นเครื่องมือในการศึกษาข้อมูลชุมชนที่ทุกสาขาอาชีพสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ตามความเหมาะสม (โกมาตร จึงเสถียรทรัพย์, คณิศร เต็งรัง, ราตรี ปิ่นแก้ว, และวรัญญา เพ็ชคง., 2562 : 18 -19)

ดังนั้น เพื่อให้ทราบถึงผลการจัดโครงการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ข้อมูลชุมชนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ตามเป้าหมาย ตัวชี้วัดผลผลิต ผลลัพธ์ของโครงการ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการพิสูจน์เพื่อหาข้อเท็จจริง วิธีการในการหาคำตอบนี้เราเรียกว่า "การประเมินผลโครงการ" เป็นกระบวนการศึกษาแสวงหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศในการปรับปรุงโครงการและสารสนเทศในการตัดสินใจของโครงการ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2554 : 2) เพื่อพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานโครงการให้มีประสิทธิผล

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น คณะผู้ประเมินจึงสนใจที่จะประเมินผลโครงการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ข้อมูลชุมชนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย การประเมินโครงการนี้เป็นการประเมินติดตามผลหลังจัดโครงการเสร็จสิ้นแล้ว 6 เดือน โดยใช้รูปแบบการประเมินของเคิร์กแพททริก (Evaluation model's Kirk Patrick) โดยแบ่งการประเมิน

ออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การประเมินด้านปฏิกิริยา (Reaction Evaluation) การประเมินด้านการเรียนรู้ (Learning Evaluation) การประเมินด้านพฤติกรรม (Behavior Evaluation) และการประเมินด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อองค์กร (Results Evaluation) (พิสนุ พองศรี, 2556 : 39-40) เพื่อเป็นการตรวจสอบถึงผลการดำเนินงานว่าได้ผลบรรลุตามวัตถุประสงค์ ตัวชี้วัดของโครงการที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด และเพื่อนำข้อมูลสารสนเทศจากผลการประเมินที่เป็นประโยชน์ไปใช้ประกอบในการตัดสินใจเกี่ยวกับบริหารโครงการของผู้บริหาร ตลอดจนใช้ข้อมูลสารสนเทศผลการประเมินเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการดำเนินงานโครงการฝึกอบรมในครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

เพื่อประเมินผลโครงการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ข้อมูลชุมชนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เกี่ยวกับการประเมินผลหลังการอบรมใน 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านปฏิกิริยา 2) ด้านการเรียนรู้ 3) ด้านพฤติกรรม 4) ด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

ประเมินผลโครงการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ข้อมูลชุมชนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย มีรายละเอียดวิธีการประเมิน ดังนี้

กลุ่มประชากร เป็นครู กศน.ตำบล สังกัดสำนักงาน กศน. จังหวัด 7 แห่ง เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นผู้ผ่านการอบรมจากโครงการดังกล่าว จำนวน 42 คน เป็นกลุ่มประชากรในการศึกษาเก็บข้อมูลสำหรับการประเมินโครงการ

เครื่องมือการเก็บข้อมูลการประเมิน เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท (Likert Rating Scales) 5 ระดับ ในการสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมหลังจากอบรมเสร็จสิ้นแล้ว 4 ด้าน 1) ด้านปฏิกิริยา 2) ด้านการเรียนรู้ 3) ด้านพฤติกรรม 4) ด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร และให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาข้อคำถามและวัตถุประสงค์ และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) นำมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence Index) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่าวัดได้สอดคล้องกัน พบว่า มีค่าความสอดคล้องของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ (IOC) ตั้งแต่ 0.67 -1.00 และหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha)

ของ Cronbach (1990) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามติดตามผลหลังการอบรมทั้งฉบับ $\alpha = .98$

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ประเมินนำแบบสอบถามที่ผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือแล้ว มาสร้างเป็นแบบสอบถามใน Google Form เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายและประหยัดเวลาในการเก็บข้อมูล และส่งลิงค์แบบสอบถามเข้าไปในกลุ่ม Line กลุ่ม เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมทำแบบสอบถามผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Smart Phone) ของตนเอง และตรวจสอบการตอบกลับแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนและตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยการตอบกลับแบบสอบถามก่อนนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล นำแบบสอบถามความคิดเห็นการติดตามผลหลังการอบรมมาวิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเสร็จแล้วนำผลค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์การแปลผล (บุญชม ศรีสะอาด, 2539 : 64-70) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 – 5.00	หมายถึง มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 – 4.49	หมายถึง มีมีความคิดเห็นระดับมาก
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 – 3.49	หมายถึง มีความคิดเห็นระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.50 – 2.49	หมายถึง มีความคิดเห็นระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 – 1.49	หมายถึง มีความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิดโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และจัดลำดับด้วยการวิเคราะห์หาค่าความถี่

ผลการวิจัย (Research Results)

ผลการประเมินโครงการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ข้อมูลชุมชนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย มีรายละเอียดผลการประเมิน ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการประเมิน ด้านข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ด้านเพศผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 76.19 เพศชาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 ด้านอายุ ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 รองลงมาอายุระหว่าง 20 – 30 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 30.95 อายุระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.43 และอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน

4 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ด้านการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 92.86 รองลงมาระดับปริญญาโท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 ด้านประสบการณ์ทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ทำงานช่วง 5 - 10 ปี มากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 61.90 รองลงมาช่วง 11 -15 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ช่วง 16 – 20 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52

ผลการประเมินการความคิดเห็นการติดตามผลหลังการอบรม 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านปฏิกิริยา 2) ด้านการเรียนรู้ 3) ด้านพฤติกรรม 4) ด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร มีผลการประเมิน ดังนี้

1. ด้านปฏิกิริยา

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นการติดตามผลหลังการอบรม ด้านปฏิกิริยา

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย μ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน σ	ระดับ
1. เนื้อหามีความสอดคล้องกับหลักสูตร	4.40	0.54	มาก
2. เนื้อหามีความสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ที่ ดำเนินการ	4.45	0.67	มาก
3. เนื้อหามีความน่าสนใจและนำไปใช้ได้จริง	4.40	0.63	มาก
4. วิทยากรมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาการอบรม	4.55	0.71	มากที่สุด
5. วิทยากรมีเทคนิคและการถ่ายทอดความรู้ น่าสนใจ	4.57	0.67	มากที่สุด
6. วิทยากรตอบข้อซักถามได้ชัดเจน	4.48	0.63	มาก
7. สื่อ วัสดุ อุปกรณ์มีความสอดคล้องกับ เนื้อหา	4.33	0.57	มาก
8. สถานที่การอบรมมีความเหมาะสมสร้าง แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้	4.52	0.59	มากที่สุด
9. บรรยากาศการอบรมกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วม ในการอบรม	4.40	0.70	มาก
10. ผู้จัดอบรมมีการประสานงานและอำนวยความสะดวก ในการจัดอบรม	4.38	0.58	มาก
รวมเฉลี่ย	4.45	0.54	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็น ด้านปฏิกริยาโดยรวมอยู่ในระดับ มาก มาก ($\mu = 4.45$; $\sigma = 0.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ วิทยากรมีเทคนิคและการถ่ายทอดความรู้ น่าสนใจ มาก ($\mu = 4.57$; $\sigma = 0.67$) วิทยากรมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาการอบรมมาก ($\mu = 4.55$; $\sigma = 0.71$) สถานที่การอบรมมีความเหมาะสมสร้างแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้มาก ($\mu = 4.52$; $\sigma = 0.59$) รองลงมาผู้เข้ารับการอบรมมีความเห็นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ดังนี้ วิทยากรตอบข้อซักถามได้ ชัดเจน ($\mu = 4.48$; $\sigma = 0.63$) เนื้อหามีความสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ที่ดำเนินการ ($\mu = 4.45$; $\sigma = 0.67$) เนื้อหาที่น่าสนใจและนำไปใช้ได้จริง ($\mu = 4.40$; $\sigma = 0.63$) บรรยากาศการอบรม กระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการอบรม ($\mu = 4.40$; $\sigma = 0.70$) ผู้จัดอบรมมีการประสานงานและ อำนวยความสะดวกในการจัดอบรม ($\mu = 4.38$; $\sigma = 0.58$) สื่อ วัสดุ อุปกรณ์มีความเหมาะสมกับ เนื้อหา ($\mu = 4.33$; $\sigma = 0.57$)

2. ด้านการเรียนรู้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นการติดตามผลหลังการอบรม ด้านการเรียนรู้

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย μ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน σ	ระดับ
1. มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานและหลักการการศึกษาข้อมูลชุมชน	4.43	0.55	มาก
2. มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลชุมชน 7 ชิ้น	4.45	0.63	มาก
3. มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เทคนิคและวิธีการลงพื้นที่เก็บข้อมูลชุมชน	4.40	0.54	มาก
4. มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เทคนิค และรูปแบบการนำเสนอผลการศึกษาข้อมูลชุมชน	4.48	0.63	มาก
5. มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ การนำข้อมูลชุมชนไปใช้ในการจัดการศึกษา	4.50	0.63	มาก
รวมเฉลี่ย	4.45	0.53	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นด้านการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.45$; $\sigma = 0.53$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ตามลำดับ ดังนี้ มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ การนำข้อมูลชุมชนไปใช้ในการจัดการศึกษา ($\mu = 4.50$; $\sigma = 0.63$) มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เทคนิคและรูปแบบการนำเสนอผลการศึกษาคือข้อมูลชุมชน ($\mu = 4.48$; $\sigma = 0.63$) มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือข้อมูลชุมชน 7 ชิ้น ($\mu = 4.45$; $\sigma = 0.63$) มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เกี่ยวกับ แนวคิดพื้นฐานและหลักการการศึกษาคือข้อมูลชุมชน ($\mu = 4.43$; $\sigma = 0.55$) มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เทคนิคและวิธีการลงพื้นที่เก็บข้อมูลชุมชน ($\mu = 4.40$; $\sigma = 0.54$)

3. ด้านพฤติกรรม

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นการติดตามผลหลังการอบรมด้านพฤติกรรม

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย μ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน σ	ระดับ
1. การนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับบุคลากรในสถานศึกษา	4.36	0.53	มาก
2. การนำความรู้ไปปรับประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน	4.40	0.66	มาก
3. การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้และถ่ายทอดให้กับผู้เรียน/ผู้รับบริการ	4.36	0.62	มาก
4. การนำความรู้ไปปรับประยุกต์ใช้ในการจัดการทำฐานข้อมูลชุมชน	4.38	0.66	มาก
5. การนำความรู้ไปปรับประยุกต์ใช้ในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน	4.45	0.55	มาก
6. การนำความรู้ไปเป็นแนวทางแก้ไขปัญหในการทำงานร่วมกับชุมชน	4.36	0.62	มาก
7. การนำความรู้ไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาคือข้อมูลชุมชนในพื้นที่ทำงาน	4.50	0.63	มาก
รวมเฉลี่ย	4.41	0.54	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นด้านพฤติกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก($\mu = 4.41$; $\sigma = 0.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อตามลำดับ ดังนี้ การนำความรู้ไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาข้อมูลชุมชนในพื้นที่ทำงาน ($\mu = 4.50$; $\sigma = 0.63$) การนำความรู้ไปปรับประยุกต์ใช้ในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน ($\mu = 4.45$; $\sigma = 0.55$) การนำความรู้ไปปรับประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ($\mu = 4.40$; $\sigma = 0.66$) การนำความรู้ไปปรับประยุกต์ใช้ในการจัดการทำฐานข้อมูลชุมชน ($\mu = 4.38$; $\sigma = 0.66$) การนำความรู้ไปเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาในการทำงานร่วมกับชุมชน ($\mu = 4.36$; $\sigma = 0.62$) การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้และถ่ายทอดให้กับผู้เรียน/ผู้รับบริการ ($\mu = 4.36$; $\sigma = 0.62$) การนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับบุคลากรในสถานศึกษา ($\mu = 4.36$; $\sigma = 0.53$)

4. ด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นการติดตามผลหลังการอบรม ด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย μ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน σ	ระดับ
1. บุคลากรในสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจทักษะการศึกษาข้อมูลชุมชนเพิ่มขึ้น	4.38	0.62	มาก
2. การทำงานเกี่ยวกับการศึกษาข้อมูลชุมชนมีความสะดวกและง่ายมากขึ้น	4.31	0.60	มาก
3. สถานศึกษามีฐานข้อมูลชุมชนในการบริหารจัดการศึกษา	4.26	0.59	มาก
4. สถานศึกษาสามารถออกแบบจัดกิจกรรมการศึกษาโดยใช้ข้อมูลชุมชนเป็นฐาน	4.29	0.60	มาก
5. สถานศึกษามีแนวทางและเครื่องมือในการศึกษาข้อมูลชุมชน	4.40	0.54	มาก
6. ผู้เรียน/ผู้รับบริการมีความพึงพอใจทำงานของสถานศึกษา	4.36	0.53	มาก
รวมเฉลี่ย	4.33	0.51	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.33$; $\sigma = 0.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ตามลำดับ ดังนี้ สถานศึกษามีแนวทางและเครื่องมือในการศึกษาข้อมูลชุมชน ($\mu = 4.40$; $\sigma = 0.54$) บุคลากรในสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจทักษะการศึกษาข้อมูลชุมชนเพิ่มขึ้น ($\mu = 4.38$; $\sigma = 0.62$) ผู้เรียน/ผู้รับบริการมีความพึงพอใจการทำงานของสถานศึกษา ($\mu = 4.36$; $\sigma = 0.53$) การทำงานเกี่ยวกับการศึกษาข้อมูลชุมชนมีความสะดวกและง่ายมากขึ้น ($\mu = 4.31$; $\sigma = 0.60$) สถานศึกษาสามารถออกแบบจัดกิจกรรมการศึกษาโดยใช้ข้อมูลชุมชนเป็นฐาน ($\mu = 4.29$; $\sigma = 0.60$) สถานศึกษามีฐานข้อมูลชุมชนในการบริหารจัดการศึกษา ($\mu = 4.26$; $\sigma = 0.59$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิด

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่คำถามปลายเปิดการนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน

ที่	ข้อความคำถาม	ความถี่	ลำดับ
1	นำความรู้ไปใช้ในการพัฒนางานของสถานศึกษา	34	2
2	นำความรู้ไปใช้เป็นแนวทางและเครื่องมือการศึกษาข้อมูลชุมชน	39	1
3	นำความรู้ไปใช้ในการจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศชุมชน	31	3
4	นำความรู้ไปใช้ในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน/ผู้รับบริการ	27	4
5	นำความรู้ไปใช้ในถ่ายทอดขยายผลให้กับบุคลากรในสถานศึกษา	25	5

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นำความรู้ไปใช้เป็นแนวทางและเครื่องมือการศึกษาข้อมูลชุมชน จำนวน 39 คน นำความรู้ไปใช้ในการพัฒนางานของสถานศึกษา จำนวน 34 คน นำความรู้ไปใช้ในการจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศชุมชน จำนวน 31 คน นำความรู้ไปใช้ในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน/ผู้รับบริการ จำนวน 27 และนำความรู้ไปใช้ในถ่ายทอดขยายผลให้กับบุคลากรในสถานศึกษา จำนวน 25 คน

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การประเมินโครงการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ข้อมูลชุมชนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ผู้ประเมินขอเสนอการอภิปรายผล 4 ด้าน คือ 1) ด้านปฏิภิกิริยา 2) ด้านการเรียนรู้ 3) ด้านพฤติกรรม 4) ด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร ดังนี้

1. ด้านปฏิภิกิริยา พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นด้านปฏิภิกิริยาซึ่งเป็นการประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับหลักสูตร สื่อประกอบการอบรม วิทยากร กระบวนการอบรม สถานที่ สภาพแวดล้อมและบรรยากาศ โดยรวมอยู่ในระดับมากเนื่องจาก มีหลักสูตรฝึกอบรมที่ชัดเจน มีเนื้อหาการอบรม วิทยากร สถานที่ และบรรยากาศที่น่าสนใจและสอดคล้องกับภารกิจงานที่ต้องปฏิบัติงานของครู กศน.ตำบล สอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐญาพร เสวตานนท์ (2565) ได้ประเมินโครงการอบรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โรงเรียนสตรีพังงา ผลการประเมิน พบว่า ด้านปฏิภิกิริยา ผู้อบรมมีระดับความพึงพอใจของครูผู้เข้ารับการอบรมอยู่ในระดับมาก

2. ด้านการเรียนรู้ พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นด้านการเรียนรู้จากการเข้ารับการอบรมตามเนื้อหาในหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องแนวคิดพื้นฐานและหลักการการศึกษาข้อมูลชุมชนเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลชุมชน 7 ขั้นตอน เทคนิค และวิธีการลงพื้นที่เก็บข้อมูลชุมชน การนำเสนอผลการศึกษาข้อมูลชุมชน การนำข้อมูลชุมชนไปใช้ในการจัดการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจาก ผู้เข้ารับการอบรมเป็นตำแหน่งครู กศน. ตำบล ซึ่งปฏิบัติงานในชุมชนระดับตำบล มีพื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษาข้อมูลชุมชนอยู่แล้ว ทำให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับการศึกษาข้อมูลชุมชนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลการศึกษาของพัชรินทร์ ศิริสุข (2563) ได้ศึกษาการประเมินผลโครงการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดใหม่ช่องลม สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการประเมินผลพบว่า ด้านการเรียนรู้ตามเนื้อหาสาระการอบรมของข้าราชการครูอยู่ในระดับมาก

3. ด้านพฤติกรรม พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นด้านพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปหลังการอบรมเกี่ยวกับการนำความรู้ไปปรับประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้เข้ารับการอบรมมีพฤติกรรมที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจใฝ่เรียนรู้พร้อมที่จะเรียนรู้และรับความรู้ใหม่ ๆ และได้นำความรู้ไปใช้ในการจัดการศึกษา สอดคล้องกับผลการศึกษาของวิเศษ ปิ่นพิทักษ์ (2565) ได้ศึกษาการประเมินโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาด้านเทคโนโลยีสำหรับการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์ที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ผลการศึกษา พบว่า ด้านพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

4. ด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร มีการนำความรู้ไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน จัดการศึกษาและขยายผลให้กับบุคลากรในองค์กรเพื่อพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากผู้อบรมนำความรู้ไปใช้พัฒนาหน่วยงาน สถานศึกษา ขยายผลให้กับบุคลากรในสถานศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจทักษะการศึกษาข้อมูลชุมชนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของพัชรินทร์ ศิริสุข (2564) ได้ศึกษาการประเมินโครงการเสริมสร้างคุณภาพโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 15 สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า ด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับโรงเรียนตามการรับรู้ของการรับรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการประเมินโครงการสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนออกแบบ ในการจัดโครงการฝึกอบรมในลักษณะเดียวกันได้

1.2 ผลการประเมินโครงการใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศประกอบการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรของโครงการฝึกอบรมได้

1.3 ผลการประเมินสามารถใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศที่ผู้บริหารสามารถใช้สำหรับประกอบการตัดสินใจที่จะดำเนินการโครงการต่อไปหรือยุติโครงการได้

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการติดตามประเมินผลการฝึกอบรมทั้งก่อนการอบรม ระหว่างการอบรม หลังการอบรม จะทำให้เห็นปัจจัย กระบวนการ รวมทั้งผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการในภาพรวมทั้งหมดได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรใช้รูปแบบการประเมินที่เหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะและวัตถุประสงค์ของโครงการหรืออาจใช้รูปแบบการประเมินแบบผสมผสานหรือไม่ใช้รูปแบบการประเมินแต่เป็นประเมินตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้น

2.3 ควรนำวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ มาใช้ร่วมกับการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อให้ได้ข้อมูลการประเมินที่สะท้อนรูปแบบการประเมินด้านปฏิกิริยา การเรียนรู้ พฤติกรรม และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กรของผู้เข้ารับการอบรมให้ได้ข้อมูลครอบคลุม

เอกสารอ้างอิง (References)

- โกมาตร จีงเสถียรทรัพย์ และคณะ. (2562). **วิถีชุมชน คู่มือการเรียนรู้ที่ทำงานชุมชนง่าย ได้ผล และสนุก**. พิมพ์ครั้งที่ 10. นนทบุรี : สำนักพิมพ์สุขศาลา.
- ณัฐญาพร เสวตานนท์. (2565). การประเมินโครงการอบรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โรงเรียนสตรีพังงา. **วารสารการบริหารจัดการและนวัตกรรมท้องถิ่น**. 4(2) : 15-32.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2539). การแปลผลเมื่อใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า. **วารสารวัดผลการศึกษา**. 2(1) : 64-70.
- พิสนุ พองศรี. (2556). **เทคนิควิธีประเมินโครงการฝึกอบรม**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- พัชรินทร์ ศิริสุข. (2563). การประเมินผลโครงการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดใหม่ช่องลม สังกัดกรุงเทพมหานคร. **วารสารครุสภาวิทยารจารย์**. 1(3) : 109 – 119.
- พัชรินทร์ ศิริสุข. (2564). การประเมินโครงการเสริมสร้างคุณภาพโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 15 สังกัดกรุงเทพมหานคร. **วารสารราชพฤกษ์**. 19(2) : 82 – 91.
- วิเศษ ปิ่นพิทักษ์. (2565). การประเมินโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาด้านเทคโนโลยีสำหรับการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์ที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยประยุกต์ใช้รูปแบบ การประเมินของ ไดนัลด์ แอล เคิร์กแพทริก. **วารสารครุศาสตร์ปัญญา**. 4(4) : 47-57.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2554). **การประเมินโครงการ : หลักการและการประยุกต์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : หจก สามลดา.
- สำนักงาน กศน. (ม.ป.ป). **เอกสารสาระหลักการและแนวคิดประกอบกรดำเนินงาน กศน. : คัมภีร์ กศน**. กรุงเทพฯ : เอ็น.เอ.รัตนะเทรตตั้ง.
- Cronbach, L. J. (1990). **Essentials of psychological testing**. New York : Harper Collins.

การศึกษาทัศนคติของผู้ใช้บริการฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*

Attitude Studies of Fitness Service Users at Roi Et Rajabhat University*

รสนันท์ ทิพรัักษ์¹ และรัชฎาภรณ์ แก้วกาหลง²

Rotsanant Thipparak¹ and Ratchadaporn Keawkalong²

Received : January 21, 2023; Revised : February 1, 2023; Accepted : February 2, 2023

บทคัดย่อ (Abstract)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการศูนย์ฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดด้านการบริการเจ้าหน้าที่สิ่งอำนวยความสะดวก 2) ศึกษาคุณภาพการให้บริการของฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดที่มีต่อคุณภาพการให้บริการ และ 3) ข้อเสนอแนะและแนวทางการให้บริการศูนย์ฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด วิจัยออกแบบเป็นเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างการวิจัยคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2564 จำนวน 200 เก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า

1. ศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการฟิตเนส มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้ดังนี้ ด้านกระบวนการให้บริการ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.95) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.90) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.49)

2. ศึกษาคุณภาพการให้บริการของฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดที่มีต่อคุณภาพการให้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.49) ด้านคุณภาพการให้บริการ ($\bar{X} = 4.12$

¹นักศึกษาคณะนิติรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด; Student of Faculty of Law and Politice, Roi Et Rajabhat University, Thailand; e – mail : rotsanantthipparak@gmail.com

*DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2023.12>

, S.D. = 0.93) ด้านอุปกรณ์/เครื่องมือในการให้บริการ ($\bar{X}$ = 4.19 , S.D. = 0.89) ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ($\bar{X}$ = 4.21 , S.D. = 0.90)

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางการให้บริการศูนย์ฟิตเนส พบว่า 1) ความสะดวกและรวดเร็วในการชำระค่าบริการ ($\bar{X}$ = 5.00 , S.D. = 0.00) 2) ระยะเวลาการให้บริการมีความเหมาะสม ($\bar{X}$ = 4.60 , S.D. = 0.40) 3) ความเหมาะสมของราคาการเข้าใช้บริการ ($\bar{X}$ = 4.50 , S.D. = 0.50) และแนวทางการให้บริการ พบว่าควรขยายเวลาการให้บริการมากขึ้น และควรตรวจสอบความพร้อมของอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพการใช้งาน เป็นต้น

คำสำคัญ (Keywords) : ความพึงพอใจ, คุณภาพการให้บริการ, ทศนคติ

Abstract

This research was aimed to 1. study the satisfaction of fitness users at Roi Et Rajabhat University in terms of customer services and facilities. 2. to study the service quality of the fitness center at Roi Et Rajabhat University. 3. to suggest guidelines for providing services at Roi Et Rajabhat University. By using quantitative research. The samples are 200 customers who use the services of the fitness center at Roi Et Rajabhat University. The researcher collects data from questionnaires and Data were analyzed using descriptive statistics such as percentage, mean, and standard deviation. Research results

1. the satisfaction to fitness users in Roi Et Rajabhat University. by sorting averages from highest to lowest. The results are as follows, Service ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 0.95) Service personnel ($\bar{X}$ = 3.99, S.D. = 0.90) Facilities ($\bar{X}$ = 4.56, S.D. = 0.49)

2. the service quality of the fitness center in Roi Et Rajabhat University. by sorting averages from highest to lowest. The results are as follows, Facilities ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 0.49) Service quality ($\bar{X}$ = 4.12, S.D. = 0.93) Equipment/tools Service ($\bar{X}$ = 4.19, S.D. = 0.89) Physical environment ($\bar{X}$ = 4.21, S.D. = 0.90)

3. the suggested guidelines for providing services at Roi Et Rajabhat University. The results are as follows, convenience and speed of payment ($\bar{X}$ = 5.00, S.D. = 0.00) service period is appropriate ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.40), and appropriateness

of the service price ($\bar{X}$ = 4.50, 5.D. = 0.50) and service guidelines found that service hours should be extended more And should check the availability of various equipment to be in working condition, etc.

Keywords : Executive, Service Quality, Attitude

บทนำ (Introduction)

การดำเนินชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงไปกับการดำเนินชีวิตประจำวันส่งผลให้พฤติกรรมสุขภาพในด้านต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมรวมถึงละเลยต่อการออกกำลังกายทั้งโดยทางตรง และขาดการเคลื่อนไหวในลักษณะของการออกกำลังกายประจำวัน จึงทำให้เกิดปัญหาสุขภาพในด้านต่าง ๆ ตามมาอย่างเห็นได้ชัด จากผลการสำรวจพบว่า ประชากรในประเทศต่าง ๆ ได้ หันมาออกกำลังกายดูแลใส่ใจสุขภาพและรูปร่างมากขึ้นทำให้การเติบโตของธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ไม่ว่าจะเป็นสถานออกกำลังกาย (ฟิตเนสเซ็นเตอร์) อุปกรณ์และเสื้อผ้าในการออกกำลังกายสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่น สปอร์ตคลับ ฟิตเนส สปา เป็นต้น โดยเฉพาะฟิตเนสที่มีผู้ใช้บริการเพิ่มมากขึ้น จะเห็นได้จาก กานตันภัส สุพงษ์รักเจริญ (2557 : 2) จากผลการสำรวจที่พบว่าประชากรไทยที่เป็นสมาชิกฟิตเนสมีเพียง 1 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น กล่าวได้ว่า ฟิตเนสในประเทศไทยยังไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาดที่เติบโต ขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฟิตเนสเซ็นเตอร์ที่อยู่ใกล้แหล่งชุมชน ในขณะเดียวกันได้มีการสำรวจและพบว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่รู้สึกว่ายังไม่มีแบรนด์ใดที่สามารถตอบสนองความต้องการของตนได้อย่างแท้จริง ทั้งในแง่ของการสร้างพื้นที่ในการออกกำลังกายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่กับภาพลักษณ์ของการเป็นสถานที่ออกกำลังกายที่สามารถเป็นที่ สำหรับผ่อนคลายและเข้าสังคม รวมถึงการสะท้อนความเป็นตัวตนในแบบคนรุ่นใหม่ (มดิชน, 2556 อ้างถึงใน กานตันภัส สุพงษ์รักเจริญ, 2557 : 2) ซึ่งยังคงเป็นประเด็นปัญหาที่ทำให้ฟิตเนสเซ็นเตอร์ในประเทศไทยที่มีอยู่เดิม ต้องพัฒนา เพื่อเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขันและเป็นผู้นำตลาดต่อไป (กานตันภัส สุพงษ์รักเจริญ, 2557 : 2)

จากงานวิจัยของอรัทยา ถนอมเมฆ (2557) ได้นำเสนอประเด็นเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ โดยชี้ให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2556 พบว่า พฤติกรรมสุขภาพของคนจำนวนหนึ่งมีความไม่เหมาะสม กล่าวคือ การขาดการออกกำลังกายบริโภคอาหารไม่ถูกต้อง ผลของการมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจึงส่งผลต่อสภาวะสุขภาพได้อย่างชัดเจนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ศูนย์ออกกำลังกายฟิตเนสในมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จึงเป็นสถานที่สำหรับออกกำลังกายมีอุปกรณ์และเครื่องเล่นต่าง ๆ ครบ คร้น ไม่ว่าจะเป็นลู่วิ่ง, จักรยานไฟฟ้า, แอร์วอล์ค, เครื่องเล่นเวท เทนนิ่ง, ดัมเบลขนาดต่าง ๆ รวมถึง

มีคลาสออกกำลังกายหลากหลาย และยังเป็นสถานที่สำหรับผู้ที่พักผ่อนและต้องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ลดน้ำหนัก สร้างกล้ามเนื้อหรือเพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ โดยเฉพาะมากกว่าการออกกำลังกายตามสถานที่ภายนอกทั่วไป โดยผู้ใช้บริการฟิตเนสส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ถัดมาคือกลุ่มบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย ทำให้ฟิตเนสในมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดเป็นสถานที่ที่ผู้คนสนใจและเลือกเข้าใช้บริการเป็นจำนวนมาก

จากการเปิดศูนย์บริการฟิตเนสที่ผ่านมาได้ประสบปัญหาขึ้นในช่วงระหว่างเปิดบริการ โดยเฉพาะช่วง พ.ศ. 2557- พ.ศ. 2564 พบว่า สถานที่ออกกำลังกายไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้มาใช้บริการ เนื่องจากมีผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมาก อุปกรณ์ เครื่องเล่น และผู้ที่ดูแลให้ข้อมูลกับผู้เข้ารับบริการไม่เพียงพอ ทำให้ผู้บริการบางกลุ่มที่เคยใช้บริการฟิตเนสในมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดหันไปเลือกใช้สถานที่ออกกำลังกายกลางแจ้งหรือโรงยิมแทน (อรัทยา ฅนอมเมฆ, 2557)

ด้วยเหตุนี้เอง จึงสนใจศึกษาเรื่อง การศึกษาทัศนคติของผู้บริการฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุที่แท้จริงของผู้บริการ และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขให้การให้บริการศูนย์ฟิตเนสให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการศูนย์ฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
2. เพื่อศึกษาคุณภาพการให้บริการของศูนย์ฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดที่มีต่อคุณภาพการให้บริการ
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางการให้บริการศูนย์ฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติของผู้ใช้บริการฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้วิจัยออกแบบเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร คือ นักศึกษาปริญญาตรีภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด การศึกษา 2564 จำนวน 6,151 คน (ข้อมูลสำนักงานทะเบียนมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, 2564)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดจังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2564 จำนวน 200 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย โดยกำหนดให้ระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงใจ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการใช้บริการศูนย์พัฒนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
- 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการของศูนย์พัฒนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดที่มีคุณค่าต่อคุณภาพการให้บริการ
- 3) แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและแนวทางการให้บริการศูนย์พัฒนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

มาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2547)

- ระดับที่ 5 หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อการบริการอยู่ในระดับ มากที่สุด
- ระดับที่ 4 หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อการบริการอยู่ในระดับ มาก
- ระดับที่ 3 หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อการบริการอยู่ในระดับ ปานกลาง
- ระดับที่ 2 หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อการบริการอยู่ในระดับ น้อย
- ระดับที่ 1 หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อการบริการอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติของผู้ใช้บริการพัฒนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด รายละเอียด ดังนี้

- 1) ติดต่อประสานงานกับผู้รับผิดชอบของผู้ใช้บริการพัฒนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ประสานงาน นัดหมายวันและเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 2) งานวิจัยนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในวันเวลาตามที่นัดหมาย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยได้นำแบบสอบถามทำการวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS เพื่อหาค่าสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

ผลการวิจัย (Research Results)

การวิจัยเรื่อง "การศึกษาทัศนคติของผู้ใช้บริการพัฒนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด" ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

- 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเพศ

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชาย	78	39.0
หญิง	122	61.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 และเพศชาย จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกประชากร

ประชากร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	100	50.0
บุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏ	50	25.0
นักเรียน/สถานศึกษา/เครือข่ายสถานศึกษา	25	12.50
แกนนำชุมชน/เครือข่ายชุมชน	25	12.50
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 นักเรียน/สถานศึกษา/เครือข่ายสถานศึกษา จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และ แกนนำชุมชน/เครือข่ายชุมชน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตารางที่ 3 เป็นจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามระดับการศึกษา

การศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ปริญญาตรี	175	87.50
ปริญญาโท	25	12.50
ปริญญาเอก	0	0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 รองลงมาปริญญาโท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า19 ปี	50	25.0
19-30 ปี	100	50.0
31-42 ปี	25	12.50
43-54 ปี	25	12.50
55 ปีขึ้นไป	0	0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 19-30 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0รองลงมามีอายุต่ำกว่า 19 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 อายุ 31-42 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 อายุ 43-54 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	50	25.0
ชั้นปีที่ 2	45	22.50
ชั้นปีที่ 3	50	25.0
ชั้นปีที่ 4	55	27.50
ชั้นปีที่ 5	0	0
ชั้นปีที่ 6	0	0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชั้นปีที่ 4 จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 รองลงมาชั้นปีที่ 1 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสาขา

สาขา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา	26	13.0
สาขานิติศาสตร์	27	13.50
สาขารัฐประศาสนศาสตร์	25	12.50
สาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไป	60	30.0
สาขาเทคโนโลยี	17	8.50
สาขาพยาบาลศาสตร์	45	22.50
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 รองลงมาคือสาขาพยาบาลศาสตร์ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 สาขานิติศาสตร์จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 สาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไป จำนวน 60 คน คิดเป็น

ร้อยละ 30.0 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และสาขาเทคโนโลยี
จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
คณะครุศาสตร์	60	30.0
คณะนิติรัฐศาสตร์	27	13.50
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์	25	12.50
คณะพยาบาล	26	13.0
คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี	17	8.50
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	45	22.50
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นคณะครุศาสตร์ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 คณะนิติศาสตร์ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 คณะพยาบาล จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และคณะบริหารธุรกิจและการบัญชี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50

2. ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการศูนย์พัฒนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

ตารางที่ 8 รายละเอียดข้อมูลความพึงพอใจต่อกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการฟิตเนส

หัวข้อการประเมิน	ระดับลักษณะ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. มีขั้นตอนการบวกราคาเงินการชัดเจน	4.20	0.75	มากที่สุด
2. มีการดำเนินงานตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ชัดเจน	4.05	0.77	มาก
3. การอธิบาย ชี้แจง และแนะนำขั้นตอนการ ให้บริการของเจ้าหน้าที่ชัดเจน	3.80	1.23	มาก
4. กระบวนการมีเอกสารแบบฟอร์มให้ดำเนินการ ชัดเจนทุกขั้นตอน	3.90	1.25	มาก
5. การประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสาร เป็นไปด้วย ความรวดเร็วและทั่วถึง	4.05	0.77	มาก
รวม	4.00	0.95	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ความพึงพอใจต่อกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการฟิตเนสโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.95) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านขั้นตอนกระบวนการดำเนินการชัดเจน ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.75) รองลงมาคือ ด้านการดำเนินงานตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบชัดเจน ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.77) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 รายละเอียดข้อมูลความพึงพอใจต่อเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

หัวข้อการประเมิน	ระดับลักษณะ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. เจ้าหน้าที่ที่ดูแลพิitenสมมีความรู้ความเข้าใจในการแนะนำการใช้อุปกรณ์ในการออกกำลังกายเป็นอย่างดี	4.31	0.65	มากที่สุด
2. มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลแนะนำการใช้งานภายในพิitenอย่างเพียงพอ	4.50	0,55	มากที่สุด
3. เจ้าหน้าที่ให้บริการอย่างสุภาพและให้เกียรติลูกค้า	4.44	0.60	มากที่สุด
4. มีเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อการให้บริการ	4.60	0.53	มากที่สุด
5.เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับพูดจาสุภาพและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	4.96	0.14	มากที่สุด
รวม	4.56	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 พบว่า ความพึงใจต่อเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.56 , S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับพูดจาสุภาพและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ($\bar{X}$ = 4.96 , S.D. = 0.14) รองลงมาคือ มีเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อการให้บริการ ($\bar{X}$ = 4.60 , S.D. = 0.53) และด้านเจ้าหน้าที่ที่ดูแลพิitenสมมีความรู้ความเข้าใจในการแนะนำการใช้ อุปกรณ์ในการออกกำลังกายเป็นอย่างดีอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 4.31 , S.D. = 0.65) ตามลำดับ

2. คุณภาพการให้บริการของศูนย์ฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดที่มีต่อคุณภาพการให้บริการ

ตารางที่ 10 คุณภาพการให้บริการศูนย์บริการฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

หัวข้อการประเมิน	ระดับลักษณะ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ข้อมูลและสารสนเทศที่ได้รับบริการตรงตามความต้องการ	3.50	1.50	มาก
2. ข้อมูลและสารสนเทศที่ได้รับบริการมีความถูกต้อง ชัดเจน	3.75	1.30	มาก
3. ได้รับเอกสารและสารสนเทศตรงตามเวลานัดหมาย	4.48	0.57	มากที่สุด
4. ได้รับความสะดวกรวดเร็วในการบริการ	4.50	0.55	มากที่สุด
5. ความคุ้มค่าของการให้บริการผ่านระบบที่รองรับบริการ	4.35	0.75	มากที่สุด
รวม	4.12	0.93	มากที่สุด

จากตารางที่ 10 พบว่า คุณภาพการให้บริการของฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดที่มีต่อคุณภาพการให้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.93) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านได้รับความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการ ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.55) รองลงมา คือ ด้านการได้รับเอกสารและสารสนเทศตรงตามเวลานัดหมาย ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.57) ตามลำดับ

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางการให้บริการศูนย์ฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

ตารางที่ 11 ข้อเสนอแนะการให้บริการศูนย์ฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

หัวข้อการประเมิน	ระดับลักษณะ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.ควรจัดพิจารณาอัตราการใช้บริการให้เหมาะสมกับระยะเวลาที่ใช้บริการ	4.50	0.50	มากที่สุด
2.ควรอำนวยความสะดวกและรวดเร็วในการชำระค่าบริการ	5.00	0.75	มากที่สุด
3.ควรระยะเวลาการให้บริการมีความเหมาะสม	4.60	0.40	มากที่สุด
4.ควรปรับอัตราค่าใช้บริการเทียบกับบริการที่ได้รับมีความเหมาะสม	4.35	0.66	มากที่สุด
รวม	4.61	0.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 11 พบว่า ข้อเสนอแนะการให้บริการศูนย์ฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ควรอำนวยความสะดวกและรวดเร็วในการชำระค่าบริการ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.75) รองลงมาคือ ควรระยะเวลาการให้บริการมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.40) และควรจัดพิจารณาอัตราการใช้บริการให้เหมาะสมกับระยะเวลาที่ใช้บริการ ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.50) ตามลำดับ

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างการวิจัย ได้เสนอแนวทางการพัฒนาการให้บริการศูนย์ฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด พบว่า ผู้รับบริการศูนย์บริการฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดมีความต้องการให้ทางศูนย์ฟิตเนสขยายเวลาการให้บริการมากขึ้น พร้อมทั้งควรตรวจสอบความพร้อมของอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพการใช้งาน เป็นต้น

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยเรื่อง "การศึกษาทัศนคติของผู้ใช้บริการฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด" ผู้วิจัยนำเสนอผลการอภิปรายผลการวิจัยเพียง 1 ประเด็น ดังนี้

ความพึงพอใจต่อกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการฟิตเนส พบว่า กระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการฟิตเนสโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.95) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านขั้นตอนกระบวนการดำเนินการชัดเจน ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.75) รองลงมาคือ ด้านการดำเนินงานตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบชัดเจน ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.77) ตามลำดับ เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้ให้บริการและด้านการให้บริการ รวมถึงลำดับขั้นตอนในการเข้าใช้บริการ มีผลอย่างมากต่อการตัดสินใจใช้บริการฟิตเนส ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตตินันท์ นันทไพบุลย์ (2551) พบว่า กระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการเป็นความรู้สึกที่ผู้รับบริการได้รับจากการให้บริการจากผู้ขาย โดยจะเปรียบเทียบกับสิ่งที่ลูกค้าคาดหวัง ก่อนที่จะได้รับการบริการและสิ่งที่ลูกค้าได้รับการบริการจริง ถ้าเป็นไปตามที่ลูกค้าคาดหวังไว้จะทำให้ ลูกค้าได้รับความพึงพอใจ แต่ถ้าไม่เป็นไปตามที่ลูกค้าคาดหวังไว้ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกไม่พอใจ ถ้าหากลูกค้าได้รับการบริการที่เกินความคาดหวังไว้ จะทำให้เกิดความประทับใจและความพึงพอใจสูงสุด มีการจัดโปรแกรมการออกกำลังกาย การประเมินสมรรถภาพทางกายและสัดส่วนของร่างกายจึงทำให้มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการฟิตเนสกรมอนามัย รายละเอียดต่าง ๆ เช่น ค่าใช้จ่าย เงื่อนไข การใช้บริการมีความชัดเจน ขั้นตอนการให้บริการเป็นระบบ ความรวดเร็วในการ Check in - Check out และวิธีการชำระค่าสมาชิกที่หลากหลาย

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ควรศึกษาสภาพปัญหาการทำงานในฟิตเนสมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
- 1.2 ควรเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการฟิตเนสของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด เพื่อศึกษาความแตกต่างที่ชัดเจน
- 1.3 ควรมีกระบวนการ ขั้นตอนที่กระชับ และรวดเร็วทันใจ
- 1.4 ควรมีการจัดเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ให้ทั่วถึง

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้บริการศูนย์ออกกำลังกายมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมและแนวโน้มของผู้ใช้บริการศูนย์ออกกำลังกายมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

2.3 ควรมีการศึกษาความคาดหวังของผู้ใช้บริการศูนย์ออกกำลังกายมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบริการ

เอกสารอ้างอิง (References)

กานต์นัท สุรพงษ์รักเจริญ. (2557). การศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการฟิตเนสเซ็นเตอร์.

การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จิตตินันท์ นันทไพบูลย์. (2551). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้บริการฟิตเนสของผู้ที่อาศัยในเขต

กรุงเทพมหานครและปริมณฑลจิตวิทยาการบริการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2547). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสน์.

อรัทยา ถนอมเมฆ. (2557). ศึกษาด้านความพึงพอใจด้านการบริการจัดการเรียนการสอน

เกี่ยวกับการ บริการฟิตเนส. คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ร้อยเอ็ด.

พระสงฆ์กับการพัฒนาท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมและประเพณีชุมชน
จังหวัดสุรินทร์*

Monks and local Development in Terms of Culture and
Community Traditions Surin Province *

สุริยา คลังฤทธิ์¹ ยโสธรา ศิริภาพระภากร² สำเรียง อินทยุง³

Suriya Krangrit¹, Yasothara Siriphaprapagon² and Samrong Intayung³

Received : February 3, 2023; Revised : February 18, 2023; Accepted : February 20, 2023

บทคัดย่อ (Abstract)

พระสงฆ์กับการพัฒนาท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมและประเพณีชุมชน จังหวัดสุรินทร์ ที่มีต่อการอนุรักษ์ มรดกภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความเชื่อ ได้แก่ พิธีกรรมเกลมอ พิธีเรียกขวัญ พิธีกรรมเช่นไหว้ปู่ตา ของชาวไทยภูยกกับการนำมาผสมผสานในพระพุทธศาสนา เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมอนุรักษ์ รักษาสืบสานในงานประเพณีประจำปีของวัดผักไหมพุทธวาส ตำบลผักไหม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ให้ความสำคัญด้านชุมชนและสังคมปัจจุบันมีความตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ รักษา ดูแล และให้ความสำคัญกับวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ที่ยังเหลืออยู่และประเพณีที่สำคัญอื่น ๆ และยังเป็นการส่งเสริมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านทางศาสนา การอนุรักษ์ รักษา สืบสาน ประเพณีท้องถิ่นจึงได้รับความสนใจเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวและมรดกทางวัฒนธรรมในชุมชนพื้นที่ มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น ตำนาน เรื่องเล่า ประวัติศาสตร์

¹นักวิชาการอิสระ บ้านศาลาสამคคี ตำบลบ้านขบ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์; Independent Scholar, Ban Sala Prachakhom, Ban Chob Sub-district, Sangkha District, Surin Province, Thailand; e-mail : yasothara.s@gmail.com

²อาจารย์ (พิเศษ) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สุรินทร์; Lecturer (Special), Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Surin, Thailand; e-mail : yasothara.s@gmail.com

³นักวิชาการอิสระ บ้านตะโก ตำบลโคกยาง อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์; Independent Scholar, Ban Tako, Khok Yang Subdistrict, Prakhon Chai District, Buriram Province, Thailand; e-mail : Ton_Samroeng@hotmail.com

ความเป็นมา ความสำคัญ และได้มีการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมสืบเนื่องมาเป็นเวลาหลายยุคสมัย การส่งเสริมด้านการอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่นด้านศาสนา ชุมชนชาวกูย คุณค่าพบว่าทำให้เกิดเอกลักษณ์ประจำถิ่นอาจเป็นสิ่งมีความรู้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศาสนา สิ่งที่ได้ทำให้เกิดรายได้แก่ชุมชน เป็นแนวทางการพัฒนาชุมชนเป็นอย่างสร้างสรรค์ ด้านประเพณี วัฒนธรรมประวัติความเป็นมาให้หลากหลายมิติ คุณค่าผู้เข้าร่วมในงานบุญประเพณีได้รับการพัฒนาในด้านจิตใจ ทำให้ได้รับความรู้ เป็นการช่วยควบคุมจิตและพฤติกรรมได้ในระดับหนึ่ง ทำให้เกิดในด้านสุนทรียศาสตร์ด้วยทางหนึ่งในการท่องเที่ยวและจิตใจที่เอื้ออ้อม บทบาทของวัดพบว่ามีความสำคัญทำให้เกิดพลังในด้านต่าง ๆ ทำให้ผู้คนได้ปฏิบัติตาม คล้อยตาม เห็นตาม มีความเชื่อในความคุณงามความดี โดยเฉพาะด้านการดำเนินชีวิต ทำให้บุคคลเว้นข้อห้าม ปฏิบัติตามระเบียบ กฎ กติกา ของสังคมชุมชน และแนวทางในการดำเนินชีวิต

คำสำคัญ (Keywords) : พระสงฆ์กับการพัฒนา, ประเพณีท้องถิ่น, วัดผักไหมพุททาวาส จังหวัดสุรินทร์

Abstract

Monks and local development in terms of culture and community traditions Surin Province towards conservation. Belief local wisdom heritage. Including the Glamor Ceremony. Summoning Ceremony. Ceremony to pay homage to Pu Ta. of the Thai Kui people and their integration in Buddhism. To be a guideline to promote, conserve, maintain and carry on the annual tradition of Wat Phak Mai Phutthawat, Phak Mai Subdistrict, Sangkha District, Surin Province. Giving importance to the community and society is now aware of the importance of conservation. Maintain, care for, and value the culture. Local traditions. remaining and other important traditions and also to promote religious cultural tourism. Conservation, preservation, and continuation of local traditions therefore receive increased attention due to tourist attractions and cultural heritage in the local community. There is a unique identity. such as legends, narratives, history, history, importance, and cultural heritage that has been passed on for many generations. Promoting the preservation of local religious traditions. Community of the Kui people. The value found in creating a local identity may be knowledge as a source of religious learning. Something that has generated income for the community. It is a creative approach to community

development in terms of traditions, cultures, and history in a variety of dimensions. The value of those who participated in the traditional merit-making ceremony has been developed in terms of spirituality. gain knowledge It helps to control the mind and behavior to a certain extent. It causes aesthetics in a way to travel and a happy mind. The role of the temple was found to be important, resulting in power in various fields. Make people follow, follow, see, follow, have faith in virtue. Especially in terms of life. Make people refrain from prohibition. Follow the regulations. Rules of society, communities. And guidelines for living.

Keywords : Monks and Development, Local Traditions, Phak Mai Phutthawat Temple Surin Province

บทนำ (Introduction)

สังคมและชุมชนในปัจจุบันมีความตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ รักษา ดูแล และให้ความสำคัญกับ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นที่ยังเหลืออยู่ และประเพณีที่สำคัญอื่น ๆ ด้วย และยังเป็น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านทางศาสนาอีกทางด้วย (โยธธาวรา ศิริภาพระภากร และคณะ, 2562 : 3-2-3) ได้แก่ งานเทศน์มหาชาติ งานแห่โพนตาสราทชาวภูย งานประเพณีบูชา อาหะประจำปี และเสริมพิธีกรรมให้กับชุมชนที่มีการผสมผสานทางคติความเชื่อ และ ศาสตร์แห่ง ความโชคดี เช่น พิธีกรรมสะเดาะเคราะห์ต่อชะตาแบบพุทธ และอาบน้ำพระพุทธรูปเพื่อความ เป็นสิริมงคล ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นคติความเชื่อของชุมชนที่มีต่อ อำนาจเหนือธรรมชาติ และไสยศาสตร์มนต์ดำ ที่อาจจำนำพามาซึ่งความวิบัติ จัญไรได้ ดังนั้น ในฐานะที่มีพระพุทธศาสนา พระสงฆ์และ ชาวบ้าน ได้ทำพิธีกรรมขึ้นเฉพาะงานสำคัญ โดยหวังว่า อำนาจแห่งพระรัตนตรัย และพระสาวก จะ ช่วยให้หาย หรือปราศจาก เคราะห์ร้าย และความไม่เป็นมงคล เป็นต้น การอนุรักษ์ รักษา ดูแล ประเพณีท้องถิ่นด้านศาสนาและประเพณีท้องถิ่น ยังทำให้เราได้ ได้รับความรู้ด้านประวัติศาสตร์ ความ เป็นมา ความสำคัญ ทั้งยังเป็นการได้เห็นทางศิลปะท้องถิ่น (Art) วัฒนธรรมพื้นบ้าน (Culture) ประเพณีของชุมชน (Tradition) รวมถึงมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาพื้นบ้านด้วย ประกอบกับ ความหลากหลายในแต่ละพื้นที่ท้องถิ่น ถือเป็นจุดกำเนิดของการพัฒนา แนวทาง เพื่อการศึกษา สถานที่ที่มีการอนุรักษ์ สืบสาน บุญประเพณีท้องถิ่น ดังจะเห็นว่าวัด ได้กลายเป็นศูนย์กลางของ ชุมชน บ้าน โรงเรียน ส่วนราชการต่าง ๆ ที่พยายามที่จะส่งเสริม สืบทอด รักษา อนุรักษ์ และ ยัง นำมาใช้ในงานประเพณีประจำปีของวัด จนกลายเป็นมรดกทางภูมิปัญญาและวัฒนธรรมประเพณี

ท้องถิ่นที่สำคัญไป (สำเร็จ อินทยุ, 2562 : 2-3) และอาจพัฒนาให้กลายเป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ของชุมชน อำเภอ จังหวัด ต่อไปได้ และมีมิติที่หลากหลายนอกจากการอนุรักษ์ รักษา สืบสาน และ ยังพัฒนาให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะสามารถสร้างรายได้และนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ระดับ ชุมชน สังคม แล้วการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเส้นทางแสวงบุญในมิติทางศาสนาของชุมชนในพื้นที่ หรือต่างพื้นที่ได้อีก ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสืบทอดศาสนา และวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาให้คงอยู่ต่อไปได้ โดยผ่านระบบพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา

การอนุรักษ์ รักษา สืบสาน บุญประเพณีท้องถิ่นจึงได้รับความสนใจเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากแหล่งท่องเที่ยว และมรดกทางวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่ ชุมชน พื้นที่ ภูมิภาค มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ที่ไม่เหมือนกัน เช่น ตำนาน เรื่องเล่า ประวัติศาสตร์ ความเป็นมา ความสำคัญ และได้มีการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมสืบเนื่องมาเป็นเวลาหลายยุคสมัย ดังนั้น บทความวิชาการนี้จะเน้นการส่งเสริมด้านการอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่นด้านศาสนา ชุมชนชาวกูย กรณีวัด ผักไหมพุทธवास ตำบลผักไหม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งถือเป็นการสืบทอดรักษา และร่วมอนุรักษ์ จนกลายเป็นบุญประเพณีของชุมชน และยังเป็นการท่องเที่ยวตามเส้นทางแสวงบุญในมิติทางศาสนา ถือเป็นการท่องเที่ยววัฒนธรรม บุญประเพณีท้องถิ่น อีกทางหนึ่งที่ดูน่าสนใจ เพื่อการวางแผนการส่งเสริมและพัฒนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยจะแสดงถึงแนวทางในการพัฒนา การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวตามเส้นทางแสวงบุญในมิติทางศาสนา โดยคำนึงถึงความสำคัญ คุณค่า ประโยชน์ สิ่งที่ได้ ความเข้าใจ พร้อมการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป (ยโสธรา ศิริภาพระภากรและคณะ, 2560 : 5)

เป็นการศึกษาอีกมิติหนึ่งที่ทำให้ทราบถึงระบบโครงสร้าง และหาแนวทางเพื่อเพิ่มคุณค่าประโยชน์ ที่มีในสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับ สถานที่ ความเชื่อ ประวัติความเป็นมา และคำสอน พร้อมทั้งการปฏิบัติของชุมชนในทีนั้น ๆ ด้วย และได้เป็นการเปิดหูเปิดตาพร้อมทั้งการได้ร่วมศึกษาไปพร้อมๆ กัน คือ ได้รับทราบคุณค่า และประโยชน์ พร้อมความเข้าใจที่สำคัญ ตำนาน ความเชื่อ ปรัชญา คำสอนแบบชาวบ้านของชาวกูย ความเชื่อและพิธีกรรมเป็นเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญ ของการก่อให้เกิด ประเพณี และ วัฒนธรรม ที่สืบเนื่องกันมาเป็นระยะเวลานาน และการศึกษาหาความรู้ในของชุมชนชาวกูย ว่าบุญประเพณีของชุมชนมีความสำคัญ อย่างไร มีประโยชน์ สิ่งสำคัญ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการบอกเล่าเรื่องราวในการพัฒนาทาง ชุมชน สังคม มนุษย์ผ่านทางประวัติศาสตร์อันเป็นผลเกี่ยวเนื่องกับวัฒนธรรม องค์ความรู้ และการให้คุณค่าของชุมชนชาวกูย สภาพแวดล้อม ธรรมชาติ ที่สามารถแสดงออกให้เห็นถึงความสวยงามและประโยชน์ที่ได้รับ

สามารถสะท้อนให้เห็นถึงสภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในแต่ละยุคสมัยได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ขนบธรรมเนียมประเพณีและศาสนาแบบชาวบ้าน (สุริยา คลังฤทธิ์, 2562 : 56)

การอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่นด้านศาสนาชุมชนชาวกูย กรณีวัดผักไหมพุทธवास ตำบลผักไหม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ได้เป็นจุดสำคัญหนึ่งที่สำคัญของชุมชนชาวกูย ที่ได้มีการอนุรักษ์ สืบสาน รักษา บำรุงประเพณีท้องถิ่นของชาวกูย ทั้งยังเป็นจุดที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ของชุมชนทั้งนี้บทความทางวิชาการนี้ต้องการที่จะนำเสนอความสำคัญของวัดในมิติของการอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่นด้านศาสนาของชาวกูย ได้รับทราบความสำคัญ ความหมาย ความเป็นมาและคำสอนปรัชญาที่ทำให้ผู้แสวงบุญได้เกิดความทราบเรื่องอย่างชัดเจน ได้รับผลประโยชน์สูงสุด จึงน่าที่จะเป็นบทความที่เป็นประโยชน์ต่อไปได้ในด้านต่าง ๆ

การอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่นด้านศาสนา

ยุคปัจจุบันการได้ให้ความสำคัญในการนำเอาวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นมาเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริม และการอนุรักษ์ สืบทอด จึงอาจเป็นแรงขับเคลื่อนให้เกิดงานประเพณี และวัฒนธรรมที่สำคัญ เป็นต้น ดังนั้นจึงสามารถให้ความหมายถึง การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยความหมาย การท่องเที่ยวแบบเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ได้นำเอาวัฒนธรรมมาเป็นจุดขายเพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวอเมริกันและยุโรป ที่ต่างสนใจที่จะเรียนรู้วัฒนธรรม มรดกทางประวัติศาสตร์ เยี่ยมชมงานสถาปัตยกรรม และสัมผัสวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในประเทศนั้น ๆ รวมถึงชื่อของที่ระลึกที่เป็นงานหัตถกรรมผลงานฝีมือที่เกิดจากภูมิปัญญาของคนในพื้นที่ การท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าวเราเรียกว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) อธิบายว่าการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมประกอบด้วย

1. ประวัติศาสตร์และร่องรอยทางประวัติศาสตร์
2. โบราณคดีและพิพิธภัณฑ
3. งานสถาปัตยกรรมเก่าแก่ดั้งเดิม
4. ศิลปะ หัตถกรรม ประติมากรรม ภาพวาด รูปปั้นและแกะสลัก
5. ศาสนารวมถึงพิธีกรรมต่างๆทางศาสนา
6. ดนตรี การแสดงละคร ภาพยนตร์
7. ภาษาและวรรณกรรม

8. วิถีชีวิต เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย อาหาร
9. ประเพณี วัฒนธรรมพื้นบ้าน เทศกาลต่างๆ
10. ลักษณะงานและเทคโนโลยี ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นำมาใช้เฉพาะท้องถิ่น

ความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่น ถือเป็นความสำคัญจากสิ่งที่มีอยู่ในชุมชน ยังเป็นแนวทางในการสร้างรายได้ด้วยทางหนึ่ง และยังเป็นสิ่งที่ได้รับการเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ต่างถิ่น ต่างแดน ให้เข้ามาศึกษาและอาจเป็นจุดขายในการท่องเที่ยวด้วยตามความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีหมายถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทาง ศิลปะและขนบธรรมเนียมประเพณีที่บรรพบุรุษได้สร้างสม และถ่ายทอดเป็นมรดกสืบทอดกันมาแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ประกอบด้วย งานประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน การแสดงศิลปวัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง การแต่งกาย ภาษา ขนเผ่า เป็นต้น ตัวอย่าง ประเภทนี้ได้แก่ ประเพณีบูชาอาหะของชาวกูย ประเพณีบุญข้าวจี ประเพณีเทศน์มหาชาติ ประเพณีพิธีกรรมสะเดาะเคราะห์แบบชาวกูย สัญลักษณ์ครูบาอาจารย์ ความเป็นมาที่สำคัญ ทั้งสถานที่ตำนาน ความเชื่อ และโบราณสถานสำคัญ ถือเป็นวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นที่ได้จัดขึ้นประจำปี และยังสืบสานอนุรักษ์ ต่อยอด จนถึงปัจจุบัน เป็นต้น

1.1 รูปแบบการอนุรักษ์ของชุมชนชาวกูย

ในรูปแบบการอนุรักษ์ของชาวกูย และการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาควบคู่กันซึ่งการรักษาามรดกวัฒนธรรมเป็นประโยชน์ด้านองค์ความรู้และการให้คุณค่าแก่สังคมชุมชน ในขณะที่การพัฒนาการท่องเที่ยวนำไปสู่การเติบโตทางเศรษฐกิจและรายได้ของชุมชน การจัดหาแนวทางรูปแบบการจัดการวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น จึงเป็นเรื่องสำคัญ ทั้งนี้รูปแบบการอนุรักษ์และแนวคิดหลักเพื่อใช้ในการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมประกอบด้วยแนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและแนวคิดเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ซึ่งแต่ละแนวคิดจะประกอบด้วยกลยุทธ์และแนวทางสนับสนุนที่จะนำไปสู่การจัดการมรดกวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมเป็นไปอย่างเหมาะสม (ยโสธรา ศิริภาพระภากร และคณะ, 2560 : 1-3) รูปแบบการอนุรักษ์ชุมชนท้องถิ่น ในกรณีของวัดฝักไหมพุทธาวาสได้มีการผสมผสานระหว่างพุทธ กับวิถีความเชื่อของชุมชนที่มีมาแต่เดิมและแนวทางการพัฒนาชุมชนด้านวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อท้องถิ่นเข้ามาผสมผสานในบริบทงานประเพณีประจำปี โดยการจัดงานประเพณีประจำปีของวัดในช่วงเทศกาลงานบุญใหญ่ที่มีการร่วมกลุ่มของชุมชน ได้แก่ บ้าน วัด โรงเรียน และองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นภาคีเครือข่ายในการจัดงานร่วมกัน และกลุ่มที่มีบทบาทในการสืบสาน คือชุมชนที่อาศัยในพื้นที่นี้ ได้มีการจัดการแสดงวิถีชีวิตด้านต่างๆ และกลุ่มที่เข้ามารับชม ได้แก่ ผู้เข้า

มาเป็นประธาน เจ้าภาพ ในพิธีกรรมทางศาสนาที่จัดขึ้น ให้ได้รับชมนั่นเอง และยังมีผลิตภัณฑ์ชุมชน ถูกนำมาเสนอและสามารถซื้อหาได้ วัดผักไหมพุทธาวาสได้จัดรูปแบบนี้มานานและยังพยายามสืบสาน พัฒนาให้เกิดการร่วมกลุ่มด้วยวิถีชุมชนที่มีต่อ ผีปู่ตากลางหมู่บ้าน มีการผสมผสานพุทธกับ ผีเข้าด้วยกัน ได้แก่ เมื่อถึงงานประเพณีเช่นไหว้ปู่ตา จะมีการฉลอง ทำบุญตักบาตรที่ศาลปู่ตา และทำสังฆทานอุทิศให้ปู่ตา และรดน้ำ ประพรมน้ำหอมให้ปู่ตาด้วย ดังนั้นจึงถือว่าเป็นรูปแบบที่น่าสนใจ ที่มีการรักษาคติชนแบบดั้งเดิมไว้ และยังเป็น การสืบสานวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมเอาไว้ให้คงอยู่โดยผ่านกิจกรรมประจำปีของพระพุทธศาสนา เป็นต้น

1.2 รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น

1.รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในด้านเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งต่าง ๆ ของพื้นที่ชุมชนชาวกูย และประวัติศาสตร์ที่มาอยู่ในชุมชน เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยวได้ความรู้ความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์ ประเพณีของท้องถิ่นพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่า ของสภาพแวดล้อมโดยที่ประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมต่อการจัดการในรูปแบบงานประเพณีชาวกูย ด้านกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา อาจเป็นรูปแบบที่จะได้รับรู้เรื่องราวของชุมชนที่มีต่อความเชื่อ ได้แก่ บายศรีสู่ขวัญ พิธีกล่อม พิธีเช่นไหว้ผีปู่ตา ผ่านวิถีชีวิตของชุมชนเพื่อการรับรู้และถูกถ่ายทอดเป็นรูปแบบงานประเพณีประจำปี เป็นต้น

2.วัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional) เป็นรูปแบบ งานประเพณีท้องถิ่น ที่ชาวบ้านในท้องถิ่น จัดขึ้นได้รับความรู้ และความเพลิดเพลินในสุนทรียะศิลป์เพื่อศึกษาความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพพิธีกรรม และได้รับความรู้มีความเข้าใจต่อคำสอน ปรัชญา และวัฒนธรรมที่ปรากฏในชุมชน มีประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและมรดกทางวัฒนธรรมโดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการแสดง ผ่านตัวละคร เพื่อสื่อความหมาย และการให้ความสำคัญของสิ่งที่มีอยู่ โดยผู้ชมที่เข้ามา และเจ้าภาพ ได้รับรู้การแสดงในด้านต่าง ๆ ทำให้ทราบถึงวัฒนธรรมท้องถิ่น และประเพณีของชุมชนที่ยังคงรักษาเอาไว้ เป็นต้น

3.วิถีชีวิตในชนบทชุมชน (Rural Village) เป็นรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวในชุมชน หมู่บ้าน ชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิตและผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์พิเศษมีความโดดเด่น เพื่อความเพลิดเพลินได้ความรู้ดูผลงานสร้างสรรค์และภูมิปัญญาพื้นบ้าน มีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่า

ของสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการ สิ่งที่มีอยู่และยังรักษาไว้ในปัจจุบัน และยังสามารถนำมาถ่ายทอดโดยผ่านการแสดงบนลานวัดเพื่อการรับชมจากผู้ที่เข้ามา ยังเป็นการแสดงเพื่อการต้อนรับอีกด้วย เป็นการให้ความสำคัญต่อผู้มาเยือน และยังเป็นแนวทาง ส่งเสริมและรักษามรดกทางวัฒนธรรมของตนเองเอาไว้อีกด้วย เป็นต้น (ยโสธรา ศิริภาพระภากร, 2560 : 1)

1.3 การอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่นด้านศาสนาของวัดผักไหมพุทธवास ตำบลผักไหม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

วัดผักไหมพุทธवास ตำบลผักไหม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ เป็นวัดที่พยายามรักษา สืบทอดที่เกี่ยวเนื่องกับประเพณีและวิถีชีวิตของกลุ่มชน ด้วยความหมายของคำว่าประเพณีไทย ให้ความหมายรวมถึง แบบความเชื่อ ความคิด การกระทำ ค่านิยม ทศนคติ ศีลธรรม จารีต ระเบียบแบบแผน และวิธีการกระทำสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนถึงการประกอบพิธีกรรมในโอกาสต่าง ๆ (กิตติยา พุกษากิจ และบุญสม เกษประดิษฐ์, 2561 : 249-250) ที่กระทำกันมาแต่ใน อดีต ลักษณะสำคัญของประเพณี คือ เป็นสิ่งที่ปฏิบัติเชื่อถือมานานจนกลายเป็นแบบอย่างความคิด หรือการ กระทำที่ สืบต่อกันมา และยังมีอิทธิพลอยู่ในปัจจุบัน ประเพณีเกิดจากความเชื่อในสิ่งที่มีอำนาจเหนือมนุษย์ เช่น อำนาจของดินฟ้าอากาศ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยไม่ทราบสาเหตุต่าง ๆ ฉะนั้น ประเพณี คือ ความประพฤติของคนส่วนรวมที่ถือกันเป็นธรรมเนียม หรือ เป็นระเบียบแบบแผน และสืบต่อกัน มาจนเป็นพิมพ์เดียวกัน และยังคงอยู่ได้ก็เพราะมีสิ่งใหม่เข้ามาช่วยเสริม สร้างสิ่งเก่าอยู่เสมอ และ กลมกลืนเข้ากันได้ดี ประเพณี คือ ระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติที่เห็นว่าดีกว่า ถูกต้องกว่า หรือ เป็นที่ยอมรับของคนส่วนใหญ่ใน สังคมและมีการปฏิบัติสืบต่อกันมา

1. จารีตประเพณีหรือกฎศีลธรรม (Mores) หมายถึงสิ่งที่สังคมใดสังคมหนึ่งยึดถือและ ปฏิบัติสืบกันมาอย่างต่อเนื่องและมั่นคง เป็นเรื่องของความถูก ผิด มีเรื่องของศีลธรรมเข้ามาร่วม ด้วย ใครฝ่าฝืนหรือเฉยเมยถือว่าเป็นการละเมิดกฎของสังคม ชุมชน ผิดประเพณีของสังคม จารีต ประเพณีหรือกฎศีลธรรมของแต่ละสังคมย่อมไม่เหมือนกันสังคมไทยเห็นว่า การมีความสำนึกก่อน แต่งงานเป็นการผิดจารีตประเพณี แต่ชาวสวีเดนเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา ดังนั้นจารีตประเพณีเป็น เรื่องของแต่ละสังคม จะใช้ค่านิยมของสังคมใดสังคมหนึ่งไปตัดสินสังคมอื่นไม่ได้

2. ขนบธรรมเนียมหรือสถาบัน (Institution) เป็นระเบียบแบบแผนที่สังคมได้กำหนดไว้ แล้วปฏิบัติสืบมา คือรู้กันเองไม่ได้วางเป็น ระเบียบแบบแผนไว้ว่าควรปฏิบัติกันอย่างไร มักใช้คำว่า

สถานแทนขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งคนในสังคมมีความพอใจ เป็นเรื่องที่ปฏิบัติสืบทอดกันมา มีข้อกำหนดบังคับเอาไว้ เช่นสถาบันการศึกษา มีครู ผู้เรียน เจ้าหน้าที่ มีระเบียบการรับสมัครเข้าเรียน การสอบไล่ ประเพณีเกี่ยวกับการเกิดการบวช การแต่งงาน การตาย มีกฎเกณฑ์ของประเพณีวางไว้ แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้เมื่อจำเป็น

3. ธรรมเนียมประเพณีหรือประเพณีนิยม (Convention) เป็นแนวทางการปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวันที่ปฏิบัติกันมาจนเคยชิน แต่ต้องไม่ขัดแย้งกัน เป็นเรื่องที่ทุกคนควรทำแม้มีผู้ฝ่าฝืนหรือทำผิดก็ไม่ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ แต่อาจถูกตำหนิไว้ว่าไม่มีมารยาท ไม่รู้จักกาลเทศะ เช่น การแต่งกาย การรับประทานอาหาร การพูดเสียงดัง ฯลฯ

ประเภทของประเพณีชุมชนชาวกูย

ประเพณีที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตในที่นี้จะขอกล่าวถึงที่สำคัญหรือที่นิยมกันในปัจจุบันบางประเพณีเท่านั้น แบ่งได้กว้าง ๆ เป็น 2 ประเภท คือ 1) ประเพณีที่เกี่ยวกับครอบครัว เช่น เรื่องทำขวัญเดือน โกงจุก ทำบุญขึ้นบ้านใหม่ บวช แต่งงาน เรียกขวัญตาย เป็นต้น 2) ประเพณีที่เกี่ยวกับส่วนรวมเนื่องด้วยเทศกาล คือ คราวสมัยที่กำหนดขึ้นเป็นประเพณี เพื่อทำบุญและรื่นเริง เช่น สงกรานต์ เข้าพรรษา สารท ออกพรรษา ลอยกระทง ทอดผ้าป่า ทอดกฐิน เป็นต้น

การอนุรักษ์ประเพณีชุมชนชาวกูย ที่จัดขึ้นเพื่อสืบทอด รักษา สืบสาน และอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่ ซึ่งในพื้นที่ทำการศึกษาวัดผักไหมพุทธवास ตำบลขอนแก่น อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ได้กระทำในรอบปี มีดังนี้

1. **ประเพณีด้านศาสนา** คือ บุญผะเหวด ที่เรียกวันโดยทั่วไปว่า บุญมหาชาติ เป็นประเพณีบุญตามฮีตสิบสองของชาวอีสาน แต่ถ้าถือเป็นเรื่องการทาน การให้ตามหลักการพระพุทธศาสนา ก็เป็นประเพณีการบริจาคทานครั้งยิ่งใหญ่ คืองานมหากุศล ให้รำลึกถึงการบำเพ็ญบุญ คือ ความดีที่ยิ่งใหญ่ อันมีการสละความเห็นแก่ตัว เพื่อผลประโยชน์สุขอันไพศาลของมวลมนุษยชาติ ในตำนานฮีตสิบสอง ได้กล่าวถึงการทำบุญผะเหวด ไว้ว่า "ฮอดเดือนสี่ ให้พากันเก็บ ดอกจาน สานบั้งไฟเสียบดอกจิก" ก็พอจะอนุมานได้ถึงสภาพทั่วไปของชาวอีสานว่า ดอกจิก ดอกจาน บานราวต้นเดือน 3 พุทธศาสนิกชนจะเก็บดอกไม้เหล่านี้ มาร้อยเป็นมาลัยเพื่อตกแต่งศาลาการเปรียญสำหรับบุญมหาชาติ และในงานนี้ (ยโสธรา ศิริภาพระภากร, 2559 : 9) ก็จะมีการเทศน์มหาชาติ ซึ่งถือว่าเป็นงานอันศักดิ์สิทธิ์ผู้ใดฟังเทศน์มหาชาติจบภายในวันเดียว และบำเพ็ญคุณงามความดี จะได้านิสงส์ ไปเกิดในภพพระอริยมตไตรย เป็นดินแดนแห่งความสุขตามพุทธคติ การจัดงานประเพณีบุญผะเหวดในรอบหนึ่งปีจะจัดเพียงครั้งเดียว คือ ระหว่างเดือน 3 เดือน 4 ไปจนถึง

กลางเดือน 5 โดยจะมีวันรวม ตามภาษาอีสาน เรียกว่า รูปเทียน วันโสมบุญ พุทธศาสนิกชนมาช่วยกันจัดตกแต่งศาลา หรือสถานที่ที่จะทำบุญ จัดเตรียมเครื่องสักการะ ดอกไม้ รูปเทียน ข้าวตอกอย่างละพันท่อน มีการตั้งธงใหญ่ ไว้แปดทิศ และมีศาลเล็ก ๆ เป็นที่เก็บข้าวพันท่อนและเครื่องควหาวน สำหรับผี เปรต และมารรอบ ๆ ศาลาการเปรียญจะแขวนผ้าผะเหวด เป็นเรื่องราวของพระเวสสันดรตั้งแต่กัณฑ์ที่หนึ่ง ถึงกัณฑ์สุดท้าย องค์การบริหารส่วนตำบล ได้ตระหนักถึงความสำคัญของกิจกรรมทางด้านศาสนา วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น จึงได้จัดทำโครงการบุญผะเหวดเทศน์มหาชาติขึ้น เพื่อบำรุงส่งเสริมประเพณีพื้นบ้านให้คงอยู่ตลอดไป ชุมชนชาวภูยในในพื้นที่ ได้รักษา สืบทอด อนุรักษ์และได้จัดเป็นงานบุญประจำปีที่สำคัญของวัดผักไหมพุทธาวาส งานประเพณีบุญผะเหวดเทศน์มหาชาติ เป็นประเพณีการบริจาคทานครั้งยิ่งใหญ่ คืองานมหากุศล ให้รำลึกถึงการบำเพ็ญบุญ คือ ความดีที่ยิ่งใหญ่ อันมีการสละความเห็นแก่ตัว ของพระเวสสันดร เพื่อประโยชน์สุขของมนุษยชาติ มีการฟังเทศน์มหาชาติตั้งแต่กัณฑ์แรก ถึงกัณฑ์สุดท้าย โดยเชื่อว่าถ้าฟังเทศน์มหาชาติครบทุกกัณฑ์ภายในวันเดียวจะทำให้ไปเกิดในภพพระอริยมตโดย การได้รับรู้ถึงความเสียสละของพระเวสสันดร ทำให้ผู้คนได้ซาบซึ้งถึงความดีอันยิ่งใหญ่ เกิดความซาบซึ้งในพระพุทธานุภาพ มีผลต่อจิตใจของผู้คนให้ยึดถือเป็นแบบอย่างที่ดีในการประพฤติปฏิบัติ เป็นวิถีการดำเนินชีวิตที่ดีงามของผู้คน จนทำให้มีการสืบทอด สืบสานประเพณีบุญผะเหวดเทศน์มหาชาติกันทุกหมู่บ้าน จากรุ่นสู่รุ่น การจัดงานประเพณีจึงมีคุณค่าทางสังคมเพราะประเพณีทางศาสนาเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของผู้คนในสังคม

2. ประเพณีบุญข้าวจี บุญข้าวจี เป็นงานบุญประเพณีของชาวภูยในชุมชน ที่กระทำกันในเดือน 3 จนเรียกว่า บุญเดือน 3 บุญข้าวจีเป็นบุญประเพณีสำคัญที่มีกำหนดอยู่ในฮีตสิบสอง ดังรู้จักกันทั่วไปว่า ข้าวจี คือ ข้าวเหนียวหนึ่งไหสุกแล้วนำมาปั้นเป็นก้อนทากลือเคล้าให้ทั่ว เอาไม้เสียบย่างไฟเหมือนไถย่าง เมื่อข้าวสุกเกรียมแล้วก็เอาไขซึ่งตีไว้แล้วทาแล้วย่างซ้ำอีกกลายเป็นไขเคลือบข้าวเหนียว เสร็จแล้วถอดไม้ออกแล้วเอาน้ำอ้อยหรือน้ำตาลที่เป็นก้อนยัดใส่แทนกลายเป็นข้าวเหนียวยัดไส้ แล้วถวายพระเณรฉันตอนเช้า

3. ประเพณีบุญสงกรานต์ บุญสงกรานต์หรือตรุษสงกรานต์ ทำกันในเดือนห้า ปกติมี 3 วัน โดยจะเริ่มตั้งแต่วันที่ 13 เมษายน ถึงวันที่ 15 เมษายน ของทุกปี เหมือนกับภาคกลาง ในวันที่ 13 เมษายน เป็นวันต้นคือวันมหาสงกรานต์ วันที่ 14 เมษายน คือวันกลางเป็นวันเนา และวันที่ 15 เมษายน คือวันสุดท้ายเป็นวันเถลิงศก ชาวอีสานถือเป็นวันขึ้นปีใหม่จะมีการสงน้ำพระพุทธรูป ที่สงน้ำพระพุทธรูปมักเป็นที่จัดไว้ในที่เห็นว่าเหมาะสม ซึ่งตามปกติมักใช้ศาลาการเปรียญ แต่บางวัดก็จัดสร้างหอสงขึ้นแล้วอัญเชิญพระพุทธรูปไปประดิษฐานไว้ เพื่อทำการสงในวันสงกรานต์ บุญ

สร้งน้ำ การสร้งน้ำมีการรดน้ำพระพุทธรูป พระสงฆ์ ผู้หลักผู้ใหญ่ ด้วยน้ำอบน้ำหอมเพื่อขอขมาและขอพร เป็นประเพณีอันดีงามควรรักษาไว้ มีการทำบุญถวายทาน การทำบุญสร้งน้ำกำหนดเอาวันขึ้น 15 ค่ำ เดือนห้า บางทีเรียกว่า บุญเดือนห้า ถือเป็นเดือนสำคัญ เพราะเป็นเดือนเริ่มต้นปีใหม่

4. ประเพณีแซนอาหะประจำปี ชาวภูยกวามเชื่อทางศาสนาของชาวภูยมีลักษณะผสมผสานระหว่างศาสนาพุทธและการนับถือผี (animism) และมีความเชื่อในศาสนาพราหมณ์-ฮินดูบ้าง เช่น การบายศรีสู่ขวัญ การขึ้นบ้านใหม่ การแต่งงาน และอื่น ๆ (กฤษณ์นัท แสงมาศ และยโสธรา ศิริภาพระภากร, 2560 : 5) ภายในชุมชนชาวภูยจะมีทั้งวัดและศาลผีประจำหมู่บ้าน ชาวภูยบูชาผีบรรพบุรุษ ซึ่งเรียกว่า “ยะจัวะฮ” บนบ้านจะมีหิ้งบูชาผีบรรพบุรุษ มีรูปเทียนและกรวยที่เย็บจากใบตอง บางบ้านก็จะสร้างเป็นศาลผีบรรพบุรุษไว้ใกล้กับศาลเจ้าที่ บ้านที่ไม่มีหิ้งหรือศาลก็อาจจะไปไหว้ผีบรรพบุรุษที่หิ้งหรือศาลของญาติพี่น้อง บ้านส่วนใหญ่จะมีหิ้งบูชาพระพุทธรูปไว้ในบ้านและจะสร้างศาลผีบรรพบุรุษไว้ใกล้บ้าน การเซ่นบรรพบุรุษจะกระทำอย่างน้อยปีละครั้ง ชาวบ้านจะเริ่มพิธีโดยเอาข้าวที่สุกแล้ว กรวยใบตอง ผ้า สตางค์ หมากพลู เอามาวางไว้ใต้หิ้งบูชา ทำพิธีเช่นโดยเอาน้ำตาลโรยบนข้าวสุก จุดเทียนปักลงที่ข้าว แล้วกล่าวขอให้ผีบรรพบุรุษคุ้มครองให้ครอบครัวเจริญรุ่งเรือง ในขณะที่กล่าวก็เอาเหล้าค่อยๆ รินลงขันอีกใบ เหมือนการ (จิตร ภูมิศักดิ์, 2556 : 259) กรวดน้ำเสร็จแล้วก็หยิบของที่ใช้เช่นอย่างละนิดไปวางบนหิ้ง ที่เหลือก็เอาไว้รับประทานและใช้เอง นอกจากวิญญานของบรรพบุรุษแล้ว ชาวภูยยังเคารพนับถือวิญญานทั่วไป ได้แก่ ภูติผีปีศาจ เจ้าที่เจ้าทาง เจ้าป่าเจ้าเขา เป็นต้น เมื่อจะประกอบกิจการงานใดที่สำคัญเกี่ยวกับความสุขความเจริญจะต้องทำพิธีขจัดปัดเป่า ด้วยความกลัวว่าผีบางพวกอาจจะให้โทษหรือมาขัดขวางการกระทำ เป็นที่น่าสังเกตว่าในพิธีกรรมต่าง ๆ เกือบทั้งหมดจะมีข้าวเป็นองค์ประกอบในการเซ่นสังเวยอยู่เสมอ เพราะข้าวเป็นอาหารหลักที่มีบุญคุณและเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ในการเพาะปลูกข้าวเกือบทุกขั้นตอนจะมีการจัดพิธีกรรม สวดสรรเสริญหรือแสดงความเคารพข้าว (ยโสธรา ศิริภาพระภากร และคณะ, 2560 : 5-6)

5. ประเพณีสารท เดือนสิบชาวภูยประจำปีเพื่อเซ่นไหว้บรรพบุรุษ อุทิศส่วนบุญแก่ผู้ล่วงลับ ลูกหลานได้แสดงออกถึงความกตัญญูต่อบุคคลที่ต่อผู้มีพระคุณ (สุริยา คลังฤทธิ์และ, 2561 : 9) และพบปะญาติมิตร เกิดความสามัคคีระหว่างพี่น้องในพึงพาอาศัยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พิธีแซนโฆนตา ที่สืบทอดกันมายาวนานเช่นกันความหลากหลายทางด้านภาษาและวัฒนธรรมขอมที่เก่าแก่ของชาวสุรินทร์ผสมผสานกลมกลืนกันมายาวนานนับร้อยปี โดยมีคนพื้นเมืองอยู่ร่วมกันนั้นก็คือชาวภูยกี่ที่มีวิถีชีวิตที่ค่อนข้างโดดเด่น คือมีวิถีชีวิตอยู่ร่วมกับช้าง เลี้ยงช้างประดุจหนึ่งคนในครอบครัว ให้ความรักและความเอ็นดูจนเกิดความรักความผูกพัน ระหว่างคนกับช้างแถมทุกหลังคาเรือนของ

หมู่บ้านข้างตากกลาง จะมีข้างทุกบ้าน และมีวิถีชีวิตทางด้านวัฒนธรรม สืบทอดเป็นประเพณีกันมาอย่างยาวนาน และชุมชนชาวกูย โดยผู้หญิงแต่งกายประจำถิ่นด้วยผ้าถุงไหม เสื้อไหม และชายนุ่งโสร่งผ้าไหม นำเครื่องเช่นไห้วแขนโกลนตา มีไก่อ่าง เนื้อย่าง หมูย่าง ปลาย่าง ข้าวสาร ข้าวสวย ผลไม้ ขนมกระยาสารท และข้าวต้มหางยาว ข้าวต้มใบมะพร้าวในกระเฉด หรือ พาชนะเพื่อนำไปทำบุญที่วัดผักไหมพุทธวาส และปฏิบัติเช่นนี้มานานและยังรักษา สืบทอด อนุรักษ์เอาไว้ให้ลูกหลานต่อไป (ยโสธรา ศิริภาพระภากร และคณะ, 2561 : 1-5)

1.4 วิเคราะห์คุณค่าการอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่นด้านศาสนาชุมชนชาวกูย ได้แก่

1.4.1 ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรทางวัฒนธรรมประเพณีชุมชนและช่วยส่งเสริมคุณค่าและความสำคัญของแหล่งศิลปกรรม ซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรทางวัฒนธรรม (Cultural Resource) ให้เด่นชัดขึ้น

1.4.2 ช่วยให้เกิดความภาคภูมิใจในบุญประเพณีอันเก่าแก่ของบรรพบุรุษที่ได้รับรักษา สืบทอดจนกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ประเพณีของชุมชนที่ดีงาม

1.4.3 ช่วยให้เกิดความสามัคคีในการร่วมมือร่วมใจ ดูแล ปกป้องและรักษาสืบทอด ดูแลร่วมกันอนุรักษ์ และพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน ให้คงอยู่ต่อไป (Yasothisara S., 2017 : 4)

1.4.4 ช่วยเสริมสร้างชื่อเสียงที่ดีงามทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีชุมชนให้แก่ชุมชนชาวกูยได้เป็นแหล่งอารยธรรมที่ยังมี บุญประเพณีที่งดงาม และสามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวตามสายบุญ หรือ การแสวงบุญได้

1.5 ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

1.5.1 ช่วยเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีให้แก่ชุมชนชาวกูย

1.5.2 ช่วยเสริมสร้างให้ชุมชนในบริเวณนั้นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

1.5.3 ช่วยให้ชุมชนมีแหล่งสันทนาการเพื่อประโยชน์ทางด้านสุขภาพอนามัยจิตใจ

1.6 ด้านการศึกษาและวิจัย

1.6.1 ช่วยยกระดับคุณภาพทรัพยากรบุคคลให้มีมาตรฐานสูงขึ้น ทั้งทางด้านวิชาการและทัศนคติ

1.6.2 ช่วยให้เยาวชนของชาติมีแหล่งความรู้ทางวิชาการที่จะนำไปสู่การศึกษาและวิจัย ซึ่งจะมีประโยชน์มาสู่ท้องถิ่นในอนาคต

บทสรุป (Conclusion)

พระสงฆ์กับการพัฒนาท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมและประเพณีชุมชน ของวัดผักไหมพุทธาวาส ตำบลผักไหม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ได้ทำการสร้างภาคีเครือข่ายในบริบทของชุมชนโดยมีองค์กรสำคัญที่ต้องทำงานร่วมกัน ได้แก่ บ้านหรือชุมชนโดยส่วนมากพื้นที่แห่งนี้มีกลุ่มชาวไทยภูเขาเข้ามาอาศัยอยู่มาก วิถีชีวิตของกลุ่มชนมักให้ความสำคัญกับการอิงอาศัย ได้แก่ ธรรมชาติ น้ำ ป่าไม้ ผลผลิตทางการเกษตร อำนาจเหนือธรรมชาติ ศิวิญญาน และยังมีการประกอบพิธีกรรม ได้แก่ พิธีกรรมกล่อม เป็นพิธีกรรมสื่อสารดวงวิญญาณของชาวไทยภูเขา และการเรียกขวัญด้วย ด้วยวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีอยู่จึงนำมา ผสมผสานกับประเพณีประจำปีของวัดผักไหมพุทธาวาสเพื่อเป็นการสร้างอัตลักษณ์และยังเป็นกิจกรรมสำคัญของกลุ่มชนในการนำเสนอสมรรถภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเอง โดยทางวัดให้นามสมรรถภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวไทยภูเขานี้มาแสดงในงานประเพณีที่จัดขึ้น เช่น ช่วงงานบุญกฐิน ช่วงงานบุญพระเวฬุสันดรที่มีการจัดกิจกรรมที่ยิ่งใหญ่มาก ส่วนทางวัดจะเป็นสถานที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา และวัดได้จัดพื้นที่ที่เรียกว่าลานธรรม ลานวัฒนธรรมชุมชนซึ่งใช้เป็นสถานที่ในการจัดกิจกรรมการแสดง ได้แก่ พิธีกรรมเรียกขวัญแบบท้องถิ่นชาวกูย พิธีกรรมกล่อม พิธีกรรมเซ่นไหว้ปู่ตาวิถีชีวิตและการพึ่งพาของชาวไทยภูเขา วัดเป็นพื้นที่ส่วนร่วมของชุมชนที่จะเข้ามารับชมและร่วมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาด้วย ด้านโรงเรียน จะเป็นการนำนักเรียนมาร่วมแสดง และจัดบริบทในพื้นที่ต่าง ๆ ทั้งนี้ยังนำนักเรียนมาศึกษานอกพื้นที่เพื่อบันทึกข้อมูลตามรายวิชาเพื่อเป็นการภูมิความรู้ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น ประเพณีชุมชนของชาวไทยภูเขา และองค์การบริหารส่วนตำบล มักเป็นองค์กรที่ร่วมในกิจกรรมในพิธีกรรมและร่วมสืบสาน พัฒนาต่อยอดทางวัดที่จัดเข้ามาแสดงในพื้นที่วัด ทั้งนี้ยังสนับสนุนงบประมาณบางส่วนเพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่นด้วย

ดังนั้นการทำงานของวัด ผักไหมพุทธาวาส ตำบลผักไหม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ได้มีการจัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา จัดเป็นงานประเพณีประจำปี ทั้งนี้ยังมีการนำพิธีกรรม และ วิถีชีวิตของชาวไทยภูเขา เข้ามาเป็นกิจกรรมเสริมด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นและเป็นการต้อนรับแขกเจ้าภาพผู้มาเยือนให้เกิดความเพลิดเพลิน และยังได้รับชมการแสดงของชุมชนที่จัดขึ้นด้วยเป็นการส่งเสริม และสืบสานให้กลายเป็นกิจกรรมสำคัญของชุมชนชาวไทยภูเขาที่ผสมผสานกับงานประจำปีของวัดผักไหมพุทธาวาส

ด้านคุณค่าพบว่าทำให้เกิดเอกลักษณ์ประจำถิ่นอาจเป็นสิ่งมีความรู้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านพระพุทธศาสนา และยังเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดรายได้แก่ ชุมชนด้วยการนำผลิตผลของชุมชนมาบริการแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม จากการนำความโดดเด่นของพื้นที่ ให้มาพัฒนาเป็นอย่างสร้างสรรค์ในด้านประเพณี วัฒนธรรมประวัตินี้ความเป็นมาให้หลากหลายมิติ คุณค่าผู้เข้าร่วมในงานบุญประเพณีท้องถิ่น ที่ได้รับการพัฒนาในด้านจิตใจ ทำให้ได้รับความรู้ เป็นการช่วยควบคุมจิตและพฤติกรรมได้ในระดับหนึ่ง ทำให้เกิดในด้านสุนทรียศาสตร์ด้วยทางหนึ่งในการท่องเที่ยวและจิตใจที่เอื้ออำนวยคุณค่าทางอิทธิพลของวัดพบว่ามีความสำคัญทำให้เกิดพลังในด้านต่าง ๆ ทำให้ผู้คนได้ปฏิบัติตามค้อยตาม เห็นตาม มีความเชื่อในความงดงามความดี โดยเฉพาะด้านการดำเนินชีวิต ทำให้บุคคลเว้นข้อห้าม ปฏิบัติตามระเบียบ กฎ กติกา ของสังคม ชุมชน และแนวทางในการดำเนินชีวิต

เอกสารอ้างอิง (References)

- กฤษณ์นัท แสงมาศ และยโสธรา ศิริภาพระภากร. (2560). งานแผนอหะยัญประจำปีที่มีต่อปราสาทบ้านโพธิ์ศรีธาตุตำบลเกาะแก้วอำเภอสำโรงทาบ จังหวัดสุรินทร์. ในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยทางพระพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาความหลากหลายทางวัฒนธรรมในอีสานใต้. 20 มีนาคม 2560. หน้า 249-260. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์.
- กิตติยา พุกภาษีกิจ และบุญสม เกษประดิษฐ์. (2561). แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษา ตำบลจันทเขลม อำเภอเขาชีเมฆ จังหวัดจันทบุรี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี. 10(1) : 246-257.
- จิตร ภูมิศักดิ์. (2556). ความเป็นมาของคำสยาม ไทย ลาว และขอม และลักษณะทางสังคมของชื่อชนชาติ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ชนนิยม.
- ยโสธรา ศิริภาพระภากร. (2559). อิทธิพลทางความเชื่อกับรูปแบบวิถีการดำเนินชีวิตพิธีกรรมการสะเดาะเคราะห์ต่ออายุของชาวไทยเขมรสรินทร์. ในการประชุมวิชาการระดับชาติ ราชมงคลสุรินทร์วิชาการ ครั้งที่ 8 “วิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย 4.0”. 22-23 ธันวาคม 2559. หน้า D-109-116. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์.
- ยโสธรา ศิริภาพระภากร. (2561). คติคำสอนเครื่องประกอบพิธีกรรมสะเดาะเคราะห์ของชาวไทยเขมรสรินทร์. วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 9(1) : 73-83.

- ยโสธารา ศิริภาพระภากร. (2560). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเทพบริบาลแห่งชนเผ่ากับกลุ่มชาวไทยกาย อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์. **วารสารวามัญของแหกรพุทธศาสตรปริทรรศน์**. 4(2) : 7-12.
- ยโสธารา ศิริภาพระภากร และคณะ. (2560). คุณค่าคำสอนในพิธีกรรมแซนกะมัยของกลุ่มชนชาวไทยกาย-ส่วย บ้านศาลาสამคี่ ตำบลบ้านขบ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์. **ในการประชุมวิชาการระดับชาติ นวัตกรรมเทคโนโลยีวิชาการ “วิจัยจากองค์ความรู้สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน”**. 25-26 ธันวาคม 2560. หน้า C-297-303. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์.
- ยโสธารา ศิริภาพระภากร. (2561). โขนตาวัฒนธรรมประเพณีของชาวไทยเชื้อสายเขมร จังหวัดสุรินทร์. **วารสารหาดใหญ่วิชาการ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ (หาดใหญ่วิชาการ)**. 16(2) : 237-249.
- สำเร็จ อินทยุง, ยโสธารา ศิริภาพระภากร และสุริยา คลังฤทธิ์. (2562). แซนพนมพิธีกรรมบูชาภูเขากลุ่มชาวไทยเขมร บ้านตะโก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์. **ในการประชุมสัมมนาวิชาการระดับชาติ “เวทีวิจัยและศิลปวัฒนธรรมศึกษา” ครั้งที่ 2**. 23 สิงหาคม 2562. หน้า 374-378. สถาบันวิจัยและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุริยา คลังฤทธิ์, ยโสธารา ศิริภาพระภากร และภัสสร มิ่งไธสง. (2561). แซนพนม : ภูมิปัญญาเขมรโบราณมิติความสัมพันธ์ระหว่างคนสิ่งศักดิ์สิทธิ์และสิ่งแวดล้อม กรณีชุมชนรอบเขาพนมรุ้ง. **วารสารวิจัยสังคมจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย**. 41(2) : 177-194.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). **การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Yasothara, S. (2017). The Ethic Value in Galmore Ceremony of Thai-Kui Ethnic group : Baan Nongdum, Samrongthap District, Surin Province, Thailand. **International Conference on Evolving Trends in Social Sciences and Business Studies**. ANI Akademika Nusa Internasional Association of Social Sciences and Humanities (ETSBSAPRIL) Volume 02, Issue 04, April 24-25, 2017. Bali, Indonesia.

คำแถลงฉันทามติสตอกโฮล์มว่าด้วยการแปลงเพศในวงการกีฬา:
ข้อพิจารณาความท้าทายและโอกาสจากมุมมองด้านสิทธิมนุษยชน^{*}
Statement of the Stockholm Consensus on Sex Reassignment
in Sports: A Comment on Challenges and Opportunities from A
Human Rights Perspective^{*}

ปีดิเทพ อยู่เย็นยง¹

Pedithep Youyuenyong¹

Received : February 10, 2023; Revised : March 2, 2023; Accepted : March 2, 2023

บทคัดย่อ (Abstract)

ในการเจรจาหารือระหว่างคณะกรรมการวิชาการวิสามัญของคณะกรรมการโอลิมปิกสากลที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบายด้านการแพทย์ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามคณะกรรมการการแพทย์ของคณะกรรมการโอลิมปิกสากล คณะกรรมการชุดนี้ได้ทำการหารือประเด็นเกี่ยวกับการแปลงเพศในวงการกีฬา ประเด็นเช่นนี้ถือเป็นความท้าทายด้านกฎหมายที่ในวงการกีฬาที่เพิ่งได้รับการพิจารณา อาทิ การผ่าตัดแปลงเพศของนักกีฬา การจำแนกแยกแยะเพศของนักกีฬาภายหลังจากการผ่าตัดแปลงเพศ และการรักษาด้วยฮอร์โมนบำบัดที่เหมาะสมต่อนักกีฬาที่แปลงเพศ บทความฉบับนี้มุ่งศึกษาประเด็นท้าทายเกี่ยวกับการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักกีฬาข้ามเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแบ่งแยกเพศในกีฬาที่มีการแข่งขันภายใต้หลักการในคำแถลงฉันทามติสตอกโฮล์มว่าด้วยการแปลงเพศในวงการกีฬา 2003 (ฉันทามติสตอกโฮล์ม 2003) บทความฉบับนี้ยังหยิบยกข้อโต้แย้งบางประการเกี่ยวกับการนำเอาบรรทัดฐานด้านสิทธิมนุษยชนกับมาตรฐานการแบ่งแยกเพศที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในวงการกีฬาที่มีการแข่งขัน

คำสำคัญ: การแปลงเพศ, การแบ่งแยกเพศ, กีฬา, ฉันทามติสตอกโฮล์ม, สิทธิมนุษยชน

¹คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; Faculty of Law, Chiang Mai University, Thailand;
e-mail : pedithep.y@cmu.ac.th

^{*}DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2023.14>

Abstract

Over the course of discussion of an ad-hoc committee of the International Olympic Committee (IOC)'s medical regulatory body — known as the IOC Medical Commission — new elements have been introduced into the international discussion of issues raised in dimensions of the discussion of sex reassignment in sports. These elements allow for specific legal challenges to be tackled such as athletes 'surgical anatomical changes, legal recognition of athletes' assigned sex, and hormonal therapy appropriate for the athletes' assigned sex. This article explores the challenges of the participation of transgender athletes in competitive sports and, more broadly, of sex segregation in competitive sport in light of the norm in competitive sports under the Statement of the Stockholm consensus on sex reassignment in sports 2003 (Stockholm Consensus 2003). The paper also explains that there are a few arguments for sports stakeholders and participants to apply appropriate international human rights norm and standards of sex segregation in competitive sports.

Keywords: Sex Reassignment, Sex Segregation, Sports, Stockholm Consensus, Human Rights

บทนำ (Introduction)

กีฬาที่มีการแข่งขัน (Competitive Sports) เป็นกิจกรรมที่อาศัยการรวมกลุ่มกันของบุคคลที่มีความสนใจในกิจกรรมกีฬามีระเบียบแบบแผนรูปแบบเดียวกันหรือการเล่นกีฬาที่มีกฎกติกา กำหนดเอาไว้ไปในแนวทางเดียวกัน แล้วบุคคลเช่นนี้ก็จะร่วมกันจัดขึ้นกิจกรรมดังกล่าวขึ้น โดยมุ่งเน้นให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา (Sports Competitors) ได้สามารถทำกิจกรรมกีฬาในตนเองชิงเอาชนะคู่แข่งอีกฝ่ายเพื่อรางวัลหรือเล่นกีฬาเพื่อประชันชั้นสู้อาชนะคู่แข่งฝ่ายตรงข้าม กิจกรรมหรือการเล่นเช่นนี้มุ่งเน้นการรวมตัวกันของบุคคลอันจะก่อให้เกิดสัมพันธภาพอย่างเป็นทางการต่อกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาต้องยินยอมผูกพันปฏิบัติตามกฎกติกาที่ผู้จัดการแข่งขันกีฬา (Organizing Body) ได้กำหนดขึ้นเพื่อใช้บังคับผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาให้มีความประพฤติหรือมารยาทเป็นไปตามที่ผู้จัดการแข่งขันกีฬาต้องการ ผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาไม่ปฏิบัติตามย่อมได้รับผลร้าย กฎกติกาอาจถูกกำหนดขึ้นเพื่อกำหนดระเบียบแห่งความสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาด้วยกันหรือระหว่างผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬากับ

ผู้จัดการแข่งขันกีฬา หรือเพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมการแข่งขันกีฬาให้ลุล่วงไปได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย กฎกติกาอาจเกิดจากจารีตประเพณีอันเป็นที่ยอมรับนับถือเป็นมาตรฐานหรือแนวปฏิบัติร่วมกันในวงการกีฬาก็ได้ ทั้งนี้ผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาจมีความเกี่ยวพันในทางบริหารปกครองระหว่างองค์กรบริหารปกครองกีฬา (Sports Governing Bodies หรือ SGBs) เช่น สหพันธ์กีฬานานาชาติ (International Sports Federations หรือ IFs) ในฐานะที่มีอำนาจเหนือกว่ากับองค์กรของตนในฐานะที่อยู่ภายใต้อำนาจการบริหารปกครองขององค์กรบริหารปกครองกีฬา สำหรับกฎกติกาอาจเกิดจากจารีตประเพณีอันเป็นที่ยอมรับนับถือเป็นมาตรฐานหรือแนวปฏิบัติร่วมกันในวงการกีฬาอย่างหนึ่ง นั่นก็คือ การแบ่งแยกเพศในกีฬาที่มีการแข่งขัน (Sex Segregation in Competitive Sports) กีฬาที่มีการแข่งขันมักจำแนกประเภทการแข่งขันตามเพศ ได้แก่ การแข่งขันประเภทชาย (Men's categories) และการแข่งขันกีฬาประเภทหญิง (Women's categories) การแบ่งแยกเพศในกีฬาที่มีการแข่งขันเป็นการประเพณีปฏิบัติที่วงการกีฬานิยมปฏิบัติสืบต่อกันมาเป็นเวลานาน จนเป็นที่ยอมรับว่าเป็นแบบแผนสำหรับยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติในวงการกีฬาที่มีการแข่งขัน (Norm in sports) (Tanimoto & Miwa, 2021)

เหตุที่มีการแบ่งแยก (Separate) ประเภทการแข่งขันกีฬาเป็นประเภทชายกับประเภทหญิงอย่างแพร่หลายในวงการกีฬา (หรือการแข่งขันรายการสำหรับชายหรือหญิงโดยเฉพาะ) นั้นก็เพราะในวงการกีฬายอมรับนับถือข้อสันนิษฐานที่ว่าความแตกต่างทางชีวภาพ (Biological Difference) ระหว่างชายและหญิงทำให้ชายมักแข็งแรงกว่าหญิง (Male humans are stronger than female humans) ข้อสันนิษฐานเช่นนี้ได้ถูกยอมรับนับถือสืบต่อกันมาเป็นเวลานาน จนเป็นที่ยอมรับว่าเป็นประเพณีปฏิบัติเสมอด้วยกฎกติกาในสังคมกีฬา (Hamilton, Lima, Barrett et al., 2021) ประกอบกับในวงการกีฬาสากลก็มักยึดมั่นถือมั่นเอาไว้ว่ามีข้อเท็จจริงที่ว่าถ้าชายกับหญิงลงทำการแข่งขันในลักษณะที่เป็นคู่แข่งกันแล้ว ให้สันนิษฐานว่ามีชายจะต้องได้เปรียบทางด้านร่างกายเหนือไปกว่าหญิงอย่างแน่แท้ เหตุนี้เองการจัดการแข่งขันกีฬาจึงมักแยกการแข่งขันกีฬาเป็นประเภทชายกับประเภทหญิงเอาไว้อย่างชัดเจน ปิดกั้นไม่ให้มีการแข่งขันระหว่างคู่แข่งที่เป็นชายกับหญิง ไม่เปิดโอกาสให้ชายผู้มีความแข็งแรงด้านร่างกายเหนือกว่าหญิงถือโอกาสเอาเปรียบหญิงอีกฝ่ายหนึ่งในกีฬาที่มีการแข่งขัน (Villanueva & McMullin, 2022) ซึ่งมีความแข็งแรงด้านร่างกายที่ดีกว่าชาย ซึ่งทำให้เกิดความไม่เป็นธรรม (Unfair) ในวงการกีฬา (Safer, 2022)

อย่างไรก็ตามความแตกต่างทางชีวภาพที่ใช้แบ่งแยกการแข่งขันกีฬาประเภทชายและหญิงยึดถือหรืออยู่บนพื้นฐานความแตกต่างในโครงสร้างทางกายวิภาคหรือสรีรวิทยาที่แสดงออกให้เห็นว่าเป็นเพศสรีระที่เป็นหญิงหรือชายเท่านั้น แต่ไม่ได้ใช้ ความเป็นหญิงหรือความเป็นชายที่ถูกกำหนด

โดยความประสงค์ของเจ้าของสิทธิ์มาจำแนกหรือจัดกลุ่มว่านักกีฬาควรเข้าแข่งขันในกีฬาประเภทหญิงกับประเภทชาย อีกทั้งหากนักกีฬาที่มีเพศสรีระเป็นชายมีเพศวิถีของตนเองเฉกเช่นหญิงหรือนักกีฬาที่มีเพศสรีระเป็นหญิงมีเพศวิถีของตนเองเฉกเช่นชาย แล้วนำตนเข้าสู่กระบวนการผ่าตัดแปลงเพศชายเป็นหญิง (Male to Female หรือ MTF) หรือผ่าตัดแปลงเพศหญิงเป็นชาย (Female to Male หรือ FTM) แล้ว ผลที่ตามมาย่อมทำให้นักกีฬาที่เข้าสู่กระบวนการแปลงเพศกลายเป็นนักกีฬาชายข้ามเพศ (Trans Male Athlete) และนักกีฬาหญิงข้ามเพศ (Trans Female Athlete) จึงมีปัญหาตามมว่านักกีฬาข้ามเพศ (Transgender Athlete) ที่เข้าสู่กระบวนการแปลงเพศ (Gender-Affirming Procedures) หรือได้รับการศัลยกรรมผ่าตัดแปลงเพศ (Gender Affirmation Surgery) มาแล้ว จะสามารถเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาได้หรือไม่ (Sykes, 2006) ถ้าสามารถเข้าร่วมได้แล้วจะต้องเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาประเภทหญิงหรือประเภทชายที่ตรงกับเพศที่ติดตัวมาแต่กำเนิดหรือจะต้องเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาประเภทหญิงหรือประเภทชาย ที่ตรงกับอัตลักษณ์ตัวตนของที่ตนเองตัดสินใจเลือกที่จะเป็นในปัจจุบัน

คำแถลงฉันทามติสตอกโฮล์มว่าด้วยการแปลงเพศในวงการกีฬา

คำแถลงฉันทามติสตอกโฮล์มว่าด้วยการแปลงเพศในวงการกีฬา (คำแถลงฉันทามติสตอกโฮล์ม) ได้แก่ เอกสารที่เกิดจากข้อหารืออย่างเป็นทางการของคณะกรรมการการแพทย์ของคณะกรรมการโอลิมปิกสากล ซึ่งมีความเห็นต้องกันในลักษณะที่ให้ผู้เกี่ยวข้องกับกีฬาโอลิมปิกสากลภายใต้เงื่อนไข (Conditions) ที่ว่านักกีฬาข้ามเพศที่ได้รับการแปลงเพศมาเรียบร้อยแล้วย่อมมีสิทธิที่จะเข้าร่วมการแข่งขัน (Compete) ในการแข่งขันกีฬา โดยคณะกรรมการโอลิมปิกสากลหรือ IOC ได้รับรองหลักการในคำแถลงฉันทามติดังกล่าว แล้วคณะกรรมการโอลิมปิกสากลหรือ IOC ให้คำแถลงฉันทามติดังกล่าวเป็นแนวปฏิบัติหรือแนวทางในการจัดกิจกรรมกีฬามีการแข่งขันในการแข่งขันโอลิมปิกฤดูร้อน ครั้งที่ 28 ณ กรุงเอเธนส์ 2004 (Games of the XXVIII Olympiad in Athens 2004) (Cavanagh & Sykes, 2006) โดยคณะกรรมการโอลิมปิกสากลในฐานะที่เป็นองค์กรจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกและในฐานะที่เป็นองค์กรกำกับดูแลการแข่งขันกีฬานานาชาติ ได้รับรองว่านักกีฬาข้ามเพศทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักกีฬาในชนิดกีฬาใด ๆ ก็ตาม ก็ล้วนเป็นนักกีฬาที่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมกีฬามีการแข่งขันได้เช่นเดียวกันกับนักกีฬาหญิงและชายทั่วไป พร้อมกับการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬามีการแข่งขันภายใต้กฎกติกาเดียวกันที่ใช้บังคับกับนักกีฬาหญิงและชายทั่วไป นักกีฬาข้ามเพศแต่ละคนจึงย่อมมีสิทธิเฉกเช่นเดียวกับนักกีฬาหญิงและชายทั่วไป เท่ากับว่าคำแถลงฉันทามติสตอกโฮล์มรับรองสิทธิในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬามีการแข่งขัน (Right to Participate

in Competitive Sports) ในลักษณะที่วางหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรม กีฬาที่มีการแข่งขันของนักกีฬาข้ามเพศที่ได้รับการแปลงเพศมาเรียบร้อยแล้ว ทั้งที่เข้าสู่กระบวนการ ผ่าตัดแปลงเพศมาก่อนอย่างเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น (Before Puberty) หรือทั้งที่เข้าสู่กระบวนการผ่าตัด แปลงเพศมาหลังจากที่ย่างเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นเรียบร้อยแล้ว (After Puberty) นั้นหมายความว่า ผู้เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาโอลิมปิกสากลทุกลำดับชั้นควรส่งเสริมและคุ้มครองในสิทธิของนักกีฬา ข้ามเพศด้วยความเคารพ แล้วสิทธิในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่มีการแข่งขันก็พึงได้รับการรับรอง จากกฎกติกาว่าด้วยการแข่งขันกีฬาสากลและกฎระเบียบว่าด้วยการบริหารปกครองกีฬาในแต่ละ ชนิดกีฬาสากล

อนึ่ง คำแถลงฉันทามติสตอกโฮล์มได้ให้ข้อเสนอแนะว่าบรรดานักกีฬาที่เข้าสู่กระบวนการ ผ่าตัดแปลงเพศจากชายมาเป็นหญิงช่วงก่อนย่างเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นควรถูกจัดให้นักกีฬากลุ่มนี้ถือเป็น เด็กหญิง (Girls) และผู้หญิง (Women) แล้ว พึงให้กลุ่มนี้เข้าแข่งขันในกีฬาประเภทหญิง (Female) ในขณะที่เดียวกันก็ให้ข้อเสนอแนะไปในทางเดียวกันที่ว่าบรรดานักกีฬาที่เข้าสู่กระบวนการผ่าตัดแปลง เพศจากหญิงมาเป็นชายช่วงก่อนย่างเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นก็ควรถูกจัดให้นักกีฬากลุ่มนี้ถือเป็นเด็กชาย (Boys) และผู้ชาย (Men) แล้ว พึงให้กลุ่มนี้เข้าแข่งขันในกีฬาประเภทหญิง (Male)

อย่างไรก็ตาม คำแถลงฉันทามติสตอกโฮล์มได้ให้กำหนดเงื่อนไข (Conditions) เอาไว้ สำหรับพิจารณาว่าบรรดานักกีฬาที่เข้าสู่กระบวนการผ่าตัดแปลงเพศจากชายมาเป็นหญิงช่วง หลังจากที่ย่างเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นเรียบร้อยแล้วหรือเข้าสู่กระบวนการผ่าตัดแปลงเพศจากหญิงมาเป็น ชายช่วงหลังจากที่ย่างเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นเรียบร้อยแล้ว พึงถูกจัดกลุ่มให้เข้าแข่งขันในกีฬาประเภทหญิง หรือประเภทชาย (Eligible for participation in female or male competitions) โดยต้อง พิจารณาภายใต้เงื่อนไข 3 ประการดังต่อไปนี้ (International Olympic Committee, 2003)

(1) การเปลี่ยนแปลงร่างกายด้วยการผ่าตัด (Surgical anatomical changes) ต้องเสร็จ สิ้นเรียบร้อยแล้ว รวมทั้งเปลี่ยนแปลงอวัยวะสืบพันธุ์ภายนอก (External genitalia changes) และ ได้ตัดต่อมบ่งเพศ (Gonadectomy) (ได้แก่ อัณฑะ (Testis) ในเพศชายและรังไข่ (Ovary) ในเพศ หญิง ซึ่งเป็นอวัยวะที่สร้างเซลล์สืบพันธุ์ได้)

(2) การรับรองทางกฎหมายเพื่อยอมรับสถานะผู้ผ่าตัดแปลงเพศ (Legal recognition of their assigned sex) ด้วยองค์กรที่มีอำนาจตามกฎหมาย

(3) การใช้ฮอร์โมนบำบัดเพื่อการข้ามเพศ (Hormonal therapy) อย่างเหมาะสมเพื่อ นำไปสู่การกำหนดเพศตามความประสงค์ได้ถูกดำเนินการเรียบร้อยแล้ว ภายใต้วิธีการที่ตรวจสอบ ได้ (Verifiable manner) และมีระยะเวลาที่เพียงพอ (Sufficient length of time) เพื่อลดการ

อาศัยเพศมาเป็นข้อได้เปรียบเสียเปรียบในกีฬาที่มีการแข่งขัน (Gender-related advantages in sport competitions)

คำแถลงฉันทามติสตอกโฮล์มยังให้ข้อเสนอแนะว่าให้บรรดาผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬากิจการพิจารณาเงื่อนไข 3 ประการทันทีภายหลังจากที่นักกีฬาข้ามเพศได้รับการตัดต่อม่งเพศมาแล้วเป็นระยะเวลา 2 ปี (No sooner than two years after gonadectomy) อีกทั้งบรรดาผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาก็จะต้องรักษาความลับของนักกีฬาข้ามเพศ (Confidentiality of transgender athletes) ไม่ทำให้ข้อมูลทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งส่วนใดที่เกี่ยวข้องกับการแปลงเพศของนักกีฬาเปิดเผยต่อสาธารณชน ไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องได้รับรู้รับทราบทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยการรับรองให้นักกีฬาข้ามเพศสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่มีการแข่งขันได้หรือไม่นั้น ให้ทำโดยปกปิดเป็นความลับเป็นรายกรณีไป (Confidential case-by-case evaluation) (International Olympic Committee, 2003)

อนึ่ง หากบรรดาผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬามีข้อสงสัยเกี่ยวกับเพศหรือการแปลงเพศของนักกีฬาข้ามเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อสงสัยเกี่ยวกับการระบุเพศ (Determination of the gender) ให้นักกีฬาข้ามเพศมีสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาประเภทหญิงหรือประเภทชาย ก็ให้แพทย์ที่ได้รับมอบอำนาจ (Medical Delegate) จากผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาดำเนินการอย่างเหมาะสมเพื่อพิจารณาว่านักกีฬาข้ามเพศสามารถมีสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาประเภทหญิงหรือประเภทชาย (International Olympic Committee, 2003)

ข้อพิจารณาความท้าทายและโอกาสจากมุมมองด้านสิทธิมนุษยชน

การที่คณะกรรมการโอลิมปิกสากลหรือ IOC ได้รับรองหลักการ (Approves) ในคำแถลงฉันทามติสตอกโฮล์มนั้น ก็เสมือนหนึ่งว่าเอกสารทางการฉบับนี้ได้กลายเป็นแนวทางปฏิบัติที่เกิดจากองค์ความรู้ของกลุ่มแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ (Medical Experts) รวมทั้งความรู้เช่นนี้เกิดจากการให้ข้อแนะนำตามวิสัยของผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพเพศ (Gender Health) และวิทยาศาสตร์การกีฬา (Sports Science) ที่จะต้องให้ความเห็นตามปกติวิสัยของผู้มีความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพแพทย์ที่เชี่ยวชาญในสาขาดังกล่าว ตลอดจนการให้ความเห็นก็อยู่บนพื้นฐานของการเคารพต่อสิทธิเสรีภาพของนักกีฬาข้ามเพศ ทั้งยังให้แนวทางสร้างความผูกพัน (Commitments) ที่ผู้เข้ามาเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาสากลทุกคนต้องยอมรับและปฏิบัติตาม แม้ว่าคำแถลงฉันทามติสตอกโฮล์มจะมีสถานะประจักษ์ว่าเป็นกฎเกณฑ์ที่ถูกยึดถือกันอย่างกว้างขวางโดย

ไม่มีผลบังคับเป็นกฎหมาย (Soft Law) ในลักษณะที่ไม่มีสภาพบังคับโดยตรงต่อรัฐหรือบรรดาองค์รสมาชิกของคณะกรรมการโอลิมปิกสากลหรือ IOC ให้ประพฤติปฏิบัติตัวอย่างเคร่งครัด หากแต่การจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกในฐานะที่เป็นกิจกรรมกีฬาที่ยิ่งใหญ่ระดับสากล (และการจัดกิจกรรมกีฬานานาชาติอื่น ๆ) ที่ตอบสนองความต้องการด้านร่างกาย จิตใจ เศรษฐกิจ สังคมและอารมณ์ความรู้สึกของผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมที่เป็นนักกีฬาทุกเพศและนักกีฬาข้ามเพศ ก็พึงตั้งอยู่บนพื้นฐานอยู่บนความรับผิดชอบต่อสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐาน (Fundamental Rights and Freedom) อันเป็นความชอบธรรมที่ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมอันมีที่มาที่หลากหลาย (Different Backgrounds) พึงได้รับการตอบสนองตามหลักการอันถูกยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ การละเลยหรือไม่ตระหนักต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมอันมีที่มาที่หลากหลายเหล่านี้ อาจนำไปสู่การเกิดปัญหาทั้งในทางศีลธรรมและในทางกฎหมายได้ (Randall, 2012)

อย่างไรก็ตาม กฎเกณฑ์ที่ถูกยึดถือกันอย่างกว้างขวางโดยไม่มีผลบังคับเป็นกฎหมายและไม่มีสภาพบังคับโดยตรงต่อสหพันธ์กีฬานานาชาติ (International Federations หรือ IFs) และองค์การบริหารปกครองกีฬาของประเทศต่าง ๆ (National Governing Bodies หรือ NGBs) ขณะเดียวกันสหพันธ์กีฬานานาชาติและองค์การบริหารปกครองกีฬาของประเทศต่าง ๆ อาจเลือกตัดสินใจนำหลักการตามคำแถลงฉันทามติสตอกโฮล์มไปใช้ (Implement) สร้างนโยบายหรือกฎระเบียบภายในองค์กรของตน (Sports Council Equality Group, 2015) นั้นหมายความว่าสหพันธ์กีฬานานาชาติและองค์การบริหารปกครองกีฬาของประเทศต่าง ๆ สามารถสร้างเลือกสร้างหลักเกณฑ์หรือพัฒนาแนวปฏิบัติต่อนักกีฬาข้ามเพศในกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตนเองต้องการ (Harper, 2022) รวมทั้งคำแถลงฉันทามติสตอกโฮล์มก็มุ่งเน้นสร้างเกณฑ์อย่างกว้าง ๆ เพื่อป้องกันรักษาสมดุลประโยชน์ของวงการกีฬากับการปกป้องสิทธิของนักกีฬาในเพศสภาพ เพศภาวะ และเพศวิถี (Balance the interests of sport with the protection of non-conforming athletes' rights) (การคำนึงถึงเพศ เพศสภาพ เพศสรีระ เพศสภาพ เพศภาวะ เพศวิถีและการข้ามเพศอาจถูกโดยรวมเรียกว่า Transgender and Gender-Nonconforming หรือ TGNC)) ภายใต้ข้อจำกัดที่ว่า การแข่งขันกีฬามักแบ่งออกเพียง 2 ประเภท (Binary Categories of Sport) นั่นก็คือประเภทหญิงกับประเภทชายเท่านั้น (Patel, 2021)

ในปี 2015 คณะกรรมการโอลิมปิกสากลหรือ IOC ได้ออกเอกสารฉันทามติการประชุมของคณะกรรมการโอลิมปิกสากลว่าด้วยการแปลงเพศและภาวะแอนโดรเจนเกิน ฉบับพฤศจิกายน 2015 (IOC Consensus Meeting on Sex Reassignment and Hyperandrogenism November 2015) (International Olympic Committee, 2015) เพื่อขยายความคำแถลงฉันทา

มตีสตอกโฮล์ม (Singleton, 2019) ด้วยการระบุข้อควรปฏิบัติในการระบุเพศของนักกีฬาแปลงเพศที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศจากชายเป็นหญิงเรียบร้อยแล้วและการระบุเพศของนักกีฬาที่มีภาวะแอนโดรเจนเกิน (ภาวะปริมาณฮอร์โมนเพศชายสูงในผู้หญิงทำให้มีลักษณะความเป็นเพศชายมากกว่าปกติ) (Karkazis & Jordan-Young, 2015) เพื่อให้ นักกีฬาข้ามเพศหรือนักกีฬาที่มีภาวะแอนโดรเจนเกินสามารถได้รับสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันได้ในกีฬาประเภทชายหรือประเภทหญิง นั้นหมายความว่าทั้งนักกีฬาข้ามเพศหรือนักกีฬาที่มีภาวะแอนโดรเจนเกินสามารถเข้าร่วมการแข่งขันได้โดยสหพันธ์กีฬานานาชาติและองค์กรบริหารปกครองกีฬาในแต่ละประเทศต้องไม่ตัดโอกาสในการเข้าร่วมการกีฬาระดับนานาชาติ (not excluded from the opportunity to participate in sporting competition) อีกประการหนึ่งการออกเอกสารฉบับนี้มุ่งตอบสนองต่อการเกิดข้อพิพาทในคดี CAS 2014/A/3759 Dutee Chand v. Athletics Federation of India (AFI) & The International Association of Athletics Federations (IAAF), Award of 24 July 2015 ที่ Dutee Chand นักกีฬาวิ่งระยะสั้นที่มีชื่อเสียงชาวอินเดีย (Indian professional sprinter) ถูกตัดสินให้ไม่เข้าร่วมการแข่งขันกรีฑาเพียงเพราะมีภาวะแอนโดรเจนเกินเท่านั้น ในคดีนี้ศาลอนุญาโตตุลาการกีฬา (Court of Arbitration for Sport หรือศาล CAS) ได้วินิจฉัยว่าการตัดสินให้ Dutee Chand เข้าร่วมการแข่งขันกรีฑาระดับนานาชาติในรายการ Commonwealth Games 2014 (อันเป็นการแข่งขันที่สหพันธ์สมาคมกรีฑานานาชาติ (International Association of Athletics Federations หรือ IAAF) กำกับดูแลมาตรฐานการแข่งขัน) ปราศจากหลักฐานเพียงพอ (Lack of Evidence) ที่พิสูจน์ได้ว่าภาวะแอนโดรเจนเกินหรือฮอร์โมนเพศชายที่มีอยู่ในร่างกายในผู้หญิง จะทำให้เกิดประสิทธิภาพของร่างกายในการแข่งขันกรีฑา (Athletic Performance) เหนือไปกว่านักกีฬาผู้หญิงคนอื่นๆ (Franklin, Betancurt & Camporesi, 2018)

ต่อมาในปี 2021 เพื่อให้เกิดแนวปฏิบัติต่อส่งเสริมสิทธิของนักกีฬาข้ามเพศ (และกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศอื่น ๆ) ในวงการกีฬาสากลที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น คณะกรรมการโอลิมปิกสากลหรือ IOC จึงได้ออกเอกสารกรอบคณะกรรมการโอลิมปิกสากลว่าด้วยความเป็นธรรม การยอมรับความแตกต่างและการไม่เลือกปฏิบัติเพียงเพราะอัตลักษณ์ทางเพศกับเพศแปรผัน (IOC Framework on Fairness, Inclusion and Non-Discrimination on the Basis of Gender Identity and Sex Variations) (International Olympic Committee, 2021) ที่กำหนดข้อพึงปฏิบัติต่อนักกีฬาข้ามเพศในทำนองที่เป็นการขยายความหลักการของคำแถลงฉันทามติสตอกโฮล์ม อีกชั้นหนึ่ง (Martowicz, Budgett, & Pape et al., 2023) ตัวอย่างเช่น สหพันธ์กีฬานานาชาติและองค์กรบริหารปกครองกีฬาของแต่ละประเทศต้องคำนึงถึงสุขภาพของนักกีฬาข้ามเพศและเคารพ

สิทธิในเนื้อตัวร่างกายของนักกีฬาข้ามเพศในระดับสูงที่สุด (Primacy of Health and Bodily Autonomy) พึงลดขั้นตอนหรือการปฏิบัติทางการแพทย์ที่ไม่จำเป็นในการตรวจระบุเพศนักกีฬา (Medically unnecessary procedures or treatment) รวมทั้งการตรวจระบุเพศนักกีฬาไม่ควรแฝงเอาไว้ซึ่งการปฏิบัติทางนรีเวชกรรมบนพื้นฐานของสตูตินรีเวชวิทยา (Gynaecological examinations) และการตรวจอื่น ๆ ที่ต้องมีการล่วงล้ำเข้าไปยังร่างกายของนักกีฬาข้ามเพศ (Invasion physical examinations) โดยไม่จำเป็นต่อการตรวจระบุเพศนักกีฬา เช่น การตรวจเยื่ออุ้งเชิงกรานในบริเวณปากมดลูก ช่องคลอด ปากช่องคลอด และทวารหนัก เป็นต้น

จากที่กล่าวมาในข้างต้นสหพันธ์กีฬานานาชาติหรือองค์การบริหารปกครองกีฬาสากลมีสิทธิที่จะให้นักกีฬาปฏิบัติตามกฎระเบียบว่าด้วยกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาที่ตนเองได้ตั้งขึ้นมา ก็ต่อเมื่อนักกีฬาสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาและผูกพันตนที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบว่าด้วยกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาที่สหพันธ์กีฬานานาชาติหรือองค์การบริหารปกครองกีฬาสากลได้กำหนดขึ้นมา ในทางตรงกันข้ามศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (Dignity of the Human Person) และศักดิ์ศรีความเป็นนักกีฬา (Dignity of the Sportsperson) ย่อมมีมาแต่กำเนิดและมีมาในฐานะที่นักกีฬาเป็นบุคคลในวงการกีฬาคนหนึ่ง สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานในฐานะที่นักกีฬาเป็นมนุษย์คนหนึ่งก็มีมาแต่กำเนิด โดยนักกีฬาไม่พึงถูกเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งความแตกต่างในเพศ เพศภาวะ เพศสภาพ เพศวิถี อนามัยการเจริญพันธุ์ สุขภาพทางเพศ หรือสถานะอื่นใดที่เกี่ยวกับเพศของนักกีฬา ในการดำเนินงานกำกับดูแลกิจกรรมกีฬาหรือดำรงความเป็นธรรมในการแข่งขันกีฬาก็อาจจะส่งผลกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นนักกีฬาในฐานะที่นักกีฬาเป็นทั้งมนุษย์และนักกีฬา และหนึ่งในประเด็นความขัดแย้งหรือข้อพิพาทสำคัญที่เกิดขึ้นดังที่ได้หยิบยกมาอ้างอิงในข้างต้น นั่นก็คือประเด็นสิทธิเสรีภาพของนักกีฬาข้ามเพศในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานานาชาติ แม้รัฐและองค์การเหนือรัฐหน้าที่คุ้มครองมิให้เกิดการกระทำอันกระทบสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่ากิจกรรมจากบุคคลทั่วไปหรือบุคคลในวงการกีฬา (บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งสามารถมีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายของรัฐหรือองค์การเหนือรัฐ) แล้วบุคคลทั่วไปหรือบุคคลในวงการกีฬาที่เข้ามามีส่วนได้ส่วนเสียในการแข่งขันกีฬาหรือธุรกิจอุตสาหกรรมกีฬาไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันระดับใดหรือธุรกิจอุตสาหกรรมกีฬาขนาดใดก็ตาม ก็พึงต้องดำเนินกิจกรรมที่ไม่ล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพของมนุษย์ พร้อมกับเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ในทางกลับกันความเป็นอิสระของสหพันธ์กีฬานานาชาติหรือองค์การบริหารปกครองกีฬาสากลถือเป็นหลักการสำคัญของการกำกับดูแลการแข่งขันกีฬานานาชาติและการบริหารปกครองกีฬาในแต่ละชนิดกีฬา ที่อยู่บนฐานแนวคิดที่ว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในวงการกีฬาก็ควรกำกับดูแลหรือ

ปกครองควบคุมกันเองเพื่อตอบสนองประโยชน์ของวงการกีฬา (ประโยชน์ที่ตอบสนองต่อคนหมู่มากในวงการกีฬาหรือประโยชน์ที่ผู้คนส่วนใหญ่ในวงการกีฬายอมรับนับถือร่วมกัน) แต่การกำกับดูแลหรือการปกครองควบคุมกันเองเช่นว่านี้ก็พึงต้องรักษาประโยชน์ของผู้คนในวงการกีฬาและพึงต้องไม่กระทำการอันล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของผู้คนในวงการกีฬาไปในคราวเดียวกัน เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งหรือข้อพิพาทในวงการกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อขัดแย้ง (Conflict) หรือข้อพิพาท (Dispute) ระหว่างสหพันธ์กีฬานานาชาติหรือองค์กรบริหารปกครองกีฬาสากลกับนักกีฬาข้ามเพศในประเด็นเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในฐานะนักกีฬาเพศหญิงหรือชาย

อีกประการหนึ่ง สหพันธ์กีฬานานาชาติหรือองค์กรบริหารปกครองกีฬาสากลพึงดำเนินกิจกรรมคำนึงถึงสมดุลการรักษาความเป็นธรรมในการแข่งขันกีฬา (Fair Play) กับความเป็นธรรมด้วยเหตุแห่งเพศ (Fair Sex Treatment) (Sullivan, 2011) นั้นหมายความว่าสหพันธ์กีฬานานาชาติหรือองค์กรบริหารปกครองกีฬาสากลพึงต้องประสานประโยชน์ทั้งการแข่งขันกีฬากับความเป็นธรรมด้วยเหตุแห่งเพศเข้าไว้ด้วยกัน การรับรองค่าแถลงฉันทามติสตอกโฮล์มของคณะกรรมการโอลิมปิกสากลหรือ IOC แล้วบรรดาองค์กรที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการโอลิมปิกสากลหรือ IOC ได้นำค่าแถลงฉันทามติดังนี้ไปสร้างวิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติที่คำนึงถึงกลุ่มนักกีฬาข้ามเพศ เป็นหมุดหมายสำคัญและประตูที่สำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนสิทธิเสรีภาพของกลุ่มนักกีฬาข้ามเพศ แล้วก่อให้เกิดเอกสารทางการฉบับอื่น ๆ ของคณะกรรมการโอลิมปิกสากลหรือ IOC ตามมา ในทำนองที่สร้างแนวปฏิบัติต่อกลุ่มนักกีฬาข้ามเพศโดยเคารพต่อสิทธิเสรีภาพและคำนึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามมาในวงการกีฬาสากล

บทสรุป (Conclusion)

กล่าวโดยสรุป ค่าแถลงฉันทามติสตอกโฮล์มเป็นเอกสารที่วางหมุดหมายสำคัญในการสร้างความตระหนักถึงสิทธิในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬานักกีฬาข้ามเพศในแวดวงกีฬาสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตระหนักถึงสิทธิเสรีภาพนักกีฬาหญิงข้ามเพศที่ได้รับการแปลงเพศมาจากเพศชายเป็นเพศหญิงเรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งวางแนวปฏิบัติอย่างกว้างให้บรรดาผู้เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกและผู้มีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาสากลพึงให้ความสำคัญกับสิทธิเสรีภาพของนักกีฬาข้ามเพศ โดยควรวางมาตรฐานการตรวจเพศนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาสากล ให้สอดคล้องกับหลักการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างครบถ้วนบริบูรณ์ตามหลักการสากลและกฎหมายระหว่างประเทศ ตลอดจนการดำเนินงานเพื่อกำกับดูแลกิจกรรมหรือการจัดการแข่งขัน

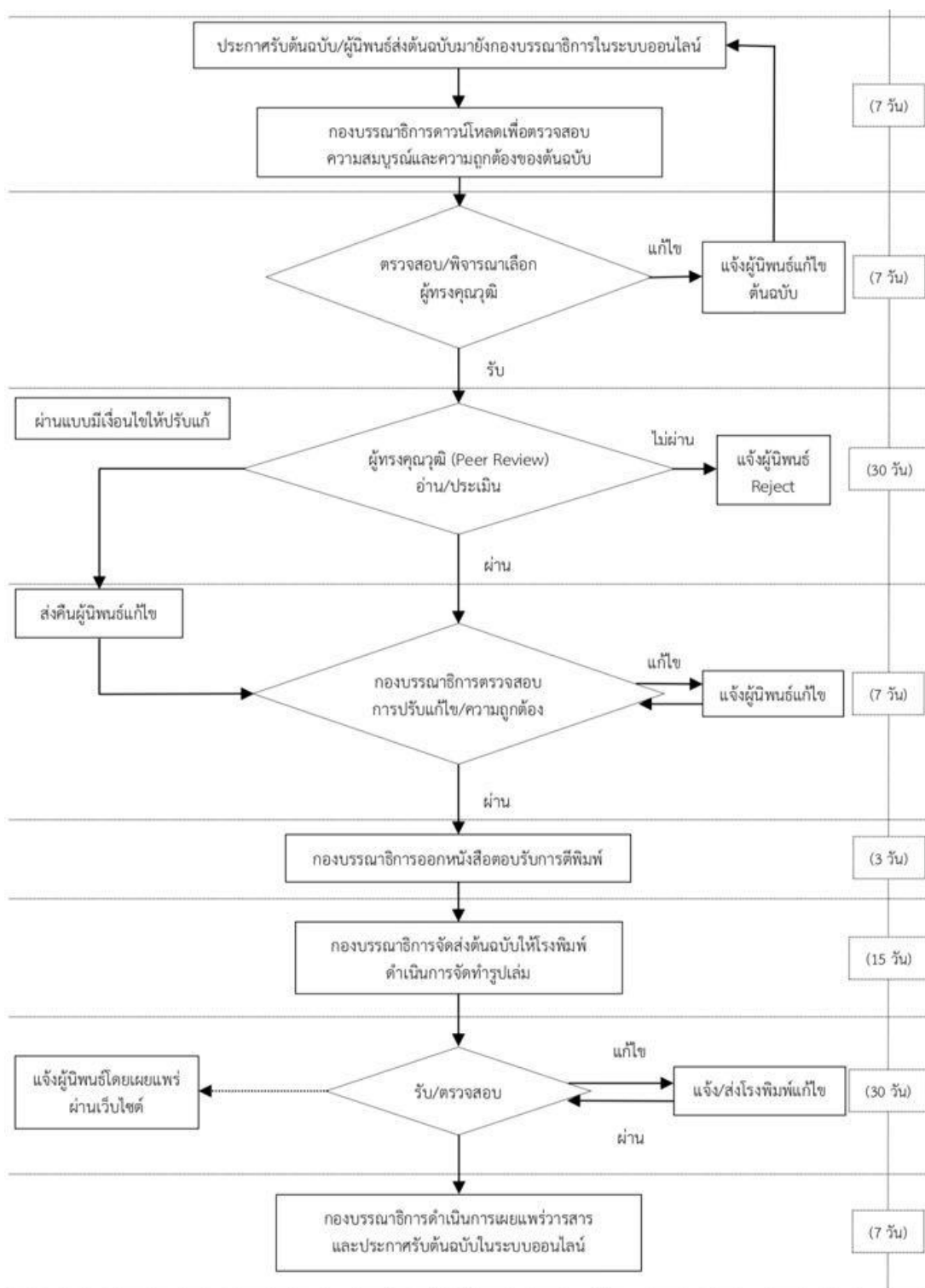
กีฬาสากลก็พึงต้องคำนึงถึงการดำเนินการแข่งขันกีฬาที่อยู่บนพื้นฐานของความบริสุทธิ์ยุติธรรม ปราศจากการเอารัดเอาเปรียบและการวางกฎกติกาสำหรับป้องกันการเอารัดเอาเปรียบในการแข่งขันกีฬาก็พึงต้องคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชนควบคู่กันไป อีกทั้งแถลงฉันทามติสตอกโฮล์มยังถือเป็นเอกสารหลักที่เป็นแม่บทของแนวปฏิบัติที่ถูกกำหนดโดยคณะกรรมการโอลิมปิกสากลหรือ IOC ในเวลาต่อมา เช่น เอกสารฉันทามติการประชุมของคณะกรรมการโอลิมปิกสากลว่าด้วยการแปลงเพศและภาวะแอนโดรเจนเกิน ฉบับพฤศจิกายน 2015 และ เอกสารกรอบคณะกรรมการโอลิมปิกสากลว่าด้วยความเป็นธรรม การยอมรับความแตกต่างและการไม่เลือกปฏิบัติเพียงเพราะอัตลักษณ์ทางเพศกับเพศแปรผัน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- Cavanagh, S. L., & Sykes, H. (2006). Transsexual Bodies at the Olympics: The International Olympic Committee's Policy on Transsexual Athletes at the 2004 Athens Summer Games. **Body & Society**. 12(3): 75–102.
- Franklin, S., Ospina Betancurt, J., & Camporesi, S. (2018). What statistical data of observational performance can tell us and what they cannot: the case of Dutee Chand v. AFI & IAAF. **British Journal of Sports Medicine**. 52(7): 420–421.
- Hamilton, B.R., Lima, G., Barrett, J. et al. (2021). Integrating Transwomen and Female Athletes with Differences of Sex Development (DSD) into Elite Competition: The FIMS 2021 Consensus Statement. **Sports Medicine**. 51(7): 1401–1415.
- Harper, J. (2022). Transgender Athletes and International Sports Policy. **Law and Contemporary Problems**. 85(1): 151-165.
- International Olympic Committee. (2003). **IOC Statement of the Stockholm consensus on sex reassignment in sports**. Lausanne: International Olympic Committee.
- International Olympic Committee. (2015). **IOC Consensus Meeting on Sex Reassignment and Hyperandrogenism November 2015**. Lausanne: International Olympic Committee.

- International Olympic Committee. (2021). **IOC Framework on Fairness, Inclusion and Non-Discrimination on the Basis of Gender Identity and Sex Variations**. Lausanne: International Olympic Committee.
- Karkazis, K., & Jordan-Young, R. (2015). Debating a testosterone “sex gap.” **Science**, 348(6237): 858–860.
- Martowicz, M., Budgett, R., Pape M., et al. (2023). Position statement: IOC framework on fairness, inclusion and non-discrimination on the basis of gender identity and sex variations. **British Journal of Sports Medicine**. 57(1): 26-32.
- Patel, S. (2021). Gaps in the protection of athletes gender rights in sport - a regulatory riddle. **The International Sports Law Journal**. 21(2): 257–275.
- Randall, J. (2012). A Changing Game: The Inclusion of Transsexual Athletes in the Sports Industry. **Pace Intellectual Property, Sports & Entertainment Law Forum**. 2(1): 198–209.
- Safer J. D. (2022). Fairness for Transgender People in Sport. **Journal of the Endocrine Society**. 6(5): 1-2.
- Singleton, J. (2019). Falling Short: How the International Olympic Committee’s Transgender Regulations Falls Short of its Intended Purpose of Promoting Fairness in Sport and Competition. **Capital University Law Review**. 47(4): 780–816.
- Sports Council Equality Group. (2015). **Transsexual People – eligibility to compete in international competition**. London: UK Sport.
- Sullivan, C. F. (2011). Gender Verification and Gender Policies in Elite Sport: Eligibility and “Fair Play.” **Journal of Sport and Social Issues**. 35(4): 400–419.
- Sykes, H. (2006). Transsexual and Transgender Policies in Sport. **Women in Sport & Physical Activity Journal**. 15(1): 3–13.
- Tanimoto, C., & Miwa, K. (2021). Factors influencing acceptance of transgender athletes. **Sport Management Review**. 24(3): 452 - 474.
- Villanueva, J. & McMullin, J. (2022). **Picked Last: A Review of Transgender Athletes’ Experiences in Sport**. Ontario: The University of Western Ontario.

ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

หมายเหตุ : ระยะเวลา (จำนวนวัน) ที่ปรากฏในขั้นตอนอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้พิมพ์ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

สถานที่ติดต่อ

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru> E-mail : jasrru@srru.ac.th

ISSN 2822-0870 (Print)

I ISSN 2822-0889 (Online)

นโยบายและขอบเขตการตีพิมพ์เผยแพร่ (Scope and Publication Policies)

วารสารมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการทางสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การศึกษา การบริหารจัดการ การบูรณาการข้ามศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ตลอดจนบทวิเคราะห์ที่เสนอทางออกของปัญหาให้แก่ท้องถิ่น สังคม ประเทศ โดยมีรูปแบบการตีพิมพ์ฉบับพิมพ์ ISSN 2822-0870 (Print) ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2566 และได้จัดทำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ISSN 2822-0889 (Online) ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2566 โดยมีกำหนดเผยแพร่วารสารฉบับปกติ (Regular Issues) ปีละ 6 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 (มกราคม-กุมภาพันธ์) ฉบับที่ 2 (มีนาคม-เมษายน) ฉบับที่ 3 (พฤษภาคม-มิถุนายน) ฉบับที่ 4 (กรกฎาคม-สิงหาคม) ฉบับที่ 5 (กันยายน-ตุลาคม) และฉบับที่ 6 (พฤศจิกายน-ธันวาคม) สำหรับวารสารฉบับพิเศษ (Special Issues) นั้น ทางวารสารตีพิมพ์บทความโดยใช้วารสารฉบับปกติตามกำหนดออก แต่มีความพิเศษเนื่องจากการตีพิมพ์ในโอกาสสำคัญต่าง ๆ ซึ่งเป็นการตีพิมพ์เฉพาะเรื่อง (Themes or Specific Topics) ตามที่มหาวิทยาลัยหรือคณะกำหนด ทั้งนี้ ทางวารสารจะมีการกำหนดเผยแพร่วารสารฉบับเพิ่มเติม (Supplemental Issues) ที่ตีพิมพ์บทความในฉบับที่นอกเหนือจากฉบับปกติตามกำหนดออก เป็นการตีพิมพ์เผยแพร่บทความทางวิชาการตามนโยบายของมหาวิทยาลัยหรือคณะในโอกาสต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ปีละ 1 ฉบับ ซึ่งมีกระบวนการพิจารณาคุณภาพบทความตามหลักเกณฑ์การพิจารณาของวารสารและคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความวารสาร (Peer Review) อย่างเข้มข้นเช่นเดียวกันทุกฉบับ

การพิจารณาและคัดเลือกบทความ (Consideration and selection of articles)

บทความแต่ละบทความจะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) จากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยสามท่าน โดยบทความผู้นิพนธ์ภายนอกได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกคนละหนึ่งท่าน หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอย่างน้อยสองท่าน ส่วนบทความผู้นิพนธ์ภายในได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสาร มีความเชี่ยวชาญตรงตามสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ ทั้งนี้จะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้นิพนธ์บทความและผู้นิพนธ์บทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความเช่นเดียวกัน (Double-Blind Peer Review) และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร ทั้งนี้ บทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างพิจารณาเสนอขอตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้นิพนธ์อื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้นิพนธ์ต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อกองบรรณาธิการก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์ สำหรับทัศนะและข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้ เป็นของผู้นิพนธ์แต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ ตีพิมพ์บทความประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. บทความวิจัย

รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจทันต่อเหตุการณ์และยุคสมัย ซึ่งไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใด ๆ มาก่อน ควรมีองค์ประกอบดังนี้

1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยและตามด้วยภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้นิพนธ์ (Author) ชื่อและนามสกุลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

1.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

1.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุคำเป็นคำสำคัญ
ของเนื้อหา ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา เหมาะสมสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นหาข้อมูล

1.5 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนของเนื้อหาที่อธิบายถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา และเหตุผลนำไปสู่การศึกษาวิจัย ทั้งนี้ ควรอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ

1.6 วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการวิจัย

1.7 วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods) อธิบายถึงกระบวนการดำเนินการวิจัยอย่างละเอียด และชัดเจน กล่าวถึงรายละเอียดของวิธีการศึกษา เช่น ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ขอบเขตการศึกษา วิธีการศึกษา เครื่องมือที่ใช้และวิธีการเก็บข้อมูลในการวิจัยมีความเหมาะสมและคุณภาพ รวมทั้งสถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1.8 ผลการวิจัย (Research Results) เสนอผลการวิจัยที่ตรงประเด็นตามลำดับขั้นของการวิจัย ควรจำแนกผลออกเป็นหมวดหมู่และสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยการบรรยายในเนื้อเรื่อง หรือแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยภาพประกอบ ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิตามความเหมาะสม

1.9 อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion) อภิปรายผลโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการวิจัยให้เข้ากับหลักทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำข้อค้นพบของงานวิจัยมาอภิปรายเพื่อเชื่อมโยงผลการวิจัยให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาการวิจัย เพื่อให้มีความเข้าใจหรือเกิดความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนั้น รวมทั้งข้อดี ข้อเสียของวิธีการศึกษา เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ ๆ ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์

1.10 ความรู้ใหม่ (New Knowledge) (ถ้ามี) นำเสนอข้อค้นพบที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่จากงานวิจัย เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ ๆ สำหรับเป็นแนวทางที่มีคุณค่าและสามารถนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ โดยแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยผังความคิด หรือแผนภาพ และมีการบรรยายในเนื้อเรื่อง ตามความเหมาะสม

1.11 ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions) ระบุข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1.12 เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ โดยเป็นการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) แบบนามปีที่ใช้ระบบ APA (American Psychological Association citation style) คือ การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ

ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้นิพนธ์คั่นด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication : page) หรือ (Author./Year of Publication : page) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997 : 18-22) เป็นต้น

2. บทความวิชาการ

หัวข้อและเนื้อหาควรชี้ประเด็นที่ต้องการนำเสนอให้ชัดเจนและมีลำดับเนื้อหาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ชัดเจน รวมถึงใช้ทฤษฎีวิเคราะห์และเสนอแนะประเด็นอย่างสมบูรณ์ ควรมีองค์ประกอบดังนี้

2.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทย และตามด้วยภาษาอังกฤษบรรทัดถัดต่อมา

2.2 ผู้นิพนธ์ (Author) ชื่อและนามสกุลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้มีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุคำเป็นคำสำคัญ ของเนื้อหา ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา เหมาะสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นหาข้อมูล

2.5 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนแนะนำและปูพื้นเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านทราบข้อมูลเบื้องต้นของเนื้อหา

2.6 เนื้อหา (Content) เนื้อหาบทความ มีการแบ่งประเด็นเรื่องย่อย ๆ และการจัดเรียงลำดับเป็นไปตามรายละเอียดของเนื้อหา

2.7 บทสรุป (Conclusion) การสรุปเนื้อหาในบทความทั้งหมดออกมาอย่างชัดเจน กระชับ โดยมีการสรุปปิดท้ายเนื้อหาที่นำเสนอ

2.8 เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ โดยเป็นการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) แบบนามปีที่ใช้ระบบ APA (American Psychological Association citation style) คือ การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้นิพนธ์คั่นด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication : page) หรือ (Author./Year of Publication : page) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997 : 18-22) เป็นต้น

การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ ต้องส่งบทความผ่านระบบออนไลน์ได้ที่ <https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru> และสำเนาหลักฐานการชำระเงินค่าธรรมเนียมมาที่

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>

E-mail : jasrru@srnu.ac.th

รูปแบบบทความและการพิมพ์เนื้อหาบทความ

1. การเตรียมต้นฉบับบทความ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ขนาดต้นฉบับ ขนาดหน้ากระดาษ B5 โดยมีการตั้งหน้ากระดาษความกว้าง 7.5 นิ้ว และความสูง 10.5 นิ้ว โดยเว้นระยะห่างระหว่างขอบกระดาษด้านบนและด้านซ้าย 1 นิ้ว ด้านขวาและด้านล่าง 0.5 นิ้ว

1.2 รูปแบบการพิมพ์ เนื้อหาในบทความส่วนแรก จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ คือ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้วิจัย บทคัดย่อ คำสำคัญ และเชิงอรรถ อยู่ส่วนหน้าแรก ส่วนที่สอง จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ คือ เนื้อหาบทความที่อยู่ส่วนหน้าที่สองเป็นต้นไป

1.3 ใช้รูปแบบตัวอักษร TH SarabunPSK พิมพ์ด้วยโปรแกรมไมโครซอฟต์เวิร์ด

1.4 หัวกระดาษ ประกอบด้วยเลขหน้า ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านขวาบน

1.5 ชื่อเรื่อง/ชื่อบทความภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 20 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษ

1.6 ชื่อผู้พิมพ์ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุล ไม่ต้องมีคำนำหน้า เว้น 2 เคาะระหว่างชื่อและนามสกุล ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษ ได้ชื่อเรื่อง

1.7 เครื่องหมายเลข¹ เขียนไว้บนนามสกุลผู้พิมพ์ เพื่อระบุสังกัดคณะ หน่วยงาน และ อีเมลของผู้พิมพ์ เพื่อระบุเชิงอรรถ (Footnote) ไว้ด้านล่างกระดาษ

1.8 เชิงอรรถ (Footnote) ให้เขียนไว้ด้านล่างของส่วนหน้าแรก ที่มีเครื่องหมายเลข¹กำกับไว้บนนามสกุลผู้นิพนธ์ ให้ระบุสังกัดคณะ หน่วยงาน และอีเมลของผู้นิพนธ์ ขนาดตัวอักษร 14 ชนิดตัวธรรมดา กรณีที่ผู้นิพนธ์มีสถานภาพเป็นนักศึกษาให้ระบุหลักสูตรที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ เช่น นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เป็นต้น ทั้งนี้ การระบุสังกัดคณะ หน่วยงานของผู้นิพนธ์นั้น ผู้นิพนธ์ต้องระบุทั้งภาษาไทย และแปลเป็นภาษาอังกฤษด้วย

1.9 หัวข้อของบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งขีดขอบกระดาษด้านซ้าย

1.10 เนื้อหาบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ให้จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ บรรทัดแรกเว้น 7 ตัวอักษรจากขอบกระดาษด้านซ้ายและพิมพ์ให้ชิดขอบทั้งสองด้าน ส่วนเนื้อหาบทความที่อยู่หน้าที่สองเป็นต้นไปให้จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์เช่นกัน ทั้งนี้ ควรมีความยาวไม่เกิน 500 คำ และลักษณะของบทคัดย่อควรประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ (Objective) วิธีการศึกษา (Methods) ผลการศึกษา (Results) และคุณค่าหรือการนำไปใช้ประโยชน์

1.11 หัวข้อคำสำคัญภาษาไทยและอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 14 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งขีดขอบกระดาษด้านซ้าย ระบุงคำสำคัญที่นำไปใช้เป็นคำค้น คำสำคัญแต่ละคำค้นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) ทั้งนี้ ควรมีคำสำคัญ 3-5 คำ โดยต้องจัดเรียงคำสำคัญตามตัวอักษร

1.12 หัวข้อเรื่อง ขนาดตัวอักษร 18 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งขีดขอบกระดาษด้านซ้าย

1.13 หัวข้อย่อ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ระบุนามเลขหน้าหัวข้อย่อโดยเรียงตามลำดับหมายเลข

1.14 จำนวนต้นฉบับ ควรมีความยาวอยู่ระหว่าง 10-12 หน้า โดยนับรวมตาราง รูปภาพ แผนภูมิ และเอกสารอ้างอิง

1.15 การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) และการระบุแหล่งที่มา โดยมีรูปแบบการอ้างอิงแบบนามปี คือ การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุนามสกุลผู้นิพนธ์ค้นด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication : page) หรือ (Author./Year of Publication : page) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997 : 18-22) เป็นต้น

1.16 ตาราง รูปภาพ และแผนภูมิ กรณีเป็นตารางให้ชื่อตารางอยู่ด้านบน กรณีที่เป็นรูปภาพหรือแผนภูมิ ให้ระบุชื่อรูปภาพหรือแผนภูมิอยู่ด้านล่าง ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านซ้าย

ตารางที่ 1 รายละเอียดรูปแบบการเตรียมต้นฉบับบทความ

รายละเอียด	ขนาดอักษร	รูปแบบ	ชนิด
ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	20	กึ่งกลาง	ตัวหนา
ชื่อผู้พิมพ์ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	16	กึ่งกลาง	ตัวหนา
หน่วยงานที่สังกัด (เชิงบรรณ : Footnote) (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	14	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
บทคัดย่อ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	18	ชิดซ้าย	ตัวหนา
คำสำคัญ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	14	ชิดซ้าย	ตัวหนา
หัวข้อหลักตามรูปแบบบทความกำหนดไว้	18	ชิดซ้าย	ตัวหนา
หัวข้อย่อย	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
เนื้อหาตามรูปแบบบทความกำหนดไว้	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
เอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	18	ชิดซ้าย	ตัวหนา
ตาราง			
ชื่อตาราง (ตารางที่ : จัดไว้บนตาราง)	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
รายละเอียดชื่อตาราง (พิมพ์ต่อจากชื่อตาราง)	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
รูปภาพ/แผนภูมิ			
ชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ (ภาพ/แผนภูมิที่ : จัดไว้ใต้รูปภาพ/แผนภูมิ)	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
รายละเอียดชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ (พิมพ์ต่อจากชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ)	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา : ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบนามปี โดยใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือ ภาษาอังกฤษ ทั้งผู้พิมพ์ที่เป็นชาวไทยและต่างประเทศ			
เอกสารอ้างอิง : ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association citation style) โดยการอ้างอิงเอกสารให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุ เฉพาะนามสกุลผู้พิมพ์ด้วยจุลภาค (.) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบ			
จำนวนต้นฉบับ : ควรมีความยาวอยู่ระหว่าง 10-12 หน้า			

2. การเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

2.1 การเขียนเอกสารอ้างอิงให้ใช้ตามรูปแบบของ APA (American Psychological Association citation style) โดยการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ผู้พิมพ์ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษด้วย หากผู้พิมพ์มีมากกว่า 3 คน ให้ใส่ชื่อคนที่ 1

แล้วตามด้วยคำว่า และคณะ หรือ et al. (and others) โดยจัดเรียงตามพยัญชนะ สระ ตามรูปแบบการอ้างอิงตามลำดับก่อนหลังให้ถูกต้อง

2.2 การเรียงลำดับเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ (References) ให้เรียงตามลำดับอักษรของชื่อผู้พิมพ์ โดยไม่ต้องมีตัวเลขกำกับ ให้เริ่มต้นด้วยรายชื่อเอกสารอ้างอิงภาษาไทยก่อน และต่อด้วยรายชื่อเอกสารอ้างอิงภาษาต่างประเทศ และชื่อผู้พิมพ์ให้อ้างนามสกุลก่อน โดยเขียนตามรูปแบบเดียวกันกับการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ

2.3 ในกรณีที่อ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาไทย หากต้องการอ้างอิงเป็นภาษาอังกฤษ ให้แปลเอกสารอ้างอิงนั้นเป็นภาษาอังกฤษเพิ่มเติม และปีพุทธศักราชให้ปรับเป็นปีคริสต์ศักราช โดยนำไปต่อท้ายรายการอ้างอิงข้างต้นภายใต้หัวข้อ Translated Thai References และให้วงเล็บคำว่า [In Thai] ไว้ท้ายเอกสารอ้างอิงด้วย และชื่อผู้พิมพ์ให้อ้างนามสกุลก่อน โดยเขียนตามรูปแบบเดียวกันกับการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างลำดับการเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

เอกสารอ้างอิง (References)

จิรายุ ทรัพย์สิน. (2560). **ทฤษฎีการเมือง**. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

วันชัย สุขตาม. (2560). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐศาสตร์**. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

Cook, Robert D. (1995). **Finite Element Modeling for Stress Analysis**. New york : John wiley & sons.

Translated Thai References

Supsin, J. (2017). **Political Theory**. Surin : Surin Rajabhat University. [In Thai]

Suktam, W. (2017). **Introduction to Political Sciences**. Surin : Surin Rajabhat University. [In Thai]

3. รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

3.1 หนังสือ (Book)

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./ (ปีที่พิมพ์)./ **ชื่อหนังสือ**./ครั้งที่พิมพ์ (ถ้ามี)./เมืองที่พิมพ์./
สำนักพิมพ์.

Author./ (Year of Publication)./ **Title of Book**./Edition of Book./Place of
Publication./: /Publisher Name.

ตัวอย่าง

กฤษณา วงษาสันต์. (2542). **วิถีไทย**. กรุงเทพฯ : เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.

Cook, Robert D. (1995). **Finite Element Modeling for Stress Analysis**.
New york : John wiley & sons.

3.2 รายงานทางวิชาการ

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./ (ปีที่พิมพ์)./ **ชื่อเรื่อง**./เมืองที่พิมพ์./:หน่วยงานที่เผยแพร่.

Author./ (Year of Publication)./ **Title**./Edition of Book./Place of
Publication./: /Publisher Name.

ตัวอย่าง

อัคราพร สุขทอง. (2558). **การพัฒนาเทคนิคการสอน "เรียมอันเร" จากภูมิปัญญา
ชาวบ้านสุรินทร์**. สุรินทร์ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสุรินทร์.

Hickman, George A. (2010). **The Management of Teaching for Quality
Improvement Chiang Mai Thailand**. Chiang Mai : Chiang Mai
University.

3.3 วิทยานิพนธ์

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./ (ปีที่พิมพ์)./ **ชื่อวิทยานิพนธ์**./วิทยานิพนธ์ระดับ/(บัณฑิต,
มหาบัณฑิต, ดุษฎีบัณฑิตให้ระบุลงให้ชัดเจน)/ชื่อสถานศึกษา.

Author./ (Year of Publication)./ **Title of Thesis**./Degree of Thesis./
Publisher Name.

ตัวอย่าง

คณินนิตย์ ไสยโสภณ. (2554). **คุณค่าและความเชื่อตำนานนาครที่มีอิทธิพลต่อวิถี**

ประชากรกลุ่มชนกลุ่มน้ำแม่โขงในเขตวัฒนธรรมศรีโคตรบูร. วิทยานิพนธ์ปริญญา

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขายุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค (กลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

Kaewnimitchai, N. (1996). **An Analysis of College Student**

Culture in Thai Higher Education Institutions. Doctoral Dissertation

Graduate School Chulalongkorn University.

3.4 รายงานการประชุม

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ **ในชื่อรายงานการประชุม./**

วันเดือนปีที่จัด./เลขหน้า./สถานที่./สำนักพิมพ์.

Author./ (Year of Publication)./Title of Article./ **In Title./**

Date of Publication./page./Place of Publication./ **:/Publisher Name.**

ตัวอย่าง

วิสูตร อยู่คง. (2537). **การฟื้นตัวของป่าชุมชนดงใหญ่. ในการบรรยายเรื่องการ**

ฟื้นฟูป่าโดยช่วยต้นไม้ให้สืบพันธุ์ตามธรรมชาติ. วันที่ 11 เมษายน 2537.

หน้า 10-11. กรุงเทพฯ : ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชน.

Sinlarat, P. (1995). Success and Failure of Faculty Development

in Thai University. In **Preparing Teachers for all the World's**

Children : An Era of Transformation Proceedings of

International Conference, Bangkok. pp. 217-233.

Bangkok : UNICEF.

3.5 วารสาร

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./ (ปี)./ชื่อบทความ./ **ชื่อวารสาร./**

ปีที่พิมพ์(ฉบับที่พิมพ์)./เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

Author./ (Date of Publication)./Title of Article./ **Name of Journal./**

Year(Volume)./page.

ตัวอย่าง

สารภี วรรณตรง. (2559). ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ :

สุวรรณภูมิ-อุษาคเนย์ ภาคพิสดาร. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์**. 18(1) : 129-134.

Cooray, V. (1992). Horizontal Fields Generated by Return

Strokes. **Radio Science**. 27(9) : 529-537.

3.6 หนังสือพิมพ์

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./(ปี,/เดือน/วันที่พิมพ์)/ชื่อบทความ./ชื่อหนังสือพิมพ์./
เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

Author./(Date of Publication)/Title of Article./Name of Newspaper./
page.

ตัวอย่าง

ปรียา เหล่าวิวัฒน์. (2549, พฤศจิกายน 6). เกียรติอันภาคภูมิใจ. **กรุงเทพธุรกิจ**.
หน้า 6.

Jewell, Mark. (2006, November 7). Silent Aircraft' Spreads its Wings.
Bangkok Post. p. B5.

3.7 สื่ออินเทอร์เน็ต

ชื่อ/นามสกุลผู้เผยแพร่./(ปี)/ชื่อบทความ./[ประเภทสื่อที่เข้าถึง]/เข้าถึงได้จาก/://
แหล่งข้อมูลหรือที่อยู่เว็บไซต์./สืบค้น/วัน/เดือน/ปีที่สืบค้น.

Author./(Year of Publication)/Title of Article./[Online]./Available/://
Name of website./Retrieved/Date of Publication.

ตัวอย่าง

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. (2548). **พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้
จาก : <http://www.moc.go.th/thai/dbe/ecoco/e-com 3.htm>.
สืบค้น 3 กรกฎาคม 2548.

Costello, M. (2002). **Sick of Stocks? Here Are 7 Alternatives**. W.. [Online].
Available : http://momey.cnn.com/2002/07/09/pf/investing/q_alternatives/index.htm. Retrieved July 11, 2002.

3.8 การสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์./(ปี./เดือน/วันที่)./ตำแหน่ง(ถ้ามี)./สัมภาษณ์.

Name of Interview./(Date of Publication)./position./Interview.

ตัวอย่าง

เกษม จันทรแก้ว. (2554, สิงหาคม 1). นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
สัมภาษณ์.

Waterworth, Peter. (2003, December 1). Principal lecturer, Deakin
University. Interview.

การติดต่อโฆษณาและการสมัครสมาชิก

การติดต่อโฆษณา การสั่งซื้อและการสมัครเป็นสมาชิกวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ
กรุณาติดต่อ

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2
186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>

E-mail : jasrru@srru.ac.th

อัตราค่าวารสาร

กำหนดออกวารสารปีละ 6 ฉบับ จำหน่ายราคาฉบับละ 200 บาท ไม่รวมค่าส่ง

อัตราค่าสมาชิก

ปีละ 1,000 บาท

จริยธรรมของการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน (Publication Ethics)

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้นิพนธ์บทความ

1. ผู้นิพนธ์บทความจะต้องมีความรับผิดชอบและรับรองว่า บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่น

2. ผู้นิพนธ์บทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการอย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร

3. ผู้นิพนธ์จะต้องปรับแต่ง แกไขบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของวารสารในหัวข้อ “หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์เพื่อตีพิมพ์ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ” โดยเฉพาะหัวข้อ รูปแบบบทความและการพิมพ์เนื้อหาบทความ ของการจัดเตรียมต้นฉบับ อันจะนำไปสู่บทความที่มีรูปแบบการตีพิมพ์ที่ได้มาตรฐานเดียวกัน

4. ผู้นิพนธ์จะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย คือ ต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ซึ่งทางวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บไซต์ ThaiJO โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20%

5. ผู้นิพนธ์ซึ่งมีชื่อปรากฏอยู่ในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัย ซึ่งข้อนี้ขอสงวนสำหรับบุคคลที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความจะไม่อนุญาตให้ใส่ชื่อลงไปเด็ดขาด หากมีการตรวจสอบพบว่า มีบุคคลที่ไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความปรากฏอยู่ ทางวารสารจะถอนบทความนั้นออกทันที

6. ผู้นิพนธ์จะต้องมีความรับผิดชอบในการอ้างอิงเนื้อหาในผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ (หากมีการฟ้องร้องจะเป็นความรับผิดชอบของผู้นิพนธ์แต่เพียงผู้เดียว ทางวารสารจะไม่รับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น) และจะดำเนินการถอนบทความออกจากการเผยแพร่ของวารสารทันที

7. ผู้นิพนธ์จะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรนำเอกสารวิชาการที่ไม่ได้อ่านมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในบรรณานุกรม และควรอ้างอิงเอกสารเท่าที่จำเป็นอย่างเหมาะสม ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากจนเกินไป รวมทั้งต้องอ้างอิงจากรูปแบบการอ้างอิงของบทความ โดยจะต้องมีการอ้างอิงตรงตามรูปแบบที่วารสารกำหนดไว้

8. ผู้นิพนธ์จะต้องปรับแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ประเมินบทความและกองบรรณาธิการ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากไม่เป็นตามที่กำหนดจะต้องเลื่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ออกไป หรืออาจถูกถอดถอนออกจากวารสาร

9. ผู้นิพนธ์ควรระบุชื่อแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัย (ถ้ามี) และควรระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (ถ้ามี) ในบทความผู้นิพนธ์จะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือเลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป

11. ผู้นิพนธ์ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่ถูกถอดถอนออกไปแล้ว เว้นแต่ข้อความที่ต้องการสนับสนุนนั้น เป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการถอดถอน และจะต้องระบุไว้ในเอกสารอ้างอิงด้วยว่า เป็นเอกสารที่ได้ถูกถอดถอนออกไปแล้ว

มาตรฐานทางจริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแลให้การดำเนินงานของวารสาร เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องตามจริยธรรม/จรรยาบรรณ ตามประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณวารสารวิชาการไทยในฐานข้อมูล TCI วันที่ 24 มิถุนายน 2562

2. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล และดำเนินการอย่างเหมาะสมกับผู้นิพนธ์หรือบทความที่ตรวจพบว่ามีกรกระทำผิดด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณ เช่น การละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ซึ่งทางวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20% เป็นต้น

3. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล เช่น การตีพิมพ์เผยแพร่บทความของตนเอง (บรรณาธิการ หรือกองบรรณาธิการ) อย่างมีนัยสำคัญ หรือไม่มีการตรวจสอบคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์เผยแพร่โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบทความ เป็นต้น

4. บรรณาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลและพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้ว โดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ และจะต้องมีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสารหรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิด ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ

5. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้นิพนธ์ และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ ซึ่งวารสารได้กำหนดในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed)

6. บรรณาธิการต้องไม่ตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอก ผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้ เช่น โปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo ในระดับ ไม่เกิน 20% เพื่อให้แน่ใจว่า บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น และหากตรวจพบการคัดลอกผลงานของผู้อื่นเกินตามที่กำหนดไว้ จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้นิพนธ์บทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจงเพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ

7. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์และผู้ประเมินโดยเด็ดขาด เพื่อรักษาไว้ซึ่งธรรมาภิบาลในการดำเนินงานอย่างเคร่งครัด

8. บรรณาธิการจะต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

9. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง และให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้แนะว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่

10. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่ผู้นิพนธ์ปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้นิพนธ์ซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

11. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาความสามารถของกองบรรณาธิการ และควรมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถของแต่ละท่าน

12. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล ทั้งด้วยตนเองและคณะทำงานในเรื่องจำนวน และคุณภาพ การอ้างอิงของวารสารที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริง เช่น มีการกำกับและร้องขอให้มีการอ้างอิงบทความ ในวารสารทั้งในลักษณะลับหรือเปิดเผย และมีการใช้อ้างอิงที่ไม่ถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา

13. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การเก็บค่า Page Charge หรือ Processing Fee คือ ต้องมีการดำเนินการอย่างไร้โปร่งใส เช่น กำหนดให้มีการประกาศกระบวนการเรียกเก็บอย่างชัดเจน หรือระบุราคาหรือเงื่อนไขของการเรียกเก็บค่า Page Charge ตามที่ระบุได้ประกาศไว้อย่างเคร่งครัด

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณ คือ ต้องรับประเมินบทความที่ตนเองนั้นมีความถนัด หรือมีคุณวุฒิหรือมีความเชี่ยวชาญกับเรื่องหรือบทความที่ได้รับการประเมินนั้น ๆ ผู้ประเมินบทความ ควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขาวิชานั้น ๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญ ๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน แต่ผู้นิพนธ์บทความไม่ได้อ้างถึงเข้าไปในการประเมินบทความด้วย ผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ และควรปฏิเสธในบทความที่ตนเองนั้นไม่ถนัด
2. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณ คือ แนะนำความคิดเห็นทางวิชาการของตนเอง ลงในแบบฟอร์มการประเมินหรือเนื้อหาในบทความด้วยความยุติธรรม ไม่อคติ ตรงไปตรงมา ไม่ลำเอียง รวมทั้งตรงต่อเวลาตามที่วารสารกำหนดในการประเมิน
3. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณ คือ ต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาให้แก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ รวมถึงหลังจากที่พิจารณาประเมินบทความเสร็จแล้ว
4. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่าตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ
5. ผู้ประเมินบทความ ควรคำนึงถึงการพิจารณาในหัวข้อ ชื่อเรื่อง หากเป็นบทความวิชาการสามารถพิจารณาให้แก้ไขชื่อเรื่องได้ แต่หากเป็นบทความวิจัย ควรพิจารณาเฉพาะความผิดพลาดด้านตัวสะกด และไม่ควมพิจารณาให้เปลี่ยนชื่อเรื่องบทความวิจัย
6. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง
7. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ พร้อมแสดงหลักฐานให้เห็นเป็นประจักษ์

หมายเหตุ : แปลและปรับปรุงจาก <https://publicationethics.org> และประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม/ จรรยาบรรณวารสารวิชาการไทยในฐานข้อมูล TCI วันที่ 24 มิถุนายน 2562

แบบฟอร์ม

การส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/น.ส.).....

2. วุฒิการศึกษาชั้นสูงสุด.....ตำแหน่งวิชาการ (ถ้ามี).....

3. สถานภาพผู้พิมพ์

☐ อาจารย์ในสถาบันการศึกษา (ชื่อสถาบัน)

โปรแกรม.....คณะ.....

☐ บุคคลทั่วไป (ชื่อหน่วยงาน)

4. ขอส่งนิพนธ์ต้นฉบับ (Original Article) ได้แก่

☐ บทความวิจัย เรื่อง

☐ บทความวิชาการ เรื่อง.....

☐ บทความปริทรรศน์ เรื่อง.....

☐ บทวิจารณ์หนังสือ เรื่อง

5. ชื่อผู้พิมพ์ร่วม (ถ้ามี).....

6. ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ เลขที่.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์มือถือ.....โทรศัพท์/โทรสาร.....

E-mail.....

7. สิ่งที่ส่งมาด้วย

☐ เอกสารพิมพ์ต้นฉบับทางออนไลน์ <https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>

ชื่อแฟ้มข้อมูล.....

☐ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้ยังไม่เคยลงตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อนและไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น

ลงนาม.....ผู้พิมพ์

(.....)

วันที่...../...../.....

ใบตอบรับการเป็นสมาชิก
วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อ-นามสกุล.....

ที่อยู่ (สามารถติดต่อได้).....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

E-mail.....

มีความประสงค์จะขอรับเป็นสมาชิกวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

☐ สมาชิกประเภทรายปี 1 ปี 6 ฉบับ ราคา 1,000 บาท

☐ จัดซื้อวารสาร เล่มละ 200 บาท ปีที่.....ฉบับที่.....จำนวน.....เล่ม

รวมเป็นเงิน.....บาท

พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้ชำระโดย

☐ โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกรุงเทพ สาขามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ชื่อบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

เลขที่บัญชี XXX-X-XXXXX-X ประเภทบัญชี สะสมทรัพย์

โปรดนำส่งวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

สถานที่ติดต่อ ☐ ที่บ้าน ☐ ที่ทำงาน

เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

E-mail.....

กรุณาส่งหลักฐานการโอนเงินและใบสมัคร

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>

E-mail : jasrru@srru.ac.th

สำนักงาน :

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 3 ชั้น 2
186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ - ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944